

Zdeněk Patrick

Poslední div světa (5)

OBSAH:

Divoká karta	5
Poslední div světa	8
Špičkové technologie starověku	22
Archa úmluvy	32
Virtuální model smrtelného viru	48
Čarodějná high-tech	55
Létající oko	59
Mutant nebo hybrid?	66
Světelná past	73
Přicházejí?	82
Ukáží místo Kristova utrpení	90
Tisícihlavý drak bez těla	99
Bílá hora	110
Bludný kruh	115
Nedej bože, je snad někdo tam venku?	128
Příloha pro odborníky	141

*Quod de futuris non est determinata omnio veritas...
Ačkoli budoucnost je nejistá...*

Michael de Nostradam

Divoká karta

Poděkování zvláště panu Erichu von Dänikenovi
za jeho krásné knihy,
jež obohatily nejen přímočaré hledání pravdy.
Zcela jistě probudily z letargie i ty, kteří zaspali
na vavřínech svých kolegů z 19. století.

„Divoká karta“ je specifický výraz jisté skupiny počítačově orientovaných šílenců vyvolávajících blíže neznámé soubory dat, které, ač pro běžného uživatele prokazatelně neexistují a nejsou za žádnou cenu k nalezení, přesto řídí a koordinují tajemně nevyzpytatelné čarování vašeho drahého počítačidla.

Divokou kartou lze nazvat i naše odvážné volání do údajně liduprázdného vesmíru, ale i směrem k systému věcí, jenž se tváří jako moudro samo, ač opak může být, nedej Bože, pravdou.

Do téže kategorie jsem kdysi zařadil i celé Nostradamovo dílo, hovořící též o „Třetí vyvolané potopě krve“.

Smutné čtení, které může být za jistých okolností fikcí, či velmi nepravděpodobnou variantou vývoje. Pokud ovšem prozíraví „politici“ s moudrostí sobě vlastní nerozhodnou opačně.

A právě tehdy, když nejmenovaní státníci jedné nejmenované evropské mocnosti začali promyšleně, nicméně úspěšně, šťourat do jihoslovanského vosího hnízda, z něhož zcela jistě vylétne hejno zuřivých sršňů, začala Nostradamova „divoká karta“ nabývat konkrétních rozměrů.

Dalmácie, Slovinsko, Makedonie, Srbové a Albánci.

Téměř počátek celosvětového konfliktu, jenž byl před více než 400 lety nazván „Třetí vyvolanou potopou krve“.

Můžeme se sice Nostradamovi srdečně vysmát přesně tak, jak to kdysi udělal i Adolf Hitler, ale...

Centurie VI./ 43

*Long-temps sera sans e(f)tre habitée,
Ou Signe & Marne autour vient arrouser:
De la Tamise & martiaux tentée,
De ceux les gardes en cuidant repousser.*

© Zdeněk Patrick, 1998
© Nakladatelství DAM 2000 Publishers, 2002
All Rights reserved

*Dlouhý čas bude bez živého obyvatele
místo, kde Seina a Marna odedávna protékají.
Válečníci od Temže se pokusí (pomoci).
Zklamané gardy odmítnou.*

Jediný útok na obklíčené Velké město a jeho obyvatelé do jednoho zahynou - tvrdí Nostradam.

Paříž, město na soutoku Seiny a Marny, se pak stane na dlouhé období neobyvatelnou. Nebude nikoho, kdo by pohřbil desetitisíce mrtvých povalujících se na širokých bulvárech, náměstích, či tlejících pod troskami zdí. Skupina anglického výsadku se bude marně pokoušet pomoci těm uvnitř města.

Příliš pozdě. Zbytky zklamaných prchajících francouzských gard je ubezpečí, že již není komu pomoci.

Centurie III./ 93

*Dans Avignon tout le Chef de l'Empire
Ferra Arrest pour Paris desolé:
Trica(f)t tiendra l'Annibalique ire:
Lyon par change sera mal consolé.*

*V Avignonu bude šéf státu (vlády)
po zničení Paříže zatčen:
což zadrží Hanibalův hněv.*

Lionu bude skrze (tyto) změny ulehčeno v potížích.

Hanibalovy armády s konečnou platností zničily Paříž. Francouzská vláda i prezident jsou na útěku směrem na jih, kde zbytky bojeschopné francouzské armády stále ještě odrážejí jednotky nepřítelů, postupujícího do vnitrozemí Francie.

Šéf státu se ukryje ve staroslavném Avignonu - v posledním možném a bezpečném úkrytu.

Krutý vojevůdce Hanibal je velmi rozhněván, neboť hodlá co nejdříve vystavit na odiv své velké vítězství.

Jeho hněv však záhy pomine.

Invazní jednotky postupující z Marseille směrem na Lion obsazují zakrátko i Avignon, kde se francouzský prezident, či šéf vlády

skrývá. Ten je vzápětí zatčen okupační vojenskou policií. Lionským se zmírní potíže a boje poblíž jejich města postupně utichají.

Centurie IX./100

*Navale pugne suit sera superée,
Le fei auz naves a l Occident ruine:
Rubriche neuve, la grande nef colorée,
Ire a vaincu, et victoire en bruine.*

*Námořní bitva následuje, když končí noc,
oheň z lodí (způsobí) zhroucení Západu:
(Objeví se) velká loď zabarvená novou lstí (novou kamufláží).
Přemožený rozhněván, a vítězství v mrhlení.*

Nepřátelské loďstvo se blíží k břehům Západu. Krátce před svítáním jsou lodě útočníka objeveny a jedna z lodí Západu, opatřená systémem neviditelnosti, má útok nepřátelských plavidel na pobřeží Západu eliminovat.

Nestane se tak.

Jedna jediná střela vypuštěná na Západní pobřeží způsobí katastrofu. Obrana Západu se zcela zhroutí. Nepřítel mizí v mlze a mrhlení.

Centurie II./70

*Le dard du ciel fera son e(f)tenduë,
Mort en parlant: grande execution:
La pierre en l'arbre, la fiere gent renduë,
Bruit, humain monstre, purge expiation.*

*V rozsáhlém prostoru nebes bude (znít) zvuk střely,
Smrt hovoří: Velká poprava (exekuce):
Kamenu (Petru) na stožáru svěřen zemdlený lid,
hluk, lidská nestvůra, očistění pokání (desinfekce a trest).*

Lid uslyší z nebes hluk letící střely.

To hovoří smrt.

Za několik okamžiků se bude konat hromadná poprava.

Smrt a hluk výbuchu. Lidé, kteří přežijí, budou znetvořeni atomovým výbuchem.

Dezinfekce a následné utrpení.

Centurie VI./97

*Cinq & quarante degrez ciel bru(f)lera,
Peu approcher de la grand cité neuve,
Instant grand flamme é(f)parse sautera,
Quand on voudra des Normans faire preuve.*

*Čtyřicátý pátý stupeň, hořící nebe,
v malé vzdálenosti od velkého Nového města:
chvillemi velké rozptýlené plameny vyletí (k nebesům),
zatímco Normané (Francouzi) dokazují svoji statečnost.*

V té době, když se Francouzi snaží odrazit útoky jižního a dálnovýchodního nepřítele, kdesi u velkého Nového města vyblesknou k nebi plameny.

Celá nebesa hoří a ohnivá smršť se blíží ke zmíněnému městu ležícímu poblíž 45°. Nové město - Nea polis (?), nebo dokonce New York? Mnozí badatelé jsou přesvědčeni, že je to právě město New York ležící na 50°, jež bude zasaženo plamenným peklem atomového výbuchu.

Vypálit z utajené ponorky jednu raketovou střelu s několika atomovými hlavicemi a překvapit tak vzdušnou obranu Spojených států, jež má k dispozici celý družicový komplex, by bylo pro mnohé chtivé zájemce „tvrdým oříškem“.

Nicméně již strýček Mao (Mao Ce Tung) tvrdil, že jednoho dne řekne strýčku Samovi, aby si sbalil svých pět švestek, včetně všech svých papírových čertů, či draků (atomových zbraní) a vpadl navždy ze severní Ameriky.

Centurie II./96

*Flambeau ardent au ciel soir sera veu
Pres de la fin & principe du Rosne:
Famine, glaive: tard le secours pourveu,
La Perse tourne envahir Macedoine.*

Večer bude viděna na obloze plápolající plamenná pochodeň.

(tam) Kde je konec a počátek Rhôny.

Hladomor, ocelové zbraně, pozdě přispět na pomoc.

Peršané se obrátí, aby napadli Makedonii.

V době, kdy se Francouzům snad nakrátko podaří zpomalit, nebo dokonce zastavit, jihovýchodní vojska útočící ve směru od Marseille, je již Paříž zničena invazními vojsky postupujícími od Atlantického oceánu, ale i z Německa, Švýcarska a Belgie.

A právě tehdy se jednoho pozdního večera na obloze objeví ohnivě znamení zla.

A bude velmi nepravděpodobné, aby si velký mistr hrůzných strašidelností zaměnil gigantický požár za romantický západ slunce, či dokonce polární záři.

Způsob jeho práce tuto možnost zcela vylučuje a tak zkrátka nedává notorickým optimistům ani tu nejmenší šanci.

Jaderná zbraň?

Nic podobného nelze potvrdit. Nicméně představa obrovské tlakové vlny v hluboké údolní rýze táhnoucí se od severu k jihu může vyvolat i představy sekundárních požárů .

Do výše šlehající plameny budou zdaleka viděny v těch místech, kde údolním korytem protéká řeka Rhône. Od pramene až k ústí řeky, vše bude zasaženo prudkým požárem.

Plameny gigantické pochodně budou šlehat k nebesům a zasáhnou rozsáhlá území mezi městy Lyon a Marseilles. Vzdušnou čarou asi 280 kilometrů devastovaného území.

Prudký a nezvykle velký požár nenadále ozáří noční oblohu a každá pomoc bude marná. Zbraně a hladomor dokončí své zhojbné dílo. A v téže době se perská vojska obrátí, aby zaútočila na Makedonii - jižní část Jugoslávie a severní část Řecka.

Francie, ale i celá Evropa, jež sama sebe nazývala Západem, je již zcela obsazena okupačními vojsky.

Z připravované knihy:
Král propastí
francouzského proroka
Michaela de Nostradama

*Byla to jediná střela nabitá veškerou silou vesmíru.
Bílý sloup plamene a dýmu žhnul jasněji než deset tisíc
sluncí. Neznámá zbraň. Posel smrti a hubitel světů, jenž
obrátil veškeré pokolení Vršni a Andhaka v popel.*

*Mrtvoly sežehnuté k nepoznání. Vlasy i nehty vypadá-
vají, hliněné džbány praskají a ptáci zbělají.*

Agneyaj - obětní oheň
(sánskrtské texty)

Poslední div světa

Každý z nás má svých sedm divů světa, nebo alespoň otázky bez odpovědí, jež jej provázejí možná celým životem. Vzácné okamžiky hledání pravdy, kdy se alespoň na malou chvíli stáváme svobodnými a nezávislymi na systému věcí.

Fascinující situace, jež jsou pro některé z nás kupodivu zcela prozaickou kulisou fádního a samozřejmého běhu událostí, které nelze ovlivnit. S přízraky mocných stínů, jež není záhodno dráždit.

Nekrmit a nedráždit.

Systém věcí by se mohl rozzlobit.

A tak se jedna z největších událostí, jež potkala tuto planetu, mohla stát záhadou soupeřící se sedmi divy světa.

Nemyslím tím skutečnost, že poblíž naší planety se celkem pravidelně vyskytují stabilní technicko-fyzikální jevy, s určitými logickými vstupy. To není samo o sobě nic divného, či záhadného, pokud reálně uvážíme mocnost hlubin vesmíru.

Dnes již pouze nenapravitelní optimisté a hlupáci prosazují scestný názor, že jsme jedinečnou zvláštností nemající ve vesmíru obdoby a nic mocnějšího (mimo našich vládců a generalissimů) široko daleko neexistuje. Dokazují si to navzájem pracně vypočtenými „empirickými“ vzorci, jež se mají podobat přísně matematické pravdě.

Avšak ani to není záhadou, pokud uvážíme možnost, že pravda kdysi dávno, pradávno, ale i velmi nedávno, sbalila svých pár švestek a belhající odcestovala tím správným směrem.

Pro mne se stává jednou z největších záhad systém, jemuž se podařilo, celkem snadno, těmi nejjednoduššími mechanismy, eliminovat jakoukoli pravdivou informaci o jevech, jež se tak staly „Velkým utajeným průšvihem“.

Zdánlivě absurdní situace se další eliminací pravdy stává posledním divem světa. Posledním, neboť je možné, že nic dalšího, mimo usměvavé tváře vůdčího managementu, již nestačíme, na své cestě ve správně určeném směru a tím správně rychlým krokem, zahlédnout ani koutkem oka.

Z objektivních důvodů se nemusím od jisté doby dohadovat, zda jsou U.F.O. jevy reálné, či nikoli. Časem jsem pochopil i to, co systém věcí vlastně zamýšlí.

Přes všechna tato známá fakta zůstává stále nezodpovězena otázka, jak dlouho tento nerovnovážený stav přetrvává.

Je totiž zcela možné, že některé „převratné události“ mohly mít společné jmenovatele.

Bohužel, jsme i v této oblasti odkázáni na sporné informace „z druhé ruky“. Prostřednictvím leckdy době poplatným zápisům z kronik, nic neřešících legend a dänikenovského pohledu na možné historické indicie.

Ale i to může být, za jistých okolností nadhledu, poučné a zajímavé. Nechť tedy žijí romantičtí archeologové a zastánci dlouhého časování v chronologii historického i méně historického vývoje lidstva. Mají odvahu, nutnou fantazii a mnohdy i více cti.

Mozaika legend skloubená s některými biblickými texty na pozadí vědeckého přístupu k nezapsané a zapsané historii lidstva.

Pokusím se v této kapitole ve zkratce vystihnout jedno z nejzajímavějších období lidstva, z té části připravované knihy, ve které jsem si dovilil spojit nespojitelné. Romantické datování, legendy, biblické texty a vědecky dokumentovaná fakta.

***

Někdy kolem roku 35 000 př. n. l. celkem záhadně a navždy mizí druh, jenž mohl být, za určitých okolností, nepřímým, či dokonce přímým prapředkem některého z nás. Protože nechci být popohánván k soudnímu dvoru pro rasově motivovanou nesnášenli-

vost některým z možných míšenců, či dokonce potomků, i když klasického homo neandertalis (75 000 roků př. n. l.), upozorňují, že je známá i méně drastická vědecká varianta.

Je docela možné, že typičtí neandertálci byli jen hluchou „vývojovou“ větví, příležitostně lovenou dřívějšími, kupodivu vyspělejšími a méně neandertálskými neandertálci typu „Shanidar“ (žijícími již před 150 000 lety), ale i kromaňonci, kteří přichvátali na tuto planetu právě včas, aby stihli Zlatý neandertálský věk (50 000 roků př. n. l.). Tehdy, kdy vládla tuhá doba ledová.

Jen na okraj poznamenejme, že velký obsah kromaňonské lebky rozesmtní nejednoho „nahlída“ 20. století, jehož mozkovina, ale i postava, zdaleka nedosahuje neandertálských parametrů.

Dle některých vědců, vycházejících z nálezů v jihoslovanské oblasti, byli neandertálci - stojící na nižším vývojovém stupni - nejen loveni vyspělejšími kromaňonci jako zvěř, ale některé zlé vědecké jazyky hovoří i o příležitostném mísení.

Jestli se k těmto bakchanáliím připojil i neandertálec Shanidar, pak se nelze divit, že druhová nenávisť dospěla zdárně jednoho dne až do druhé světové války.

Pod heslem „Planeta opic - náš cíl“ byl konečně objeven i mezičlánek mezi opy a člověkem (tzv. Pitdownský člověk) a zastánci vývojové teorie nepřičetně jákali.

Předčasně.

Viník, jenž nenáhodně slepil nesourodé kosti opice a člověka pravděpodobně roztaveným kličem, se nakonec přiznal.

Kdy to bylo?

Několik okamžiků předtím, než konečně dostal příležitost vše vysvětlit Hospodinu z očí do očí.

Neandertálci zmizeli navždy a nikdo neví jistě proč. Rozhodně je období kolem roku 35 000 př. n. l. zajímavé nejen tím, že se objevili první lidé v Americe, ale i romantickým časováním legend.

V té době pomalu končili vládu králové z chaldejského seznamu králů, ale i v bájně Atlantidě.

Krátce před tím, než neandertálci do jednoho vymřeli po meči i po přeslici, se v legendární Atlantidě stále ještě panovačně roztahoval král Chron.

Také Egypt prý kypěl životem.

Dějiny lidstva, potažmo předků Egyptanů, sepsané egyptským knězem Manethonem (cca 400 let př. n. l.) zaznamenávají chronologicky dějiny od roku 32 627 př. n. l. Spis se jmenuje Egyptské pamětíhodnosti.

Přituhovalo. Kolem roku 25 000 př. n. l. dosáhlo zalednění svého maxima - celkem asi 62 383 000 km³ ledu, což představuje přibližně 57 383 000 km³ vody. A právě do tohoto období kladou ti nejodvážnější romantičtí indologové zlatý věk indických bohů obývajících svá velkolepá zlatě zářící nebeská města a čas od času navštěvujících i naši planetu. Ta se tenkrát ještě nazývala Vrtalókha - Otáčející se. Božské nauky - šástry získalo lidstvo společně s vědami darem, jenž měl rozsévat základní vědomosti v mnohých oblastech vzdělání. Vimanika šástra (její vznik kladou renomovaní vědci do roku 1000 př. n. l., přičemž se všeobecně uvažuje o záznamu mnohem starších informací) - nauka o letectví - hovoří o létajících strojích dávného starověku.

Vimana - létající stroj určený ke krátkým letům kolem planety.

Rychlost v přepočtu cca 5760 km/ hod.

Vimany sloužily jako bojové nosiče zbraní hromadného ničení, jakou bezesporu mohla být např. Brahmadanda, jejíž záře byla jasnější než deset tisíc sluncí, ale i Brahmašíraz, jež byla schopna zničit svět a proti níž nebylo žádné obrany, střely typu Pášupáta, které byly schopné rozpoutat vichřice ohně, při nichž pohaslo i Slunce.

Agnihotra - létající stroj poháněný ohněm, jenž tryskal ze dvou hnacích agregátů.

Nástramandala - meziplanetární létající stroj určený pro lety ke vzdáleným hvězdám. Létající stroje bohů mohli v ojedinělých případech používat i vznešení pozemšťané, které s nezanedbatelným přispěním nebeských bohů porodily o několik tisíciletí později i pozemské matky. Na nebesích kroužila v té době ohromná shromaždiště starohinduistických bohů, jež bylo možno ze Země spatřit v podobě zářících perel. Mohlo to být i podstatně později (11 500 let př. n. l.).

Bůh smrti Yama obýval nebeské paláce a jeho shromaždiště považovali bohové za největší (cca 750 x 800 km). Jeho otáčející se nebeské město bylo obklopeno bílou, zářivě lesklou stěnou.

Nejkrásnější shromaždiště bohů vlastnil bůh Kuvera. Jeho nebeské město o velikosti 550 x 800 km bylo naplněno množstvím zlatých paláců a veškerými božskými vymoženostmi.

Varunovo (potažmo Perunovo) shromaždiště se pohybovalo v hlubinách pozemských oceánů.

Híranapura - zlaté město boha Brahmy bylo tak nádherné, že vedle něho pohasl Měsíc i Slunce. Výhled na nebeské končiny, který toto pohybuující a otáčející se město poskytovalo, byl skvělý.

Indrovo město se volně pohybovalo vesmírem a jeho parametry byly i tenkrát neuvěřitelné - 1200 x 8 x 16 km.

Ať již to bylo jakkoli, kolem roku 20 000 př. n. l. nastalo postupné tání ledovců. Něco podobného, čeho jsme svědky i dnes. Nezřízená chamtivost v konečném důsledku je příčinou dnešního tutlaného tání ledovců provázeného ozonovou dírou postupně měnícího klimatu. Velké zátopy, efekt El Niño, vichřice a hurikány jsou pouhou kulisou dobře připraveného dramatu.

Roky 14 471 - 14 000 př. n. l. znamenají v romantické archeo-kontologické archeologii vládu mudrců, s nimiž se podle Manethona radili sami bohové.

Mayský kodex Teleriano Remensis a Rios

Nadešel den smrti a dospělí odešli do kraje Mictlan. Pouze malé děti mohly zůstat poblíž stromu života. Tehdy se zrodila nová rasa obrů, jež opanovala tuto zem plných 4008 let. Pak je smetla potopa.

Zlatý věk lidstva z řeckých legend pomalu končí a vláda Titána Chronose nepřekáá jeho konec ani o vteřinu déle. Prozatím však stále bohové ještě hojně navštěvují Zemi a chodí se radit s lidstvem Zlatého věku.

I Hérodotos, společně s egyptskými kněžími, tvrdí, že bohové byli ještě mezi lidmi. Podobně hovoří i Diodóros Sicilský (1. století n. l.). Ten se navíc zmiňuje i o umělém jazyku, jenž byl olympskými bohy vytvořen k lidskému užítku.

Umělým jazykem vytvořeným indickými bohy pro potřeby pozemšťanů byl i sánskrť déva nagari - písmo z města bohů.

Dlužno poznamenat, že čilí egyptští bohové nejen v té době zakládají města v Egyptě, ale stávají se na jisté období (až do roku cca 4900 př. n. l.), společně s bájnými Heroi, i vládci Egypta.

Prvním známějším legendárním božským vládcem se stává mimozemšťan Usirev (Osiris). Později bratrovrah Seth, ale i moudrý Thovt. Následoval Epaf, Búsiris (Usirev?). Ti všichni patří, dle legend, do první migrace ze Síríie.

Od dob Usireva a jeho sestry Isis uběhne plných 10 000 let, než se objeví na světové scéně vládce Perské říše - Alexandr Veliký (336 - 326 př. n. l.). Diodóros poznamenává, že jini hovoří o 23 000 let. Nelení ani yukatánští bůzci a Tiahuanaco se v té době stává funkčním kulturním střediskem (podle Poznanského).

Také bohové Tamilů se obětavě podílejí na vzdělávání lidstva a společně s lidmi dávného starověku vytvářejí Sangány - Univerzity. Stalo se 11 000 let před rokem 400 př. n. l. Tehdy prý byli bohové mezi Tamily.

Pravděpodobný zlom ve vývoji nastává v intervalu roků 10 700 až 10 471 př. n. l.

Po prozkoumání sedimentů v ledovém poli došli vědci k závěru, že kolem uvedeného roku 10 700 došlo během několika desítek let k prudkému oteplení.

Celková teplota planety prudce vzrostla o sedm stupňů. Následky byly katastrofální. Hladina oceánů rychle stoupá a mění se i směr mořských proudů. Gigantická proměna klimatu a hojně deště způsobují nebývalé zátopy.

Mayský kodex Teleriano Remensis a Rios zaznamenává, že bohové smetli obry potopou a nová rasa, jež se na Zemi objevila na plných 4010 let, byla nakonec zničena uragánem z nebes.

Končí i Zlatý věk řeckých legend. Je ukončen válkou bohů. Titáni proti Gigantům, ale válka přináší zmar i všem pozemšťanům. Vítězný Zeus se ujímá vlády a objevuje se nová rasa. Pyšná, marnivá i hloupá. Neschopná života.

Prometheův oheň, ukradený olympským bohům, je předzvěstí lepších časů. Nastává Stříbrný věk lidstva. Mohlo to být však i docela jinak.

Nyní vynechám další zajímavosti, které mám připravené do své nové knihy, a přejdu plynule do roku 10 000 př. n. l. Do mezolitu - konce doby ledové. Ten je poznamenán lavinovitým ústupem ledovců a rychlým zvyšováním mořské hladiny, jejíž úroveň se ustálí až kolem roku 7000 př. n. l.

Válka bohů je zmiňována v legendách mnohých národů. Sumeru počínaje, Tibeťany konče. Rovněž křesťanská mytologie hovoří o vzpouře andělů a boji o moc na nebesích. Povstalci byli poraženi a svrženi i se svým vůdcem Luciferem, či chcete-li Satanem, na temnou Zem.

Hinduistické prameny hovoří o démonech, kteří se vynořili z hlubin vesmíru a napadli nebeská města bohů. Zděšení bohové se rozprchli do všech koutů nebes, či hledali spásu v podzemních prostorách, jež si prozřetelně kdysi na Zemi vybudovali.

...Bali obklíčil nebeské město a zadul na ulitu, kterou mu dal jeho učitel.

Srdce nebeských krasavic zachvátil strach. Tehdy, když se nebešťané rozprchli a z nebe zmizeli, vládl v Indrově nebeském domě Viračonův syn Bali a časem si podmanil všechny tři světy.

Bhágavátapurána

*Nechť naslouchají dávní bohové,
kteří jsou na nebesích, i ti, co jsou na temné Zemi...
Kdysi, v dávných časech, byl Alalu na nebesích králem.
Alalu na trůnu sedí...*

*Devět souzených let byl Alalu na nebesích králem.
V desátém roce pozvedl Anu proti Alalovi boj.
Porazil jej a Alala před ním utekl,
odešel dolů na temnou Zem...*

Vládci Nebes chetitské mýty

Jak dalece zapadají do tohoto příběhu známé nálezy v čínském pohorí Baian Char Ur (na hranicích Číny a Tibetu), není tak docela jisté, jako ostatně vše, co není vědecky podloženo.

Novodobé legendy hovoří v této souvislosti o nuceném přistání mimozemské entity, jež byla postupně vyvražďena domorodci. Podle místních legend byly vyhublé bytosti, jež sestoupily z nebes, zabíjeny pro svou šerednost. Údajně se psal rok 10 000 př. n. l.

Asurové společně se svými vazaly Rakšasy ovládli na dlouhé období celou oblast naší sluneční soustavy. Na nebesích se objevila jejich svítící města, ale staří hinduističtí bohové přicházeli do těchto končin již jen velmi sporadicky.

Na Zemi, jež se z otáčející planety (Vrtalokhy) stala planetou deště - Varšalokha, se odehrávala dramata.

Zvedající se hladina oceánů postupně zaplavovala níže položené souše i celé části pevnin.

Rok 9570 př. n. l. znamená dle Platóna konečné potopení Atlantidy. Hladina Středozemního moře ležela v té době o 30 až 50 m níže, než je dnes. Sicilsko-maltská plošina, ale i protější šelf afrického kontinentu, byly obnaženy.

Rovněž i celé koryto Nilu, jež se dnes nachází v šelfovém moři. Velké části dna Egejského moře byly pevninou. Totéž tvrdí Erastosthénes, ale i Plinius starší. Vědci připouštějí možnost o 8 milionů let dříve.

Golfský proud začíná proudit, nemaje dřívější překážky, až na sever Evropy a ohřívá tuto část naší planety do dnešních dnů.

Prozatím.

Mezitím se blíží na naši planetu další pohroma. Někteří badatelé ji nechávají srazit s hypotetickou planetkou. Mělo se tak stát někdy kolem roku 8948 př. n. l. Je však možné, že hromadné úmrtí mamutů na Sibiři souvisí s dramatickou změnou klimatu a problém vesmírného kataklyzmatu leží v té době ještě v budoucnosti. Jisté je pouze tvrzení legendy o potopené zemi Mu a sporný dokument o egyptském králi Senthovi, jenž nechává hledat potopenou vlast svých předků, která zmizela ve vlnách roku 8921 př. n. l.

Poslední královnou Atlantidy měla být Antiné. Budoucí bůh Egypta Thovt, jenž přišel na tuto planetu ze Síría, prchá rovněž z Atlantidy přímo do Egypta.

Kolem roku 8000 př. n. l. nastávají klimatické změny i v prostoru dnešní pouště Sahary. Z úrodné krajiny tak zůstane v roce 4000 př. n. l. pouze nekonečná poušť.

Prastará legenda o dvou sluncích zářících na nebesích, jež přinášela velká utrpení lidstvu, se v roce 1968 nepřímo potvrdila. Australští astronomové objevili stopy po výbuchu gigantické supernovy, jež se svým jasnem mohla po celé dlouhé období vyrovnat záři Slunce. Účinky takového výbuchu poblíž naší sluneční soustavy by měly nedozírné následky. Dramatické změny životního prostředí, ale i dopad tvrdého záření, by způsobily hromadný úhyn živočichů.

Objevila se též domněnka, že tato kosmická tragédie ukončila i život na Marsu. Do této hypotézy bezesbýtku zapadá i řecká legenda o Faëthonovi, jenž vzlétl ve slunečním voze vzhůru k nebesům, jak sám sluneční bůh, aby vzápětí zcela nedůstojně havaroval.

Žár jeho slunečního spřežení způsobil, že se v Eufratu a Oren-tésu začala vařit voda. Pak všude tam, kde sluneční vůz prolétával. Již se vaří voda v Istrosu i v Tiberu. Nil navěky změnil svůj tok. Nízko letící oheň spalil Arábii a Núbii. Sahara se změnila v okamžení ve vyprahlou poušť. Vysychala i moře a země pukala suchem. Šílený Faëthonův let ohrozil i samotný život na této planetě.

Není bez zajímavosti, a kosmický výzkum to potvrzuje, že Nil měl skutečně jiné koryto. Legendární příběh pozemského syna boha Slunce Héliá mohl mít tedy zcela reálné jádro a v různých modifikacích se objevil i v legendách jiných národů (viz finský epos Kalevala).

Do období kolem roku 6641 př. n. l. lze zařadit i další planetární katastrofu, jež Zemi postihla. Mohlo se tak stát i mnohem později.

Mayský kodex Teleriano Remensis a Rios

Ti, co žili po potopě (zánik hypotetické pevniny, pravlasti Mayů), byli smeteni uragánem z nebes. Mnozí zahynuli, jiní se změnil v opice, aby nakonec i ony byly pohlceny jaguáry, kteří přišli z nebes. Zachránili se dvojice skrytá mezi kamením. Jejich potomci pak žili celých 4800 let.

Totéž postihlo i jiné mayské kmény a původcem onoho zla byl tentokrát bůh Hurakan.

Řecké legendy naopak tvrdí, že krátce poté, co Zeus ovládl nebesa, postihla Zemi další katastrofa. Zaútočil na ni stohlavý obr Tyfón vyslaný z Tartaru pomstychtivou bohyní Gaiou.

Země se otřásala v samých základech a prohýbala se pod jeho tíhou. Množství jeho hlav ječelo a kvílelo, jeho dračí tlamy chrlily ničivý oheň.

Ohnivá a větrná smršť z nebes ničily vše živé. Po těžkém boji srazil Zeus svými mocnými blesky obra Tyfóna zpět do Tartaru.

Posvátná kniha mayského kmene Quichů Popol Vuh (Chilama Balama) hovoří o vyhlazení lidstva větrnou smrští, jež přišla z nebe. Pak následovalo dlouhé období, kdy se na obloze neobjevilo Slunce.

Tenkrát prý panovaly kruté mrazy.

Také původní vlast iránského lidu - Arjů - bájná země Airjanem Vaedžo, byla postižena krutými mrazy a Arjové byli nuceni svoji pravlast opustit.

Vše pravděpodobně způsobil Vrtra - Ten který pokrývá - jednonohý had, jenž byl později zabit hromovým klínem boha Indry. Jednonohý had, který vše způsobil, opět připomíná jednonohý blesk - Caculha Hurakana - Oheň vycházející z jedné nohy.

Jednoho dne Slunce konečně vyšlo a jeho zář osušila povrch země, jenž byl blátivý a vlhký. Jeho zář byl však k nevystání a Slunce se při svém zrodu objevilo jen na chvíli. Ukázalo se na nebi jako zrcadlo. Určitě to nebylo Slunce, které vidíme dnes.

Mnozí živočichové byli jeho žářem proměněni v kámen...

Popol Vuh

posvátná kniha Quichů

Kolem roku 6000 př. n. l. je osídleno Eridu, město v jižní Mezopotámii. Místo s nedostatkem vody i vodních srážek. Osídlení je podmíněno umělým zavlažováním. A co říkají legendy?

A tehdy, po velké katastrofě, opět sestoupilo království z nebes do města Eridu. Pak i do ostatních měst.

Sumerský seznam králů

Když bohové ještě byli lidmi, pracovali a lopotili se, těžká to byla námaha a mnohá nesnáze.

Vyšší bohové Anunakové dohlíželi na nižší Igigy hloubící zavlazovací kanály.

Ti počítali léta námahy.

Celkem dva tisíce a pět set let

nesmírně a těžce pracovali ve dne i v noci.

Akádký epos o stvoření člověka a potopě světa

Rok 6000 př. n. l. je ve znamení osídlování Afriky negroidním obyvatelstvem. Začíná éra staveb velkých lodí o výtaku 150 až 200 tun.

Na Japonských ostrovech se objevují Ainové - poslední lid, jenž přišel z nebes. Předkové Dogonů (střední Afrika) dokončili svoji migraci ze Síria. Skončil první sangán a bohové se u Tamilů již nikdy neobjevili.

Je zahájena stavba sfingy v Gíze (dlouhé časování před rokem 10 600 př. n. l., krátké časování kolem roku 2600 př. n. l.).

Blíží se konec vlády božských a heroických vládců Egypta a počátek vlády první dynastie lidských vládců (4900 př. n. l. Diodoros Sicilský). Roku 4571 př. n. l. legendární panovník Senth z druhé dynastie vládců nechává hledat zemi svých předků v Atlantském oceánu. Zemi, z níž Egyptané prchli v dobách, kdy byla postižena záplavovou vlnou. Stalo se tak před 4350 lety.

Pokud bychom se mohli spolehnout na biblickou dataci a Woolleyův archeologický důkaz nesmírné záplavy, jež postihla oblast Mezopotámie v roce 4250 př. n. l., pak se blíží stvoření Adama mílovými kroky. A krátce nato, 600 let po Adamovi, v dobách Járeda, sestupuje na Zem, na horu Hermon, dvě stě synů nebes, budoucích padlých andělů, aby obcovali s pozemskými ženami. Smlouva o sestupu, kterou každý z nich podepsal, jim měla v očích nebeského společenství zabezpečit beztrčnost.

Stali se nejen milenci pozemských žen, ale i učitelé domorodců. Mnohem větší průšvih nastal právě tehdy, kdy jim pozemské ženy začaly rodit potomky - obry Nefilim. Muži mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí, synové Boží, začali tušit, že je zle. Podle

Enochovy knihy pověřili pozemšťana a snad i hybridního potomka Enocha, aby vykonal smírčí misi u samotného Velkého Otce (Enochova kniha - považována za apokryfní spis, viz předchozí díly).

Tak se i stalo, že smírčí mise byla misí neúspěšnou do té míry, že bylo rozhodnuto řešit celou problematiku velmi razantně. Enoch se po delším letu ve vesmíru vrátil zpět na Zem s nemilou zvěstí. Viníci budou přísně potrestáni. Jakým způsobem se tak mělo přihodit, dozvědělo se od Enocha pouze několik málo vyvolených. Sice s dostatečným předstihem, nicméně pro mnohé bez možnosti úniku. Všichni hříšníci, včetně obrů Nefilim, musí být zničeni.

Následovala biblická potopa, jež měla své duplikáty i v legendách všech národů v pásmu života této planety.

Věk Čtyři (Voda) je zasvěcen božstvu vod. Tento věk byl ukončen rozsáhlou potopou a převážná část lidí zahynula.

Aztécká vize zániku světa

Objevila se mocná vnější entita, jež se podstatně liší od zhýralých bohů Staré Indie, ale i bohů yucatanských Indiánů, či zmizelých Sumerů.

Přináší nový morální kodex a mísení nebešťanů s pozemskými krasavicemi není nikterak příznivě nakloněna.

V té době jsou již Asurové poraženi a pouze sporadicky ohrožují prostory kolem naší planety a nebeská města indických bohů mohou používat pouze v rámci tisíciletého pokání.

Ještě jednou, naposledy, se indiští a yucatanští bohové pokusí vměšovat do lidských záležitostí, když krátce předtím bude zničeno jedno z posledních měst Asurů. Pak se na dlouhá staletí, možná tisíciletí, odmlčí...

To je část, spíše průřez, z podstatně bohatšího textu připraveného v další nové knize.

Překvapivé spojitosti tam, kde věda mlčí.

Legendy ve spojení s některými výsledky vědeckých výzkumů, prastaré báje doplňující náš vzácně neúplný pohled do minulosti nekonečně vzdálené, ale i relativně nedávné.

Zkoumání indicií výskytu vlivu mimozemských entit na dění této planety od počátku světa až do roku 1998, ale kupodivu i mnohem dále.

**Mayský kodex
Teleriano Remensis a Rios**

14 471 př. n. l.

A tehdy přišel den smrti a dospěli odešli do kraje Mictlan. Pouze malé děti mohly zůstat poblíž stromu života, jenž je živil svým mlékem. Na Zemi se pak objevila nová rasa obrů. Ta žila na Zemi 4008 let. Bohové však s obry nebyli spokojeni a tak seslali na Zem potopu a ta smetla vše živé.

10 471 př. n. l.

Nová rasa, jež se po potopě objevila, žila na této planetě celých 4010 let. Ale i tu nakonec postihla katastrofa. Uragán z nebes smetl vše živé. Lidé se změnili v opice a byli nakonec pohlčeni jaguáry, kteří přišli z nebes.

6641 př. n. l.

Zachránila se dvojice skrytá mezi kameny. Potomci lidí z kamenů žili celých 4800 roků, ale i ti pak byli zničeni ohněm.

1841 př. n. l.

Čtvrté rase vládl Quetzalcoatl. Ten však musel odejít a přenechat vládu zlému démonovi Tezcatlipocovi.

**O původů bohů
řecké legendy**

Krátce poté, co Titán Chronos svrhl svého otce Urana, nastal Zlatý věk lidstva. Ti neznali nemoce, ani stáří. Dlouhověkost a štěstí je srovnaly s bohy, kteří je v těch dobách navštěvovali a chodili se s nimi radit.

Zlatý věk zmizel a zahynulo i lidstvo.

10 600 př. n. l. - Válka bohů

Přišel Stříbrný věk a s ním i nová rasa. Pyšná a marnivá, s malou inteligencí. Promethova doba, ale i bojů Titánů o moc.

Krátce poté, co Zeus ovládl nebe, ohrožuje Zemi Tyfón - nesmírná větrná smršť řvoucí jako mnohohlavý drak.

Věk mocných a strašlivých lidí obrovských postav. Jejich domy i zbraně jsou z bronzu. Ale i oni zahynou při potopě.

Nastává věk polobohů Herakla a Odyssea - potomků lidí z kamene. Ale i oni musí odejít a jejich věk končí trojskou válkou.

1500 př. n. l.

Trojská válka

Aztécká vize zániků světa

Věk Čtyři (Ocelot) je věkem obrů a lidí, jimž vládne bůh Tezcatlipoca - kouřící zrcadlo.

Ničivá blíže neznámá katastrofa postihla vše živé.

Věk Čtyři (Vitr) je ve znamení vlády Opeřeného hada - Quetzalcoatla. Lidstvo tohoto věku bylo smeteno katastrofickou smrští.

Věk Čtyři (Dešť) je zasvěcen vládě božstva deště Tlalokovi. Ten smrtícím ohnivým deštěm smetl vše živé z povrchu Země.

Věku Čtyři (Voda) vládne božstvo vod - Paní Hadí sukno.

Tento věk je ukončen rozsáhlou potopou a převážná část lidí zahyne.

Současný věk Čtyři (Zemětřesení) nese ve svém názvu osud poslední z katastrof, jež postihne tento věk ovládaný bohem Slunce - Tonatiuhem.

14 100 př. n. l. Vláda mudrců

Manethon (cca 400 př. n. l.) hovoří o vládě mudrců, kteří vedli před 13 900 lety lidstvo a s nimiž se radili sami bohové z nebes.

10 481 př. n. l. tzv. kronika Akakoru

Bohové opustili svůj lid, když předtím poučili své pozemské služebníky, jak použít v případě pohrom jejich podzemní obydlí. Slíbili též, že se vrátí, bude-li jejich lid ohrožen.

Krátce poté, co pohasly na nebi zlatě trpytící se lodě bohů, přišla velká potopa.

10 350 př. n. l.

První sangán - (literární akademie) trval 4400 let a měl své sídlo ve městě Madura. Tohoto sangánu se ještě společně s Tamily zúčastňovali bohové.

5590 př. n. l.

Druhý sangán trval 3700 let a dal vzniknout gramatice starotamilského jazyka Tokapijam.

2250 př. n. l.

Třetí sangán trval celkem 1850 let a zanechal osmero antologii Ettuttokai a dílo Pattupotu.

	MEZOPOTÁMIE	EGYPT	INDIE
30 000	Doba ledová - vymírání neandertálců		INDRA
	Vláda legendárních králů před potopou.	USIREV vládcem Egypta.	Zářící města bohů otáčející se na nebesích. Létající stroje a božské zbraně hromadného ničení.
15 000	EA - Drak Země v Eridu.	Manethon hovoří o vládě mudrců před 13 900 lety, s nimiž se radili i bohové.	Sánskr - jazyk bohů.
12 000	Stvoření první lidé.		
10 451	PRUDKÉ OTEPLENÍ - zvyšování hladin oceánů		
9 000	Bohové opouštějí Eridu. Potopa.	Thovt opouští Atlantidu.	Šástry a vědy.
8 000	Hromadné vymírání mamutů na Sibiři		
7 000	Utanapištim (sumerský Noe).		Asurové napadají města nebesťanů, ale i pozemšťany.
6 641	Igigové staví zavlažovací kanály.	Stavba sfingy. Vláda bájných králů.	
5 000	Bohové se vracejí do města Eridu.	Senth z druhé dynastie bájných králů hledá potopenou vlast předků.	Asurové budují čtyři nebeská města.
3 102	EA - (Oanes) přenáší lidstvu vědění. Etana vystupuje na nebesa.		Pozemští vládcí pomáhají bohům v boji proti Asurům.
2 261	SUMEROVÉ	Sjednocení EGYPTA, stavby pyramid	Kurušetra a použití božských zbraní. Kalijuga
	GILGAMEŠ		
1 900	Konec města Ur. Starobabylonská říše.	Izraelské kmeny v Egyptě.	Vznik Mahábháraty. Šástry a vědy.
1 000		Faraon Sesak.	
562	Nabuchodnozor.	Peršané dobyli EGYPT	
0			

ŘECKO	YUKATÁN	PALESTINA	OSTATNÍ
Vláda Chronose. Zlatý věk lidstva.	Počátek osídlení	Jahve a legenda o stvoření světa.	ATLANTIDA, vládce Chron
	První lidé, kteří nebyli zplozeni.	Legenda o boji o moc na nebesích. Lucifer sražen na Zem.	Předkové Egypťanů odcházejí z potápějící se Atlantidy. Poslední královna Antine. Kolize s hypotetickou planetkou.
Válka Titánů - vlády se zmocní ZEUS.	Obří rasa smetena na potopou.	Legenda o stvoření Adama.	
Lidstvo Zlatého věku smeteno potopou.	Země po dlouhé období bez Slunce.		
Tyfón - větrná smršť - ohrožuje Zemi.	Hurakan smete neposlušné lidstvo vichřicí z nebes.	Osídlení Jericha	Vznik Golfský proud. SAHARA - změny klimatu
Stříbrný věk lidí obrovských postav.		Strážci nebes sestupují za dnu Járeda na Zem. S lidskými dcerami plodí Nefilim.	V Africe se objevuje negroidní obyvatelstvo
Věk hrdinů, mísení potomků pozemšťanů a bohů z Olympu.	Potomci těch, kteří se zachránili mezi kameny.	ENOCH	SAHARA pouští
	Quetzalcoatl. Tezcatlipoca. Mayské předkládké období.	Biblická potopa podle Wooleye	GOBI pouští
Trojská válka	Mayské klasické období.	NOE	Stěhování národů z Asie.
Osídlování Řecka řeckými kmeny.		ABRAHÁM	SODOMA a GOMORA
		MOŽÍŠ, archa úmluvy	Stěhování mořských národů.
		Vznik židovského státu. Období proroků.	
		KRISTUS	

Muktaphaladhvadža zářil na svém zakletém létajícím ptáku jako slunce. V tom před sebou spatřil nepřemožitelnou zbraň Pašupátu. Byla obrovská, měla tři oči, čtyři tlamy, jednu nohu a osm paží. Chrlila plameny, jako by chtěla přivodit konec světa.

Kathasaritságaram

Špičkové technologie starověku

Vrátím se nyní zpět k notoricky známým dänikenovským tématům s tím rozdílem, že pokud možno zanedbám známá fakta a zaměřím se spíše na ta „technická zařízení“, jež by skutečně mohla být technickými prostředky kohosi, kdo se v dané době starověku zcela evidentně pohyboval bez vědeckého povolení, jež zcela „oprávněně“ poskytuje pouze devatenácté století, či vyvolení borci dalšího století nevidaných zázraků a vědecky vedených světových válek.

Zapomeneme pro tuto chvíli na drzé Abrahámovo dohadování s božími posly, zda zničit Sodomu a Gomoru, či nikoli. Jestliže ano, pak za jakých přijatelných podmínek. Jeho příbuzný Lot s rodinou musí být zachráněni a Abrahám s nadáním zkušeného diplomata si vymůže slib, jenž není v počáteční fázi vyjednávání zralý na úspěch. Andělé vyražejí zničit Sodomu a Gomoru, zatímco Abrahám naopak uhání zpět k domovu. Neponechává však zřejmě nic náhodě. Příbuzné může zachránit již jen dobře informovaný rychlonohý posel. Propást tak důležitou andělskou misi by totiž nebylo příliš prozíravé. Proto Lot tak bedlivě vyhlíží avizované vzácné posly přímo u městské brány. Ti skutečně navečer dorazí.

Lot jako znalec místních poměrů tušil, že není radno provokovat sodomské chasníky, a proto zval vzácné příchozí pod svou pohostinnou střechu. Poslové pravděpodobně věděli o starověké hygieně své a zpočátku Lotovo pozvání rozhodně odmítali. Hodlali přečkat noc venku pod jistotou širého nebe. Lotovo naléhání přineslo však nakonec úspěch a cizinci pod tíhou jeho argumentů pozvání přijali.

Sodomité, prozatím nic zlého netuše, nenechali na sebe příliš

dlouho čekat. Zakrátko, cloumání zřejmě svými zvrácenými choutkami, zabušili na dveře Lotova příbytku. Marně Lot nabízel sodomským zhýralcům své dvě milované dcery, aby jim udělali to, co se právě chystali udělat neznámým cizincům.

Ti naopak, protože to byli správní Sodomité, spanilé dívky neprodleně, jako objekt milování, zavrhli jako zvrácenost. Jediná možná a schůdná varianta specificky sodomské zábavy byla místními zhýralci viděna v okamžitém vydání cizinců. Zvrhlá sodomská chlípnost měla slavit svůj další úspěch. Což se ostatně o něco později ukáže jako nepřilíš moudrý záměr.

„Sám je chceš mít pro sebe? Nyní uděláme tobě hůř než jim.“

A již se sápu na Lota a snaží se vylomit vchodové dveře.

Dveře budou také to poslední, co ve svém životě, mimo velkého záblesku, spatří. Pak je již dělí jen několik málo okamžiků od chvíle, kdy „přeslavně“ vstoupí do světové historie.

Oba andělstí hosté vyšli na zápraží domu, aby Lota vysvobodili z rukou prostopášného sodomského davu. Tak se i stalo a jakmile se za Lotem zavřely dveře, začaly se pro sodomské bídáky dít věci, jak již řečeno, dosud nevidané...

Genesis - I. Kniha Mojžíšova

Kap. 19./ verš 11.

A ty muže, kteříž byli přede dveřmi domu, ranili slepotou velikou, od nejmenšího až do největšího, takže ustali, hledajíce dveří.

Oslepení a potácející se Sodomité v té chvíli netušili, že je po nich veta. Právě v této chvíli bylo již rozhodnuto o jejich dalším osudu. Příštího jitra budou města Sodoma a Gomora smetena ze zemského povrchu ohnivou smrští, aby se stala do budoucna synonymem opovržených homosexuálních radovánek. Slané vody Mrtvého moře navždy zakryjí zvrhlost, jež se tak nestydatě postavila proti přírodním zákonům. Podobně slaná krev, nakažená virem HIV, smete vše, co stojí proti zákonům, jež nejsou ani náhodou pod kontrolou mafiánských vládců temného ziskuchtivého společenství.

Nám prozatím postačí připomenutí, že i v tomto případě hrála intenzita světelného paprsku obrannou roli. Měla útočníky pouze oslepit a paralyzovat. Nevšední poznatek těch, kteří kdysi dávno, před mnoha tisíci lety, vše zapsali tak, jak zapsali.

Intenzivní světelný paprsek skutečně nejen oslepuje, ale i paralyzuje. A nejen to.

Tutéž vyspělou technologii popisují i jiné biblické texty. Andělská high-tech dělá v rukách poslů Jsoucnosti pravé divy, nebo chcete-li - zázraky. Jiná je pouze použitá energetická úroveň, jež přemění v okamžení maso na popel.

V knize soudců je možné objevit příběh o Gedeonovi a jeho setkání s andělem - tedy poslem samotného Hospodina.

„Milý Gedeone,“ pravil onen posel. „Jdi a postav se do čela lidu proti Medianským.“

„Kdo jsem já, nejmenší z nejmenších? Jak tedy mohu vysvobodit Izraelské? Dej mi alespoň znamení, žes ten, co zřejmě jsi,“ odpověděl zmatený Gedeon.

Z uvedeného rozhovoru zcela jasně vyplývá, že vyslaný posel ani náhodou neodpovídal Gedeonovým představám o andělských bytostech. Jistota je však jistota, a nevyplnit přání tak vrcholné autority, jakou přichází mohl zastupovat, by jistě nebylo příliš prozíravé. Postačil by malinký důkaz.

Nic nemohu pokazit, jestliže možného anděla pohostím. Tak nějak mohl Gedeon uvažovat.

Kniha soudců

Kap. 6./ verš 19.

*Tedy vešel Gedeon do domu,
připravil kozelce, a po měřici
mouky přesných chlebů.
I vložil maso do koše, a polévku
vlil do hrnce, i vynesl to k němu
pod dub a obětoval.*

Gedeon tedy zabil nejen kůzle, ale připravil i dostatečné množství pravděpodobně chutného vývaru a nezbytný chléb.

Předpokládejme, že kůzle mohlo vážit kolem 30 kg, a pokud mělo být košer, pak muselo být zbaveno krve.

Jestliže však zmíněná potravina měla být spíše obětí, pak i krev byla nezbytnou součástí onoho děje. Následující polití obětí vývarem pak lze považovat již jen za trik, který měl celkem zanedbatelný vliv na konečný efekt, pokud tím požadovaným efektem neměl být Gedeonův údiv.

Kap. 6./ verš 20.

*I řekl jemu anděl Boží: Vezmi
to maso a chleby ty nekvašené,
a polož je na tuto skálu, a polévkou
polej. I učinil (Gedeon) tak.*

Vzácný posel přistoupil na Gedeonovu podmínku a hodlal prokázat svoji, původně inkognito, totožnost.

Namísto očekávaného zázraku předvádí jakousi blíže neurčenou hůlkou fyzikální jev, jenž je i dnes technicky, ale zejména energeticky, velmi náročný.

Kap. 6./ verš 21.

*Potom zdvihl anděl Hospodinův
konec holi, kterouž měl v ruce
svých, a dotekl se masa a chlebů
přesných: i vystoupil oheň z té
skály, a spálil to maso i chleba
přesné. A v tom anděl Hospodinův
odšel od očí jeho.*

Předpokládejme, že kůzle obsahuje, tak jako každý správný pozemský tvor, až 80 % vody, avšak obětiny byly okamžitě spáleny ohněm. Jednoduchým počtem přestupu tepla a vteřinovým výkonem zjistíme, že „čarovná“ hůlka přeměňující v okamžení maso na popel „použila“ energetický potenciál menší atomové elektrárny.

Od té doby uběhlo již více než 2000 let a svět je obohacen o

neuvěřitelné energetické zdroje, ale i další, tentokrát v rukách mimozemské entity. Právě té, jež tvrdohlavě brázdí náš vzdušný prostor - aniž by jí to vlády, politici, vojáci a vědci dovolili, či alespoň připustili její existenci. I když téměř všichni vědí, že skoro všichni vědí.

Centurie V./ 16 - Nostradam

*Á son haut prix plus la larme sabee,
D'humaine chir par mort en cendre mettre,
A l'isle Pharos par Croissars perurbée,
Alors qu a Rhodes paraitra du espectre.*

*Příliš vysoká cena za slzu sabeiské kapky (ropy),
a) lidské maso smrt obrací na popel,
b) smrtící (zbraň?) spálí lidské maso na popel.
Ostrov Faros je vyrušen Půlměsícem (též croiseur - křižník)
tehdy, když Rhodos se zdá být zničen.*

O podobné záležitosti píše tedy jak vidno Nostradam i ve svých verších o třetí světové válce.

V té době, kdy vzroste cena ropy nad únosnou míru, se poblíž ostrova Rhodos objeví lodě „Půlměsíce“. Osud Rhodu je zpečetěn. Několik vojenských akcí a obránci budou rozdraceni muslimskou přesilou, neboť se západní spojenci zможou jen na řečnická čarování. Stane se tak prý krátce před „třetí vyvolanou potopou krve“. Tehdy bude pravděpodobně poprvé použita dávno vyvinutá krátkovlnná nízkofrekvenční High Technology k rychlému spalování zesnulých. Lidské maso, jež se v okamžiku obrací na popel. Tato technologie však může být i velmi výkonnou zbraní H.P.M. (High Power Microwave).

Cosí jako mikrovlnná trouba n-té generace, seřízená šílenými tvůrci na vysoký energetický potenciál, jenž může přivodit smrt i při ochranou zmírněném zásahu. Silné popáleniny, bolesti hlavy a nakonec vše končí ve smrtelném kómatu. Ano, barbaři se vždy bavili opékáním svých obětí.

V souvislosti s přítomností nejvyšší možné starozákonní entity se neustále hovoří o oblaku, či mračnu sestupujícím z nebes.

Exodus - II. Kniha Mojžíšova

Kap. 14./ verš 19.

*I bral se anděl boží, kterýž byl
prve předcházel vojsko Izraelské,
a šel z zadu za nimi; neboť
hnul se sloup oblakový, kterýž byl
před nimi, a stál v zadu za nimi.*

Kap. 14./ verš 20.

*A přišel (sloup oblakový) mezi vojska Egyptských
a vojska Izraelská, byl Egyptským oblakem a tmou,
Izraelským osvěcoval noc, tak aby se nepřiblížili
jedni k druhým přes celou noc.*

Kap. 14./ verš 24.

*Stalo se pak v bdění jitřním,
že pohleděl Hospodin na vojska
Egyptských z sloupu ohně a oblaku,
a zmátl Egyptské.*

Oblak, jenž byl pro egyptské tmou a pro izraelské světlem. Pohybujícím se světlem. Cosí podobného spatřili mnozí z těch, kteří pozorují světelné jevy související s jinou venkovní entitou, jež je charakterizována zkratkou U.F.O.

Světlo „pootočené o devadesát stupňů“, z jedné strany viditelné, z jiné strany neexistující. Ačkoli je to k nevíře, cosí podobného může být, za jistých okolností, možné.

Světlo je elektromagnetické příčné vlnění, jehož složky se „vlní“ ve vzájemně různém úhlu, ale i jistém fázovém posuvu, a může být za jistých okolností upraveno. Koherentní zdroje světla (lasery) umožňující interferenci světla - snížení, či zvýšení intenzity světla, ale i polarizace světla prostřednictvím polarizačních filtrů umožňujících kmitání světla pouze v jedné rovině, bude možná tím, o čem se překvapivě hovoří v prastarých textech.

Čas od času probleskne v tisku zpráva o zbraních, jejichž účinky narušují nevratně psychiku člověka natolik, že myšlenkové pochody oběti připomínají chorobné výplody pacientů s těmi nejhoršími příznaky duševních nemocí.

Imperialisté, nebo naopak ti, co vždy vlastnili pouze mírové zbraně, pracují na plné obrátky a účinky novodobých zbraní, jež spatřují světlo světa, jako by nebyly z tohoto světa. Přesně tak, jako jejich tvůrci.

Úzce nasměrované nízkofrekvenční vysokoenergetické vlny vás nejen pěkně opečou, ale navíc vám skutečně způsobí - při specifické frekvenci - mimo rakoviny čehokoli i narušení biorytmu a následné vydatné deprese končící celkovou dezintegrací vašeho nervového systému.

Jak je ze zpráv patrné, provádějí se též pokusy namodulovat na nosnou vlnu systém interaktivního určení vašeho dalšího chování, či dokonce modely, či chcete-li vzorce, těch nejhorších nemocí.

Aby nebyla zábava u konce, lze pravděpodobně, krátce po vašem mírném opečení mikrovlnným systémem, oslabit váš imunitní systém natolik, že tímž způsobem zmutované viry mají pověření snících armádních generálů vás okamžitě usmrtit, či „sežrat za živa“.

I když, z pochopitelných důvodů, by to měla být smrt pomalá a zejména velmi bolestivá. Je totiž nutné zdeptat nejen nepřítele, ale i jeho zdravotní systém.

Smrtelné, či masožravé viry zmutované mikrovlnnou technologií, jež vás opéká a zároveň nevratně ničí váš nervový systém a určuje vaše další šílené chování.

Jak skvělé a důmyslné. Čert vzal ty, na nichž bylo zařízení, za přítomnosti vědců a lékařů, vyzkoušeno.

Blahoslavení psychiatři lékaři zkoumající své oběti poklepem chromovaným kladívkem na patřičný nerv, či eliminující některé bláboly pacientů, či samotné vzpurné jedince, elektrickými šoky, aniž by jakkoli byla zasažena sama choroba. Jak jednat s oběťmi „mimozemských únosů“, které např. hovoří o „hlasech v hlavě“, jimiž mimozemská entita komunikuje s pozemšťany. Byl snad i v tomto případě použit interaktivní přístup informací pomocí mikrovlnné technologie, včetně prvotního ochromení?

Komunikoval snad Enoch, Noe, Mojžíš či Abrahám s Hospodinem na téže úrovni, jaká se nám rýsuje v oblasti mikrovlnné vysokoenergetické technologie?

Nehovoří snad prastaré texty sepsané v sánskrtu, jež pro nás objevil pan Däniken, na stejné téma?

...tajemství, jak získávat obrazy vnitřních prostor nepřátelských létajících aparatur...

...tajemství, jak odposlouchávat zvuky a hovory v nepřátelském létajícím aparátu...

...tajemství, jak zbavit vědomí bytosti v nepřátelských létajících aparátech a jak tyto aparáty zničit...

***

Levicitus - III. Kniha Mojžíšova

Kap. 10./ verš 2.

*Protož sestoupiv oheň od Hospodina,
spálil je (syny Aronovy - Nádaba a Abina);
a zemřeli před Hospodinem.*

Věrohodné příznaky legend a pradávných textů nepřímo potvrzují domněnku, že se mnohé národy starověku pravděpodobně pravidelně setkávaly s mimořádnými jevy, jež ve své podstatě nebyly ničím jiným než sekundárními projevy různých mimozemských entit.

Zároveň lze i posoudit úroveň setkávání, těmi přátelskými počínaje, až po ty zjevně nepřátelské.

Společným jmenovatelem příznaků pravděpodobnosti mohou být právě tyto fyzikální jevy, přesněji jejich popisy, jež pocházejí z různých kulturních center i dob.

„Nejpřesnější“ informace „přicházejí“ jako vždy z Ameriky, Palestiny, ale i ze staré Indie.

Vádžo Ra - osobní zbraň nejvyššího hinduistického božstva Indry, měla podezřele podobné až identické účinky jako obdobné zařízení nejvyššího slovanského boha Peruna, či řeckého Dia, nebo naopak germánského Thora.

Ačkoliv jsem pln pokory k vědeckému označení „hromový klín“, dovolím si ze své hlubokosti upozornit na fakt, že výsledným efektem nebylo hřmění hromu, ale svazek paprsků lehce připomínající blesky. A tak Vádžo Ra boha Indry, tvrdohlavě představovaný jako zbraň typu „hromový klín“ (od klínu není totiž daleko k velmi rozumnému a vědecky lehce zařaditelnému sekeromlatu), není nic jiného než „hadí zbraň“. Hadí zbraň, jež vysílá hadům podobný svazek paprsků.

Staré hinduistické legendy vyprávějí o době, kdy se z temného podsvětí vyrojily hordy Asurů a společně se svými vazaly Rakšasy způsobily mezi nebešťany nebývalý zmatek.

Vyděšení nebešťané a nebešťanky opouštějí svá nebeská města, otáčející se kdesi v blízkém vesmírném prostoru, a prchají hlouběji do vesmíru.

Všechn odpor se zdál být marný. Byla zničena jedna z planet naší sluneční soustavy. Narušená planetární rovnováha způsobila změnu oběžné dráhy Venuše, a ta se stala žhavou a vyprahlou pustinou.

Rovněž na Marsu byl zničen veškerý život. Je ohrožen i samotný život na naší planetě, na níž dochází k dramatickým změnám životních podmínek.

Postupně ovládli démoni Asurové celý prostor naší sluneční soustavy a Země se stává jednou z jejich základen. A oni sami se na dlouhý čas stávají mocnými a zlými bohy prastarých legend a pohádek...

Volně zpracováno dle hypotézy Ericha von Dänikena

Zakrátko se objevila na nebesích tři zářící velká města Asurů.

Velitel Asurů Vidyunmalin přebýval v železném nebeském městě. Město třpytící se jako stříbro vlastnil zloduch Tarakša a třetí, jako by ze zlata, patřilo démonu Kamalakšovi.

Zdecimovaní hinduističtí bohové, rozprášení do všech koutů vesmíru, připravují pádnou odvetu.

Bůh Mahadéva společně s vozatajem Čivou zaútočí ze svého nádherného vozu, složeného ze všech nebeských sil, na tři asurská města. V témže okamžiku, kdy se všechna tři města objeví v jeho

palebném kříži, vypustí Mahadéva strašlivý paprsek složený z trojnásobných pásů oživených ohněm Yuga samotného Višny a Somy.

Paprsek se již neodvratně řítí na tři démonská města a démoni Danavové mu již nejsou schopni nikterak čelit. Tři hořící města démonů pak skýtají neobyčejnou podívanou.

Vůdce Asurů Tralókjamarin spatřil Muktápaladvádžu a jeho dva syny letící vzduchem na zakletém létajícím ptáku a vypustil proti nim svoji hadí zbraň. V tomtéž okamžiku se z ní vyřítily nespočetní jedovatí hadi.

Kathasaritságaram

Numeri - IV. Kniha Mojžíšova

Kap. 21./ verš 6.

Protož vypustil Hospodin na lid hady ohnivé, kteříž je štípali tak, že množství lidu zemřelo z Izraele.

Jisté, důkazy nepodložené, legendy hovoří o tom, že tito ohniví hadi vystupovali z truhly úmluvy. Ta by pak byla zcela bezkonkurenčním univerzálním zařízením, jehož podstata nám však uniká.

Kap. 21./ verš 8.

I řekl Hospodin Mojžíšovi: Udělej sobě hada podobného těm ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uštknutý, když pohledí na něj, živ bude.

Kap. 21./ verš 9.

I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.

Jak je patrné, ohniví hadi se vyskytovali i v starozákonní Palestině a entita, jež s touto zbraní disponovala, byla jednou z nejzajímavějších, neboť její vliv na pozemské dění měl ten nejvyšší účinek.

Létající ohniví hadi usmrcující šokem.

Ze starozákonních textů sice vyplývá, že vyslanci nejvyšší možné entity pracovali ve zcela specifických podmínkách rozvratu izraelských kmenů putujících kdysi po poušti, avšak jedinou omluvou porušení vlastního ustanovení „nezabiješ“ může být pouze lidská ruka, jež vše zapisovala v představě otce trestajícího svého nehodného, avšak milovaného syna.

Nicméně je pozoruhodné, že právě z tohoto schopného národa vzešel nakonec muž, jenž zcela nečekaně ovlivnil světové dějiny tak, jak se to ještě nikomu v zaznamenané lidské historii nepodařilo. Suše konstatuji, že jeho morální kodex a vize lidské společnosti nebyly dosud překonány. A při pohledu z okna, či na stále střílející, vybuchující a krvácející obrazovku, začínám tušit, že ani nikdy nebudou.

Kupodivu tento muž stále přináší množství světla v ponurém světě neonových atrakcí.

***

Jiný příběh z biblických dob nehovoří opět o ničem jiném než o výstupu pozemšťana na nebesa.

Ta tvořila v tehdejšímu světě nepřekonatelnou hranici mezi poznatelným světem a „Velkým tajemstvím“.

Vše, co leželo za touto hranicí, bylo čímsi, co bylo viděno spíše v oblasti vyššího duchovního světa než jako nedílná součást vesmírných hvězdných prostor. Z neznámého a nepochopitelného důvodu trvá tento stav až do dnešních dní - „vystoupil na nebesa“ a basta.

Vždyť zvláště pro náš věk plný materialistického pojetí by mělo být jasné, že biblická nebesa mnohdy znamenala nejen zvláštní dimenzi stojící mimo náš čas a prostor, ale také blízké i daleké prostory Univerza.

Nicméně i dnes musíme připustit, že blízký vesmír, či celé Univerzum, může být domovinou různých forem života, přičemž naše

neznalost automaticky ještě neznamená neexistenci dimenzí s vyššími formami bytí.

I když...

Nedávno jsem zhlédl televizní šot, ve kterém se mihl jakýsi astronom, jenž na otázku, zda může být někde ve vesmíru rozumný život, lakonicky odpověděl, že má zakázáno na toto téma hovořit.

Jsem si téměř jist, že to nebyl žádný zákaz, jenž mu bránil hovořit na aktuální a zdá se, že i velmi ožehavé téma, jako spíše názorný příklad „osobní statečnosti“.

Přičemž netvrdím, že rovněž nejsem, do jisté míry, vazalem systému, jenž má ve své moci všechny nitky kývající mou hlavou na znamení souhlasu a pokory.

A tak se, zcela nezávisle na naší vůli, či zbožných přáních, kolem naší planety pohybovaly a nadále pohybují síly, jež „úředně“ neexistují, neboť jsou pro další nezávadný chod zavedeného systému lži objektivně přijatelné pouze jako pohádková fikce.

II. Kniha Královská

Kap. 2./ verš 1.

*Stalo se potom, když měl již vzítí
Hospodin Eliáše u vichru do nebe,
že vyšel Eliáš s Elizeem z Galgala.*

Kap. 2./ verš 11.

*Takž stalo se, že když předce
jdouce, rozmlouvali, aj, vůz
ohnivý a koni ohniví rozdělili je
na různě. I vystoupil Eliáš na vichru do nebe.*

Přesto však existují příznaky, jež již odedávna hovoří o možnosti, že Univerzum je nejen plně automatizovaný systém nejvyšší kvality, ale i více než možný prostor aktivit, jež nutně musíme zařadit do projevu různých forem života.

Eliáš nebyl ani první, ani poslední pozemšťan, jenž mohl nahlédnout do „Velkého tajemství“, jež úspěšně odmítají již jen ne-

napravitelní snílci homocentrického scénáře, který zcela preventivně a programově eliminuje jakoukoli jinou alternativu.

Pomineme-li fakt, že tento muž vystoupil na nebesa ve víchru a ohni, zbývá jen zdůraznit, že znal nejen místo, ale i čas svého odchodu z této planety. Znali je však i jeho nejbližší přátelé.

Není žádným tajemstvím, že naši předkové zabydleli nebesa, potažmo vesmír, bytostmi vládnoucími neobyčejnými kouzly. Žádné z nich se však nevymykalo platným fyzikálním zákonům, jak se ostatně v průběhu vývoje naší vzdělanosti postupně přesvědčujeme. O to více haraší svými „pravdami“ systém lží, aby vyhověl nevyslovenému požadavku svých abonentů zrajících pro peklo, jež si sami a ochotně na této planetě pravděpodobně chystají.

Je totiž možné, že pravdu měli opět naši předkové. Ti rozlišovali hned několik nebeských entit, z nichž nejméně jedna nesla typické znaky zla. Právě ty, které jsme ještě donedávna byli schopni vnímat nikoli jako „daň pokroku a demokracii“, nýbrž jako příznaky neobyčejné zvrácenosti.

a

Pradávná civilizace na kamenech z Icy může být částí příběhu, o nichž hovoří i posvátná kniha Mayů - Popol Vuh.

Mocní předkové kdysi pozorovali celý vesmír a znali vše, aniž by opustili svá místa.

Exodus - II. Kniha Mojžíšova

Kap. 25./ verš 22.

*A tam budu přicházeti k tobě,
a s tebou hovořiti z té slitovnice (zlatého víka),
z prostředku dvou cherubínů, kteříž jsou nad
truhlou svědectví, mluvíti o všecko, cožť bych
poroučeti chtěl k synům Izraelským.*

Archa úmluvy

To, že byla archa úmluvy, přes svoji konstrukční jednoduchost, patrně složitá záležitost, vybavená množstvím zcela specifických funkcí, nebude dnes již poznatkem příliš objeveným a zdá se, že již bylo řečeno vše.

Přesto je možné objevit další méně známé zajímavosti, jež mohou ve spojení se stánkem úmluvy, kde byla ona vzácná truhla deponována, možné tajemství poodhalit.

Nejdříve však shrňme některé již publikované indicie, suchá fakta, ale i různé hypotézy, jež mnohdy možná předčí i fantazii samotných autorů biblických textů. Přesto vše zůstává archa úmluvy i nadále fenoménem, jenž se vymyká všemu, co bychom tak rádi přisoudili historické době kolem r. 1300 př. n. l.

Schránka úmluvy byla zhotovena izraelskými řemeslníky dle nákresu a návodu, který Mojžíš obdržel od Hospodina na hoře Sinaj. Nic z popisu díla nenavštěvovalo tomu, že se bude jednat o komplikované technické zařízení.

K témuž názoru dospěli o mnoho let později i ti, kteří archu úmluvy, po jejím slavném návratu z filistínského Ashogu, otevřeli. Tenkrát byla již totiž „nekonečně“ prázdná.

Nicméně stále funkční. Uza, jeden z mužů jásajícího doprovodu průvodu, doplatil na svoji přílišnou horlivost. Byl mrtev dříve, než dopadl k zemi - zabít při pouhém doteku archy.

Je též možné, že zdrojem již zmiňovaných ohnivých hadů, kteří mohli být propleteným svazkem ohnivého výboje, byla právě archa

úmluvy. Snad i proto, že se o jiném zdroji v biblických textech neuvažuje, pokud se ovšem nehovoří o obětním plamenném výboji přicházejícím na obětní oltář odkudsi „shůry“.

Jedna z hypotéz, jež spatřila světlo světa relativně nedávno, hovoří o možnosti, že archa úmluvy byla komplikovaným technickým zařízením pro výrobu many. Přístrojem, jehož zdrojem měl být miniaturní jaderný reaktor, jehož činnost byla prý o několik tisíciletí později zaznamenána v knize Zohar. Detailně propracovaná domněnka vychází ze záhady, jakým způsobem byla vlastně zajištěna pravidelná strava velkému množství Izraelitů putujících po poušti celých čtyřicet let.

Ač vše zní velmi logicky, to, co je v Bibli popisováno jako archa úmluvy, má zcela jiné parametry. V nejlepším případě mohla dřevěná skříň pobitá zlatým plechem sloužit pouze jako ochranné pouzdro zmíněného zařízení. Pokud skutečně existovalo.

Rozhodně však nelze archu úmluvy zaměňovat za onen hypotetický přístroj na výrobu many, jakkoli by to bylo z hlediska romantického pohledu více než zajímavé.

Archa byla zhotovena z akáciového dřeva a její rozměry 2,5 x 1,5 x 1,5 lokte nenasvědčují tomu, že měla sloužit jen jako přenosný depozitář kamenných desek úmluvy. Byla podélná (cca 1,20 m), ne příliš široká, ale naopak „zbytečně“ vysoká (cca 0,7 m). Zevnitř i zvenku potažená zlatými plechy.

V horní části archy byly v každém rohu zapuštěny čtyři zlaté kruhy, jimiž byly trvale protaženy dva sochory - rovněž pokryté zlatem. Víko bylo odlité z ryzího zlata a zdobili ho dva ze zlata tepaní cherubové s křídly rozprostřenými tak, aby stínila celý vršek archy. Uvnitř se pak nacházelo svědectví, jež Mojžíš obdržel od Hospodina. Podobně byl zhotoven nejen stůl, ale i obětní oltář.

Vše bylo umístěno ve stánku úmluvy, jenž měl stavebnicovou konstrukci rovněž z akáciového dřeva. Jednotlivé díly (10 x 1,5 lokte) propojené čepy se zasunovaly do páru stříbrných podstavců. Díly byly potaženy zlatem. Stánek měl pak čtvercový půdorys o rozměrech 20 x 20 loktů (cca 9,5 x 9,5 m) a výšku přibližně 4,5 metru. Nad tím vším čněl stan z kůží a látek z kozí srsti.

Nádvoří stánku úmluvy, o rozměrech 100 x 50 x 5 loktů (cca 46 x 23 x 2,3 m), bylo ohraničeno závěsy z jemné lněné látky zavěšené

na stříbrném nosiči. Hlavní konstrukční prvky sestávaly z 20 nosných sloupů podél a 10 sloupů našir. Sloupy byly zasunuty do měděných podstavců pospojených stříbrem.

Také oděvy těch, kteří byli pověřeni obsluhou zařízení stánku úmluvy, musely splnit jisté, velmi přísné, předpisy. Mimoto všichni ti, co byli oprávněni vstoupit do stánku úmluvy, měli cinkat zlatými zvonečky, jimiž byli kolem dokola ověšeni.

II. Kniha Mojžíšova

Kap. 28./ verš 35.

*A bude to míti na sobě Aron při službách,
aby slyšán byl zvuk jeho, když vcházeti bude do
svatyně před Hospodina, i když vycházeti bude,
aby neumřel.*

Tento verš zcela jasně hovoří o jediné možnosti. Oboustranná komunikace probíhala pouze v oblasti fonie - mluveného slova a charakteristických zvuků. „Bezpečnostní systém“ spustil své mechanismy právě v okamžiku, kdy vstupující nepovolaná osoba postrádala jistou signalizační úroveň. Ať již je to v dnešní době, kdy jsou zloději a vrahové propouštěni pro „nedostatek důkazů“ a jakákoli obrana vůči nim velmi přísně posuzována, podivné, byly kdysi doby podstatně jiné. Avšak chápat minulý verš jen v této rovině by nebylo pravděpodobně příliš prozíravé.

Spíše se zdá, že nejen prostor kolem archy úmluvy, ale i obětího oltáře, byl pracovištěm nadmíru rizikovým a nepovolaná - a řádně neproškolená - osoba mohla ohrozit nejen život svůj, ale i životy ostatních přítomných. Z několika dalších veršů zcela jasně vyplývá, že přesně určená pravidla nesměla být nikdy obcházena.

Kap. 33./ verš 9.

*Bývalo pak toto, že když vcházival
Mojžíš do stánku (úmluvy), sstupoval
sloup oblakový, a stával u dveří
stánku, a mluvil s Mojžíšem.*

Kap. 40./ verš 34.

*Tedy přikryl oblak stánek úmluvy,
a sláva Hospodinova naplnila
příbytek.*

Kap. 40./ verš 35.

*A nemohl Mojžíš vjíti do stánku
úmluvy; nebo byl nad ním oblak,
a sláva Hospodinova naplnila příbytek.*

Jak je patrné, mohl Mojžíš vstoupit do stánku úmluvy, tedy tam, kde se nalézala schránka úmluvy, pouze tehdy, jestliže nad ním nebyla záře Hospodinovy slávy. Je to podivné. Neboť v okamžiku, kdy Mojžíš vstoupil, ona záře sestoupila a zaplnila celý příbytek, aniž Mojžíšovi nějakým způsobem ublížila. Jak se zdá, nebylo radno touto září projít „napříč“. Z téhož důvodu mohla být truhla přenášena pouze tehdy, nebyl-li oblak slávy nad stánkem.

Kap. 40./ verš 36.

*Když pak odnášel se oblak s příbytkem,
brali se synové Izraelští
po všech taženích svých.*

Kap. 40./ verš 37.

*Pakli se neodnášel oblak, nehýbali
se až do dne, v němž se zdvihl.*

Kap. 40./ verš 38.

*A byl oblak Hospodinův nad
příbytkem ve dne, a oheň býval
v noci na něm, před očima všeho domu
Izraelského ve všech taženích jejich.*

Mimo Mojžíše a Arona nebylo nikoho, kdo by měl podobně platné pověření hovořit s Hospodínem. Způsob komunikace je však více méně stále zahalen tajemstvím.

I když...

IV. Kniha Mojžíšova

Kap. 7./ verš 89.

*Potom když vcházel Mojžíš do stánku úmluvy,
aby mluvil s Bohem, tedy slýchal hlas mluvícího
k sobě z slitovnice (zlatého víka), kteráž byla nad truhlou
svědeckví mezi dvěma cherubíny, a mluvil k němu.*

Že jistá opatrnost ze strany obsluhy nebyla marná, ukázalo se o několik veršů později. Aronovi synové Nádab a Abiu (III. Kniha Mojžíšova, kap. 10., verš 1.), kteří se, ač nikým nepověřeni, příliš lehkovážně pohybovali poblíž stánku, nebo snad dokonce i v bezprostřední blízkosti obětního oltáře, padli náhle k zemi mrtvi - zasažení ohnivým výbojem. Byli spáleni v jednom jediném okamžiku, přesně tak, jako obětní kozel z následujícího verše.

Obětní rituál býval totiž pořádán na přesně vymezeném místě obětního oltáře a z popisu činností obsluhy, jež byla pevně stanovena, vyplývá, že vše spalující plamenný výboj sestupoval shůry.

III. Kniha Mojžíšova

Kap. 9./ verš 24.

*Nebo sstoupil oheň od tváři Hospodina,
a spálil na oltáři obět zápalnou i všecken tuk.
Což když uzřel veškeren lid, zkríkli
a padli na tváři své.*

Z dalšího vyprávění je patrné, že uvnitř stánku úmluvy zůstalo v tomto případě „uvězněno“ několik šokovaných lidí, obávajících se překročit jeho práh.

Narychlo povoláný Mojžíš okamžitě vydává pokyny a nabádá je, aby prozatím nevycházel. Zároveň pobízí ty, kteří odnášejí oba

mrtvé, či přesněji jejich pozůstatky, aby zůstali zahaleni, neboť i jim hrozí smrt.

Kap. 10./ verš 7.

*Vy pak ze dveří stánku úmluvy
nevycházejte, abyste nezemřeli;
nebo olej pomazání Hospodina jest na vás.*

Neštěstí, jež postihlo Aronovy syny, si žádalo okamžité vysvětlení, a proto Mojžíš zahájil okamžité pátrání po příčinách nečekané tragédie. Pravděpodobně se mu je podařilo objasnit. Krátce nato vydává Bůh, prostřednictvím Mojžíše, okamžitý zákaz platný na „věčné časy“: striktní zákaz požívání vína, ale i jiných opojných nápojů před vstupem do stánku úmluvy. Zákaz opuštění stánku úmluvy v době rituálu, ale i zákaz vstupu nepovolaným osobám.

Kap.10./ verš 9.

*Vína a nápoje opojného
nebudeš pít, ty ani tvoji synové s tebou,
kdyžkoli budete míti vcházeť
do stánku úmluvy, abyste nezemřeli
(ustanovení věčné to bude po rodech vašich).*

V kontextu s tímto veršem vyplývá, že se Aronovi synové, krátce před svojí smrtí, pravděpodobně posilnili opojnými nápoji, aby pak v této povznesené náladě nedbali o bezpečnost práce poblíž rizikového pracoviště. A tím stánek úmluvy a obětní oltář pravděpodobně byly.

Z jiných veršů je patrné, že mnohé tučné masité obětiny byly spáleny na popel. Jiné se naopak, přijatelně opečeny a propečeny plamenným výbojem, stávaly chutnou a doporučenou potravou pověřené obsluhy.

Byla to jejich uzákoněná odměna za provedené obětní úkony.

Aronův sarkastický dotaz, zda je také povinen pozřít svoji velkou obět' - své dva syny, uzamkl jinak hovorná Mojžíšova ústa.

Nicméně skrytý sarkasmus nebyl pochopen, ale den poté byl zveřejněn závazný seznam pokrmů typu „košer“.

Což je samo o sobě velká podivnost.

Tak jako archa úmluvy, tak i obětní „oltář“ byl zhotoven z akáciového dřeva (5 x 5 x 3 lokte) a potažen tentokrátě mědí.

V horní části byl opatřen měděným roštem s měděnými kruhy v jeho rozích. Uvnitř byl obětní oltář dutý, zřejmě prostor pro spadající popel.

Kombinace vodivého a nevodivého materiálu dala vzniknout dänikenovské verzi významu archy úmluvy jako velkokapacitního kondenzátoru, jenž prostřednictvím blíže neurčeného rezonátoru umožňoval komunikaci s Hospodinem.

Také propojení nosných sloupů stříbrem a uzemněné měděné podstavce, připomínající svým uspořádáním určitý druh uzemnění, či pospojování nulováním elektrického zařízení dle státních norem, hovoří ve prospěch této hypotézy.

Kondenzátorem však mohl být nejen obětní stůl, ale také i obětní oltář, a přesto komunikace s Hospodinem nebyla, v tomto případě, nikterak očekávána.

Krátký výboj a skvělé propečení obětí spíše opět připomíná, v případě obětního prostoru, spíše technologii H.T.M. (High Technology Microwave). Vysokoenergetickou mikrovlnnou troubou několikáté generace, jež opečte svoji oběť i na větší vzdálenosti.

Zatímco jedna z funkcí archy úmluvy je zcela jasná - komunikace s Bohem, předávání příkazů a závazných pokynů - jsou ostatní činnosti archy stále sporné. Víme jen, že mnohé z efektů, jež jsou přisuzovány schránce, spíše pouze probíhaly v její bezprostřední blízkosti. Ale i tak jsou velmi pozoruhodné.

Svémi parametry se blíží tomu, co označujeme jako zbraně hromadného ničení s nedozírnými následky.

Opomeneme-li tu skutečnost, že poblíž archy úmluvy byla potrestána sestra Arona neomylnými příznaky malomocenství, jako jediná z přítomných, pak nemůžeme totéž přehlédnout v případě, kdy během několika málo okamžiků zemřelo zasaženo morovou ranou celkem 14 700 vzbouřenců.

Již den před tím bylo, ohnivým výbojem sestupujícím z výšin, spáleno na prach 250 mužů. Těch, kteří se vzbouřili proti Mojžíšovi

vým příkazům. Mimo spáleniště a kovových předmětů se nenalezlo nic než popel a všeobecně zavládlo přesvědčení, že se Chorého muži propadli do země - do ohnivého pekla.

Na druhý den poté, právě tehdy, kdy se sešli reptající Chorého soukmenovci poblíž stánku úmluvy, sestoupil nad stánek známý oblak, jenž v tomto okamžiku nevěštil nic dobrého.

Vzápětí bylo Mojžíšovi přikázáno, aby vystoupil mimo reptající dav. V témže okamžiku, kdy tak učinil, začaly padat k zemi první oběti zasažené nebyvale rychlou morovou ranou.

Na příkaz zděšeného Mojžíše vběhl jeho bratr Aron zpět mezi dav a působení rány bylo zastaveno.

14 700 mrtvých. Byla i zde použita modifikace vysokoenergetické mikrovlnné techniky s namodulovaným vzorcem blíže neznámé choroby, či nebyvale rychlé úmrtí pouze tyto příznaky připomínalo?

Těžko říci.

Jisté je pouze to, že archa úmluvy vydávající příkazy a pokyny na cestě do zaslíbené země připomíná, se vším všudy, mluvící sochu Huitzilopochtliho, jež rovněž vydávala příkazy a pokyny aztéckým předkům na jejich, avšak dvousetleté cestě do zaslíbené země. Také tato aparatura byla nošena na sochorech aztéckými atlety. A naopak bájný strom, živící ty, kteří přežili dávnou indiánskou katastrofu, připomíná známé tajné zařízení z knihy Zohar. Zařízení na výrobu many.

Co je možné, a co nikoli? Kdo z nás je oprávněn neomylností, již nelze v žádném případě zaměňovat za pověření z výšin pragmaticky účelovým systémem věcí, jenž žárlivě střeží své „neomylné pravdy“?

Satanisté jednou stanou na tajných místech Země a budou ovládat svou satanskou mocí davy zachvácené šílenstvím.

Pak nastane den, kdy budou moci vystoupit a slavnostně vyhlásit: „Jsem satanista. Skloňte se, neboť já jsem nejvyšším ztělesněním lidského života.“

Anton Szandor La Vey
samozvaný čaroděj

Virtuální model smrtelného viru

Zlatý úsvit, Jitřenka, Aurora, Lucifer - různá pojmenování téže pomyslné substance zla - Satana. Semeniště teorií o nadřazených rasách a pohádkách o nadčlověku s přirozenými vůdčími vlohami a kořeny třídní nenávisti.

Podivný svět mystiky a světových válek, kdy na bojištích umírají hrůzostrašným způsobem miliony lidí, zatímco jiným, z neznámého důvodu, v témže okamžiku vybuchují v rukách pouze baterie šampaňského, k veliké radosti majitelů bordelů.

Je to vlastně geniálně jednoduchý systém, jenž smete i ty, kteří mu z různých důvodů přísluhují. V zárodku mohou být eliminovány jakékoli narůstající sociální nepokoje, „objektivně“ těžká bojiště pohltí každého nežádoucího jedince. Zároveň se tím aktivně řeší přelidnění planety a devastují nežádoucí hodnoty. Zvážíme-li vyšší zisky bank i vojenskoprůmyslových magnátů a z toho vyplývající větší moc, pak v jistém ohledu lze hovořit i o jisté logice zavedeného systému.

Kapitalismus, fašismus a komunismus přecházejí plynule v další fázi - budování rozvinutého subkomunismu. Hybrid předchozích ideologií dramaticky neguje humanismus těmi nejzákeřnějšími činy. Pro nositele pragmatického satanismu, ale i všech předchozích „ismů“, znamená humanismus pouze tu nejdrzejší možnou vzpouru slabších proti silnějším.

Tato situace je pro „nadřazené“ tvory nepřijatelná. Jejich obranou byla a je stranická či společenská nomenklatura, umožňující za určité poplatky získat právo k ovládnutí „slabších“.

Za slabého je pak pokládán každý, kdo „nepatří do velké rodiny vyvolených“. Sociální cítění, soucit, odpuštění, rozlišování dobra a zla, to vše je pokládáno za projev odsouzeníhodné slabosti nízkého ducha.

Živočišná stránka má být nadřazena všemu ostatnímu - silnější má právo požírat slabší. Silní a zdatní lovci se z džungle pouze přemístili do světa politiky a obchodu, a svá nezadatelná práva prosazují těmi prostředky, jež jsou právě po ruce. Hodnota lidského života (nikoli vlastního) se stává proměnnou hodnotou setrvávající většinou poblíž absolutní nuly. Latentní satanismus v podobě „osvíceného pragmatismu“ pak skrytě podporuje vše, co je cizí všemu lidskému. A pokud hovoří o demokracii, pak je to jen příznak zvráceného humoru.

Demokracie v rukou „silných“ pak není nic jiného než „zákonné“ mimikry, jež mají usnadnit „pacifikaci“ podřadné lůzy.

Nevzdělanou lůzou se může stát v libovolném okamžiku každý, kdo nevyhovuje zavedenému systému.

V rámci transformací do „vyšších“ úrovní je povoleno použít nejen „charismatické“ vůdce revolučních mas, ale i „populistickou“ rétoriku, aby vzápětí bylo lůze dáno najevo, že pravda má tisícero podob. Podle situace a potřeb silnějších.

Orwelllovský svět druhé generace. Pohádkově rozsvícené čerpací pumpy a supermarkety, eutanazie a právo na smrt, potraty a omlazovací prostředky, tunelování čehokoliv, bílí koníci pohřbení zaživa, propouštění vrahů, luxusní pračky špinavých peněz, lůza a „průzkumy“ veřejného mínění, ale i „překvapené“ tváře demokraticky zvolených lhářů, pravidelná chemická válka s obyvatelstvem, nové bojové látky a mutované viry, sterilita a sterilizace, obrazovkami frustrované ženy a umělý sex s čímkoli, Velký bratr a tok „nezávadných“ informací, implantáty totožnosti a družicové systémy sledující veškerý „svobodný pohyb“, lupiči a bezdomovci vytvářející „demokratický“ systém nevysloveného zákazu vycházení po dvacáté hodině.

To je vize šíleného světa, v němž systém věcí umožní duševním žebrákům a otrokům stát se na malou chvíli „neomezenými“ pány situace. Postačí být jen malinko bezohledný a chamtivý, trochu nemilosrdný, nepatrně zvrácený, mírně arogantní, přiměřeně pro-

hnaný, dostatečně slepý, příležitostně hluchý, chvilkami nevědomý, avšak neuvěřitelně prolhaný.

To vše však bude pouhou „demokratickou“ kulisou dramatických dějů, jež byly připravovány mnohem mnohem dříve, než zaznělo nové zběsile pažravé chrochtání u starých koryt.

17. prosince 1997

Toho dne, ale i dne následujícího, přinesly sdělovací média kratičkou zprávu tentokrát z dalekého Japonska.

Nejméně 600 registrovaných lidí ve věku od tří do dvaceti tří roků bylo v téže chvíli postiženo typickými příznaky velmi těžkého epileptického záchvatu. Nejméně 100 dětí muselo být okamžitě hospitalizováno s těžkými depresemi, jež následovaly krátce po epileptickém záchvatu.

K záchvatu došlo v okamžiku, kdy postižení ve svých domovech sledovali animovaný film o „příšerkách“ bojujících s počítačovými viry. Regulérní počátek epileptického záchvatu stanovila vyšetřující komise na okamžik, kdy jedna z příšerek „likviduje“ počítačový vir opakovaným flashem - zábleskem bílého světla - vycházejícím z očí.

Dodatečně zveřejněné zprávy hovoří o následném zkoumání animovaného filmu - snímek po snímku - s podezřením na uměle vybuzenou fotosenzitivní epilepsii.

Celý problém může být mnohem vážnější, než se může neinformovanému pozorovateli zdát. Je totiž velmi pravděpodobné, že informace o možném pokusu na lidském materiálu unikla pouhým nedopatřením, a tak se celým světem vzápětí šíří jiná zpráva - o neúmyslně vybuzené, ale jinak neznámé chorobě, jménem fotosenzitivní epilepsie.

A až časem vlna zájmu opadne, budou další rozhovory na téma „elektronické virulentní zbraně“ skomírat na úbytě zvané lišácky „informační exploze“.

Nejdříve si připomeňme oslavované pokusy (nejen) sovětských lékařů na choromyslných pacientech, žijících svůj neradostný život s trvale zavedenými sondami v mozku. Rozpomeňme se i na mnohé nedobrovolné oběti cílených pokusů s chemickými, bakteriolo-

gickými a jadernými zbraněmi. Sněť slezinná, viry dýmějového moru, ale také „Big eye“ spolu s dalšími vymoženostmi našich, ale i ostatních dobře placených uniformovaných šílenců.

Rozpomeňme se i na dávné mezinárodní dohody o zákazu zneužívání filmu a potažmo i televize při působení na podvědomí diváků okem nepostřehnutelnými záblesky vnucené informace, kratší než 0, 24 vteřiny.

Podprahové vnímání je právě ta oblast, na kterou mnohdy marně bušily nejen zařaté pěsti ideologických mágů, ale i reklamních agentur. A pokud se někdy přistihnete, že si objednáváte známý prací prostředek, aniž jej nějak zvlášť potřebujete - nezoufejte. Rovněž nevolejte televizního opraváře. Nesnesitelné problikávání bílého světla, ale i ostatních barev spektra, či zběsilá frekvence stříhů v obraze, jež jsou nyní tak časté a hraničí již snad i se samozřejmostí, nesouvisí s vadami na vašem televizním přijímači. Je totiž možné, že se jedná o pouhé porušování lidských práv, nebo v tom horším případě o stříhače - amatéra.

Kvůli tomu nemusíte vybíhat ze svých domovů, abyste, po zuby ozbrojeni, vystříleli všechny hosty v první náhodně vybrané restauraci nebo dokonce celou základní školu i s jejím vrcholným managementem. Systémy se mění jiným způsobem.

Podprahové vnímání probíhající mimo naši vůli je však mnohem zranitelnější, než bychom si vůbec kdy přáli. Zvláště tehdy, je-li útok na bezbrannou oběť veden rukou neznající slitování. A právě to, co se stalo v Japonsku, možná signalizuje, v jaké oblasti se vrcholek ledovce právě nachází.

Vedle AIDS, eboly, sněti slezinné, nových virů původně nevirových onemocnění, hovoří čas od času ta upovídanější část systému o možnosti naklonovat Lenina či Hitlera, nebo vyslat do vesmíru plavidlo řízené „uríznutou“ hlavou napojenou trvale na palubní počítač. Úspěch je dle německého vědce zaručen. Jedinou podmínkou onoho velikána je, že to musí být hlava nemluvněte.

Božena Němcová se svými pohádkovými horory na dobrou noc hanebně zaostává. Rovněž diplomovaní „lékaři“ z pokusných a „vývojových“ koncentračnických laboratoří umírají na stará kolena neutěšitelnou závistí. A pokud novodobí giganti vědy mlčí, buďme ujištěni, že trpí představou, že vedle omezeného počtu šílených

krav skomírá tato planeta na akutní nedostatek šilenců. Proto se v laboratořích zkoumají nové a nové možnosti, jak narušit psychiku a neurovegetativní systém nepřítele. Způsob, jak rozložit lidský materiál v nepotřebné trosky, padni komu padni, neboť nepřítelem se může stát libovolné seskupení, které s námi a našimi mírotvornými návrhy nesouhlasí.

Virulence je schopnost mikroorganismů pronikat, v tomto případě do lidského těla. Je-li konstelace hvězd příznivě nakloněna a oběť virové invaze má nedostatek ochranných látek, pak nezadatelným právem takového viru je eliminace celého majitele těla.

Virtuální - zdánlivý, a tedy neexistující, virulentní vir lze za jistých okolností elektronicky ošetřit tak, že kýžený výsledek je od skutečné virové nákazy k nerozeznání. Dokonce by bylo čistě teoreticky možné vybudit příznaky těch nejsmrtelnějších nemocí, ale i infarktů, schizofrenií, depresí a epilepsií.

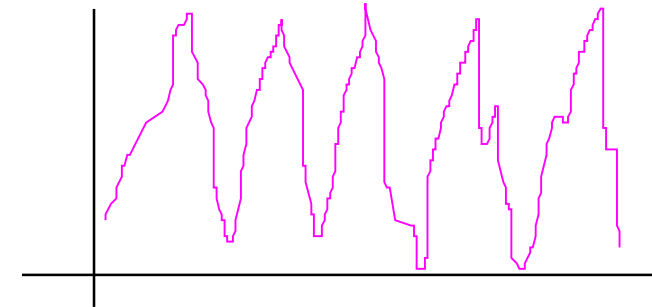
Zvláště ty posledně jmenované choroby, svými průvodními, lehce zjištěnými příznaky, mohou být na prvních místech v seznámených výzkumných pracovištích.

Vyvolat smrtelné - či oběť deklasující - choroby na libovolnou vzdálenost nikdy neexistujícími (virtuálními) viry se zdá být přesně tak směšné, jak s tímto faktorem pravděpodobně kalkulovali i samotní tvůrci onoho, možná i japonského, hororu.

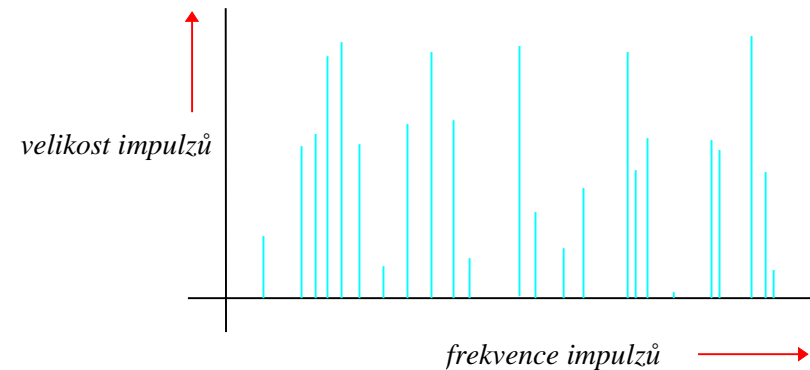
V historicky nedávné době byly v těle, respektive mozku živých bytostí zjištěny a změřeny elektrické proudy biologické povahy. Jejich velikost se pohybuje kolem 0,00005 voltů. Jsou charakteristické svým průběhem, jenž vzdáleně připomíná střídavý proud nejen o různé amplitudě, ale i frekvenci. Každý stav těla i mysli se zrcadlí v jejich specifických velikostech, přesně tak, jak se tímž způsobem mění tyto veličiny v dramatickém průběhu některých nemocí. Některé, pro nemoc či stavy, typické změny amplitudy a frekvence lze sejmout velmi lehce.

Zdá se, že infarkty, deprese a epilepsie se svými jednoznačnými výkyvy bioelektrických proudů budou tím odrazovým můstkem směřujícím do pekel. Je též velmi pravděpodobné, že virtuální virulentní elektronické zbraně jsou již naší realitou. A to již několik desetiletí. Problém, jenž musel být vyřešen, spočívá v elektronickém zpracování a vyslání dat k vyhlédnuté oběti, či nežádoucí skupině.

Obr. 1. - Průběh bioproudů v mozku, jenž je postižen epileptickým záchvatem.

Obr. 2. - Diracovy impulzy zaznamenaných bioproudů epileptického záchvatu.

Z diagramu je patrné, že se prakticky jedná o signály frekvenčně a amplitudově modulované.

Podobně jako elektromagnetické pulzy mohou zástupně působit s tímž efektem i opakované světelné záblesky.

Na obr. č. 1 je zaznamenán analogový (spojitý) průběh bioproudů pacienta postiženého akutním epileptickým záchvatem. Zazna-

menaný průběh bioproudů se zpracuje a vzápětí namoduluje na vysokofrekvenční pulzy, jež mají v tomto případě charakter Diracova impulsu (obr. č. 2). Směrové antény dopraví signál do vytyčeného prostoru a nastává bombardování prozatím zdravého organismu falešnými informacemi. Podvědomí oběti svými receptory a celým neurovegetativním systémem eviduje tyto pekelné informace jako analogický signál, a ani nemůže jinak.

U ozářeného člověka pak dochází ke spojitě odezvě na již zmíněné impulzy. Informace obsažené v převzatých průbězích bioproudů jsou pak brány jako pravé. Tělo reaguje jako by epileptický záchvat, nebo napadení virem, byly skutečné.

Elektromagnetické peklo pozvolna naruší jemnou rovnováhu vnitřních biologických elektrických proudů.

Na podkladě mylných informací dochází ke změně chemických pochodů a původně zdravý jedinec jeví příznaky choroby, kterou netrpěl ani náhodou.

A když se pokus nepovede, máme v záloze, při dostatečně dlouhé době ozařování, ještě další spojence - rakovinu a leukemii.

Vhodným okamžikem pro náš zvrácený humor by bylo načasování našeho pokusu s virtuálním modelem deprese, či těžkého epileptického záchvatu, na okamžik, kdy blíže nezajímavá příšerka zabíjí opakovaným flashem nežádoucí počítačový vir.

Ezechiel

Kap. 1./ verš 18.

*Na čtyři strany své (kola) jíti majíce,
chodila a neuchylovala se, když chodila.*

Kap. 1./ verš 20.

*Kdekoli chtěl duch (vůdce), aby šla,
tam šla. Kde duch (vůdce) chtěl jíti,
i kola se vznášela naproti nim,
neboť duch zvířat byl v kolách.*

Čarodějná high - tech

Osobní, až drzá, statečnost proroka Ezechiela je zajisté hodna obdivu, neboť bez ní bychom nikdy neměli to potěšení podrobně se seznámit se starověkým zařízením, jež jednoho dne, za velkého blýskání, sestoupilo na Zem.

Více než odvalu bychom však měli ocenit jeho logické závěry a pozorovací talent hodný skvěle proškoleného špiona.

Starověký muž nám, mimo zevrubného popisu hybridu vznášedla a terénního vozu, zanechal i jisté indicie, jež mohou být stejně tak překvapivé jako ostatně celá řada dalších biblických záležitostí.

Kap. 9./ verš 11.

*Když chodily (kola), na čtyři strany
jejich chodily. Neuchylovaly se, když
se obracel vůdce, za ním šly. Neuchylovaly
se, když šly.*

Z celkového kontextu se dovidáme, že vůdce sedící na vytvořeném trůnu, jenž spočívá pod roztaženou kříšťálovou kopulí, kontroluje svými myšlenkami nejen chod otáčejících se kol, ale i směr pohybu.

Kam se vůdce obrátí, tím směrem se pohybuje celé zařízení. Podobná zařízení můžeme vysledovat i u jistého vybavení astronautů, či vojenských letců.

Myšlenkami řízené aparatury?

Ano, to je povoleno. Nikoli však v minulosti.

Ještě relativně nedávno by podobné tvrzení přivedlo zatvrzelého kacíře do zájmové sféry inkvizičních borců. Ti by jistě vynaložili dostatek energie k přesvědčení hříšníka, jak nebetýčně se mýlí.

Avšak ani dnes, kdy kolem nás již řadu let řadí informační exploze, nebude jednoduché uniknout pozornému oku „neexistující“ cenzury.

Jistěže můžete psát cokoli, avšak za jistých specifických okolností si můžete své textíky strčit za klobouk. Vždyť je totiž povoleno jen tolik, kolik vrchnost dovolí. Někdy více, jindy o poznání méně.

Nejsem však ani první, ani poslední, kdo se snaží upozornit na jisté nesrovnalosti, jež nepozorovaně vládnou tomuto světu. S jistým stupněm škodolibosti připomínám dávnou fantazii Řeků, tedy dobu, kdy technická a obzvláště informační revoluce nemohla být ani zdaleka jejich silnou stránkou.

Jejich - ale i ostatní - bohové vládli na starověk nesporně neobvyklými vymoženostmi, které si i my postupem techniky, vývojem technologií, ale i vývojem znalostí, budeme moci možná jednou dovolit.

Chromý Hefaistos, bůh ohně, kovářů a zbrojířů, syn samotného Dia a jeho manželky Héry, by mohl celkem vzorně zastoupit celý tým současných vědců, techniků a biotroniců.

Tedy tehdy, pokud nás Homér neklame, když tvrdí, že Hefaistos si plně zautomatizoval některé sekce své božské kovárny. Jistá oddělení byla dokonce řízena silou jeho myšlenky. Příkazy zadával přímo ze svého mozku, tvrdí Homér.

Kdy to bylo?

V dobách lidí druhého - stříbrného věku. Tehdy, kdy ještě mezi lidem vládla moudrost.

Z tohoto prostého důvodu se to zdá být již nekonečně dávno, a proto mne, i z mnoha jiných příčin, znepokojuje datace romantických archeologů pouze minimálně. Jestli vůbec.

Ti méně stateční hovoří o letech 7000 až 8000 př. n. l., ti statečnější o roku 10 500 př. n. l., a ti otrlí hovoří o permu.

První lidé měli lidský vzhled a nezrodila je žena. Byli učiněni bohy. Mluvili a rozprávěli, viděli a slyšeli, chodili a do rukou brali. Byli to lidé dobří a krásní a jejich postava byla postavou muže.

Měli schopnost myšlení a chápali vše. Sotva upřeli svůj zrak, spatřili. Vnímali a nakonec chápali celý svět.

Když se rozhlédli, ihned spatřili všechno kolem, viděli klenbu nebeskou a celý kulatý povrch Země.

Viděli všechny věci vzdálené i skryté, aniž by se k nim museli přiblížit. Postačilo jim zůstat na místě a spatřili celý vesmír.

Velká byla jejich moudrost.

Nakonec znali vše ve všech světových stranách nebes i povrchu Země.

Popol Vuh

posvátná kniha Quichů

A přesto jsou bionika, kybernetika i psychotronika jedněmiz nejmladších vědních oborů, jež lidstvo zkoumá na základě objevu bioproudů v mozku, snad i z hlediska objektivního přínosu.

Ovládněte svůj počítač myšlenkou. Použijte Mind Drive. Základní sada Mind Drive konečně na trhu. Cenová bomba (do vaší kapsy?). Kupte si Mind Drive a ovládnete svůj počítač pouze činností svých mozkových center. Zdokonalujete své soustředění a odměnou vám bude zvýšení vašeho intelektu a sebekontroly.

Ne, nestal jsem se dealerem softwarových a hardwarových výrobků.

Pouze dokumentuji stav současného trhu, který ve své podstatě nabízí odvar toho, co lze celkem úspěšně vystopovat i v prastarých legendách a bájích. Bohužel, v souvislosti s možností negativního ovlivnění průběhu mozkových bioproudů patřičně „ošetřeným“ softwarem lze i z této hračky vytvořit zbraň, či nástroj hodný Svaté inkvizice.

Ale i takové zbraně lze ve starých spisech objevit.

*Pak vypustil Mukthaphaladhvađa proti nepřátelům svoji oblu-
zující zbraň, jež je srazila k zemi omámené. Tam je spoutal Varu-
novou zbraní. Vítězové ukořistili mnoho létajících vozů a podrobili
si zbytek armády Asurů, i jejich krásné ženy.*

Kathasaritságaram

Válka bohů s mimozemskou entitou, nazývanou v sánkrtu Asury, proběhla v pradávných dobách v několika etapách ještě před počátkem poslední kalijugy, tedy před 18. únorem 3102 př. n. l.

Někteří indologové údajně hovoří o roku 7000 př. n. l. (jsou však uvažovány i doby mnohem vzdálenější).

Připomínám již jen podobnou záležitost, o níž se někdy hovoří i v kontextu s potrestáním padlých andělů z dob před potopou. Také oni byli spoutáni řetězy mrákot a jsou v tomto nevědomém stavu chováni až do konce věků.

Pokud bychom vycházeli z Wooleyovy datace potopy (archeologické vykopávky v Mezopotámii), pak i tato událost nese utěšeně prastarou dataci.

Muselo se tak přihodit kolem roku 4250 př. n. l.

*Starověká (!) replika jednoho z exotických létajících vozů Indie jakoby z oka vypadla tomu, co popisuje starozá-
konní prorok Ezachiel ve svém vidění u řeky Chebar.*

Zachariáš

Kap. 5./ verš 3.

*Toto prokletí vyjde na šířkost
vší země...*

Kap. 5./ verš 6.

*I řekl jsem: Co jest? Kterýž
odpověděl: Toto jest efi vycházející.
Řekl také: Toto jest oko její
prohlédající všecku zemi.*

Létající oko

V minulém díle jsem se odvážil polemizovat o Zachariášově vizi, kterou jsem porovnával s vizí orwellovského systému druhé generace. Létající oko, jež je prokletím lidstva obhlížejícím - pod multikontrolou systému - celou planetu.

Neočekával jsem, že se onen pochmurný den dostaví tak brzy, i když prozatím s minimálními vnějšími projevy (pokud ovšem vše posuzujeme odděleně od ostatních neuvěřitelností).

Relativně nedávno (1996) měl prezident národního střediska pro strategické informace Roy Goodson při slyšení před výborem Kongresu Spojených států prohlásit, že je bezpodmínečně nutné předcházet teroristickým operacím. Je nutné je likvidovat dříve, než začnou jednat teroristé. Je nutné použít nejen otevřený boj, ale i skryté možnosti. To by bylo v pořádku, pokud slovo terorista neztratí svůj obsah a nebude sloužit systému k potlačování základních lidských práv tak, jak je dnes doposud vnímáme.

Jiný pán, tentokrát bývalý agent zpravodajské služby CIA, rozšiřuje teroristické skupiny i o nekontrolovatelné náboženské sekty. Právě ty prý představují nebývalou hrozbu.

To samo o sobě je sice překvapující názor, nicméně v souvislosti s nekompromisní likvidací novodobých mesiášů typu David Koresh nic, co bychom již nepoznali.

Pan Koresh byl skutečně zlikvidován tak důkladně a urychleně, že v tomto nekompromisním boji se sektou musely uhořet i malé děti. Přesně tak, jak důmynslně byli upalováni i středověcí kacíři.

K potírání terorismu a náboženských sekt bude použito i takových prostředků, jež jsou hodny označení sci-fi.

Aviation Week and Space Technology uvažuje na svých stránkách (15. května 1995) o možnosti Pentagonu umístit na oběžné dráze kolem naší planety speciální radar. Takový, který umožní navigaci družicových zbraní na principu vysokoenergetických mikrovln.

Elektronické zbraně pak vzápětí, s jistým dostatečným předstihem a velkou účinností, zasáhnou v neprospěch zmíněných nestáto-
tvorných a rozkladných band.

Opomeneme-li fakt, že jedna skupina pozemšťanů stále ještě očekává příchod svého skutečného Mesiáše a existuje tak reálně nebezpečí, že i on může být opět „ukřížován“ - pak nezbývá nic jiného, než vyjádřit údiv.

Jakou technologií bude možno rozeznat hříšné náboženské sekty a jejich jednotlivé členy od bohabojných občanů, ale i od neškodných a vítaných ateistů, či pohanů?

Čím budou zločinecké bandy a náboženští kacíři povinně vybaveni, aby Létaující velké oko, či Létaující velké ucho splnilo své důležité státotvorné poslání?

Bude to integrovaný počítačový komplex spolupracující s nadací pro registraci občanů, jenž nahradí Prozřetelnost sakumprásk? Obranný systém rozhodující o bytí a nebytí jedince svým originálním flexibilním počítačovým softwarem?

Není pochyb, že v tomto procesu bude plně využita specialita mediálních moderátorů (moderátor - ten jenž zpomaluje dopad) - vždy pomáhat bestii na nohy.

Bude to tentokrát osvětová činnost, jež nám konečně umožní rozeznávat kacíře a rozkladné elementy, či eliminace informací autocenzurou v potřebném politickém nadhledu?

Pak již bude pro mocenský systém hračkou zasadit konečný a zdrcující úder tak, aby byla spokojena celá demokraticky občanská společnost právního státu krácejícího neochvějně vpřed. Kriminální bandy náboženských odpadlíků budou strategicky obklíčeny

v prostoru s předem určenými souřadnicemi a družicové zbraně pak krátkým procesem očistí nevinnost od hříchu. Parádni vize, není-liž pravda?

Blíže neznámý Velký bratr si zřejmě spletl století a vystavuje si, díky naší netečnosti a neinformovanosti, vlastnoruční pověření k potírání kacířů.

Abychom dobře spali, připomínám fakt, že mimozemská technologie vsazených čipů, či označení dlouhodobě sledovaného jedince radioaktivním kódem, není zase tak velkým problémem.

Velmi jednoduchá procedura, kterou inkriminované individuum není schopné vůbec zaregistrovat a již lze naopak velmi dobře monitorovat „orwellovskými“ družicovými systémy „Velkého bratra“, s konečnou platností rozhodne o tom, kdo je proradný náboženský sektář či nehodný terorista.

Nebo poslušný otrok?

Jistě rozhodne i o tom, co je již terorismus a co ještě povolené náboženství.

Dnes již je mnoho samozvaných mesiášů - Davidovců - moudřejších o poznatek, že být Mesiášem není snadné povolání.

Ani nikdy nebylo.

Nicméně by nás měl zamrazit fakt, že náčelníkům vadí spíše muži hlásající lásku a porozumění než vrahové a zloději.

Jejich laskavá starost, abychom nebyli náhodou „utlučeni láskou“, by mohla být za jiných okolností až dojemná.

***

Zdá se, že systému vadí i „čarodějové vize automatizovaného vesmíru“. Použité slogany nám mají pomoci zavrhnout Hospodina, zákony Univerza, ale i systém příčiny a důsledku jeho veškerého dění. Je až s úžasem, co vše dokáží propojit v homogenně geniální slepenec, v zájmu své legrační pažravosti.

Říkají tomu politický nadhled, vysílání správných signálů, krok správným směrem, hledání konsenzu v plném pracovním nasazení, či flexibilní postoje pružně reagující na proměnnost situací...

„Nyní vykladači Nostradama určují za oběť Hale-Boppovy komety papeže Jana Pavla II. ...a někteří horliví křesťané pak považují kometu za hvězdu jménem Pelyněk.“

MF - Dnes z 26. března 1997

Tento geniální citát, jedna z neuvěřitelného množství zaručeně nezávadných informací, jimiž jsme denně v dostatečné míře přezásobováni, hovoří o tom, že autorovi citátu „leží v žaludku“ spíše Nostradam než jeho vykladači.

A to i přes nesporný fakt, že si z Nostradamova díla přečetl pouze jeho jméno.

Michael de Nostradam nic takového totiž nenapsal.

A co se týče horlivých křesťanů?

Podle toho, z čeho je autor citátu obvinil, se jejich horlivost nutně blíží absolutní nule a jejich znalost biblických textů by byla na úrovni vánočního stromečku radostně rozsvíceného na Velký pátek. Usuzuji tak z tvrzení, že „horliví křesťané“ pokládají Hale-Boppovu kometu za hvězdu Pelyněk.

To by bylo příliš jednoduché řešení jak zatloukat pravdu.

Opět měla kvalitní tiskařská čern zaplnit mezery. Nikoli však proto, abychom se dozvěděli pravdu. Pisateli očividně vadil mimo jiné Nostradam, náboženské sekty a zejména Janova Apokalypsa.

Zarytě sveřepý se s námi chce, nikoli pro spokojenost zaměstnavatele, či za příslušný peněžní tarif, o svůj dojem bratrsky podělit. Měl být vyřešen i další problém - dát poslední ránu i nepříjemným U.F.O. - prostřednictvím sloganu „Mimozemšťané přicházejí“. Přicházejí skryti právě za Hale-Boppovou kometou.

Čas od času se opravdu objevují vhodní šílenci, kteří jsou vodou na mlýn těch, co páchají novinové články o zelených mužících.

„Můžete nás následovat, avšak nemůžete na Zemi zůstat, neboť proběhne všeobecná recyklace.“

Videový záznam jakéhosi muže hovořícího za mrtvé muže i ženy nalezené v San Diegu (Spojené státy) proběhl kupodivu snad na všech světových televizních stanicích.

Třicet devět mrtvých bylo prohlášeno za počítačově orientovanou šílenou náboženskou sektu - Higher Source.

Televizní komentátoři hovoří o sektě připravující se na setkání s U.F.O., jež přilétává skryto kometou.

„Totožnost obětí (věk od 14 do 28 let) je neznámá, ale vše nasvědčuje tomu, že se kulty zaměřují na vyšší střední vrstvy a mladou populaci,“ komentuje událost svými slovy profesor filozofie Ronald Enroth. Systém tedy vsadil na rozhořčení středních vrstev.

Což je pozoruhodný poznatek, posoudíme-li celosvětovou snahu o likvidaci právě této vrstvy obyvatel. Že by opět dvě mouchy jednou ranou?

A považte, čarodějové počítačové sekty prý používali dokonce webovské (www) stránky Internetu.

Mrtví nekoušou, nejsou již zbytečně zvědaví a zejména - definitivně zmlkli.

Mrtví již nikdy nemohou vysvětlit, jaké spojení máme tušit mezi orientací na počítače, náboženstvím a „U.F.O. skrývajícím se za kometou“.

„Čarování“ na počítačové síti posloužilo k odsouzení podivné skupiny kupodivu stejně tak dobře a kvalifikovaně, jako létající košťata nesympatických babizen ze slavných dob inkvizice.

Zdá se však, že zde průkazně kráčí o čarodějné kejkle mocenského systému věcí, jenž má být v očích lůzy vždy neomylně zářivý a tedy nezničitelný.

Komentář vysvětlující smrt nešťastníků lze tedy považovat za mimořádně amatérsky zavádějící.

„Mimozemci přicházejí,“ tvrdili členové sekty ústy televizního pracovníka, jenž dává nepokrytě svým zaměstnavatelům najevo, že miluje svůj život nade vše.

Samo tvrzení o příchodu mimozemců v uvedených souvislostech je více než podivné.

Nicméně dobře načasované.

Mimozemci totiž nepřicházejí.

A vůbec ne kryti kometou.

Věrohodné příznaky hovoří o tom, že se opozdil pouze slogan, nikoli venkovní entita.

A to o velmi velkém časovém intervalu.

Z kusé informace, jež prošla televizním sítím pravdy, je nejzajímavější poznámka o recyklaci hmotného, ale i nehmotného vybavení naší planety.

Slovo recyklace není třeba totiž chápat jako proces obnovy spojitě vycházející z původní materie. Naopak - původní materie musí být rozložena na elementární nesourodé části a ty použity

k vytvoření nové materie, jež nemá s tou první nic společného.

„Recyklujeme vaše duše,“ tvrdí na stránkách ufologických periodik venkovní hypotetická entita šedivců.

Taková tvrzení by byla v příkrém rozporu s tím, co mnozí z nás chápou jako záměr Prozřetelnosti. Ta s recyklací duší zcela evidentně nepočítá.

Dotáhneme-li tuto myšlenku až do konce, pak by pomocí této technologie kdejaký zločinec zakryl své minulé zločiny a bezprecedentně by unikl spravedlnosti „božích mlýnů“, jež chystají ukončit dlouhodobý program osídlení této planety nenapravitelnými hříšnickými akcí „Soudný den“.

Recyklace duší.

Spočítáme-li si, kolik je jedna a jedna, a přičteme-li vše, čím se systém věcí vyznamenal, pak odkudsi začíná nepříjemně foukat.

AIDS, ozonová díra, „elixíry mládí“ z mozku lidských embryí a propagované potraty, genetika a viry, eutanazie a klonování, genetická kontrola při výběru zaměstnanců - výtvarky válečného zločince Mengeleho servírované nyní lidskou tváří Molocha, jehož škleb je doporučeno považovat za velmi demokratický úsměv.

Když nic jiného, tak systém - všichni nepřátelé pobiti, nikdo zraněn a nikdo zajat - je systémem nádherně jednoduchým.

Z množství sekt, jejichž členové se do jednoho „dobrovolně“ upálili, otrávil a zastřelili, dominuje od dob adamitů sekta „Sluneční brány“.

Nedokončený seriál o spálených tělech, tu ve Švýcarsku, jindy Francii nebo Kanadě.

Všichni mrtví a žádný svědek - je neklamným znamením, že nás nepřítel zradil a podvedl.

Všichni zemřeli na otravu jedovatými houbami, a ti, co odmítli, byli zastřeleni.

V absurdním světě se absurdní legrace stává běžnou realitou. Stejně legračně zní policejní zpráva tlumočená nejmenovaným novinářským géniem:

„Členové sekty se před zapálením domů, nebo krátce po něm, všichni zastřelili.“

Jistě originálně vyhraněný názor s nadějí na sponzorské dotace.

Středověký pozdrav z inkvizičních kuloárů?

Dílo strážců bedlivého Luciferova oka?

Nové aranže mistra Goebbelse, či lože jeho učedníků?

Spontánní potlesk hodného strýčka Adolfa?

Sci-fi, jež se změnila ve skutečnost?

Virtuální svět supertajného bankovního „padrina“, kde pravda „klečí na hrachu“?

Až se objeví první „vědec“ s vlastnoručně implantovaným čipem a první novinář propagující tuto neuvěřitelnost, vzhlednu k noční hvězdnaté obloze - zda konečně spatřím pozorné a nanejvýš demokratické „létající oko“ blíže neznámého „Velkého bratra“.

Jakékoli děravé zákony, včetně těch ekonomických, vytvořené zlým úmyslem, ani zdaleka nejsou zákony, a mnohdy nejsou ani empirií. Jsou to spíše nástroje připomínající solidní otrokářský bič, ačkoliv i biče lze použít jinak.

Ten, kdo miluje nadvládu nad druhými, jím může práskat nad hlavami. Kdykoli se mu zamane. Úroveň dobytka však nemusí být nutně souměřitelná s potřebami lidské bytosti. Lze s ní komunikovat i v jiné úrovni. Pokud ovšem má protější strana zájem pochopit souvislosti. Zdá se však, že se vše pohybuje v oblasti někdy více jindy i méně hvízdajícího biče, neutěšeného systému věcí, jenž připomíná hromadné šílenství spiklenců. Jako by tuto planetu napadla nespočetná armáda mimozemských predátorů nevídaného kalibru.

Právě v tomto století se objevily hyeny, jež si osobovaly právo rozhodovat o bytí a nebytí v zájmu čehokoli, co bylo po ruce. Se zákony opravňujícími rozemílat lidskou bytost na mýdlo, hnojiva a stínítka lamp, či „nového“ člověka.

Ten, kdo je omezený, omezuje druhé. Touha ovládat druhé mu dává ďábelská křídla egoismu a arogance. Pronikají do všech struktur a pozměňují morální kodex k obrazu svému. Ten pak již nemůže být nikdy morální. Někteří si pak hrají na bohy vůdčích osobností, ale nezůstane po nich, mimo jejich kostí a smradu - vůbec nic dobrého.

Povyšují svůj egoismus a zvrácenost nad pravdu, která je pro ně ostatně nadbytečně nicotná, někdy až nebezpečně nežádoucí.

Vše kulminuje ve svém naplnění a jestliže lež jde opačným směrem než zákony Univerza, pak bezohlednost slaví pouze pomyslná vítězství. Velké i malé hyeny čeká stejně velká odplata.

Zdeněk Šmitmajer

- hybrid - kříženec, přeneseně zrůda
potomstvo vzniklé spojením dvou odlišných jedinců, lišících se alespoň v jednom genu
- mutace - změna, obměna, variace
idealistická teorie dědičnosti - změny probíhající ve skocích - většinou nezávisle na prostředí - základní kámen vývojové teorie

Mutant nebo hybrid?

Mutagenní změny - vyvolávající systém, jehož spouštěcí mechanismus by odstartoval pouze zapřísažlý nepřítel lidstva či šílenec, se díky nezřízené chamtivosti spotřební společnosti stává bohužel čím dál tím hrozivější. Je to udivující a matoucí poznatek, jestliže uvážíme, že v čele korporací, bankovních domů i vlád prý stojí ti nejvybranější muži - výkvět a elita lidstva.

Oddechl bych si, jestliže by to byla pouhá zanedbnost „vědeckých velikánů“ hovořících o kladných mutacích, na jejichž konci má stát nový nadčlověk.

Navzdory pracně vypoceným teoriím jsou mutace s konečnou platností pouze záporné, i když televizní pravdy tvrdí opak.

To, co by skutečně mohlo stát na konci „exhalátové a odpadní“ společnosti, by nemusel být nutně superman či génius. Byla by to spíše troška velmi vzdáleně připomínající lidskou bytost.

Pouze bláhový snílek, nebo apatický ignorant se může domnívat, že rozsáhlá devastace životních podmínek nezanechává na přírodě, klimatu a lidském organismu trvalé stopy.

A bojím se pomyslet na to, co se děje s mozkovou hmotou, jestliže na nás odevšad trvale útočí vedle těžkých kovů, prvků a sloučenin neslučitelných se životem i uměle zvýšená radioaktivita přirozeného prostředí, či zvýšený prostup tvrdého záření již neexistujícími ochrannými vrstvami ozonu.

Co ještě dokáží na nás „naši“ politici vymyslet, kromě blábolů o růstu ekonomiky, zatímco se jaksi samovolně, včetně jejich platů, zvyšují ceny čehokoli. Právě ti, co do úmoru vyrábějí děravé zákony, na jejichž vysvětlování musí být přítomno hned několik odborníků?

S čím vším se musí setkat lidský zárodek v těle matky zasažené pekelnými výdobytky zázračného dvacátého století. Mnohdy nedýchatelný vzduch má dodat mozku a srdci život? Mrtvá a neuvěřitelně znečištěná voda energií? Extrémně stresovaní živočichové - konec potravinového řetězce člověka - mají, mimo smrtelných virů či výkrmové „hormonální“ chemie, přinést životodárné živiny?

Víme již, co všechno dokáže provést s citlivými lidskými orgány elektromagnetické peklo - smetiště našeho neviditelného světa - vytvořené silnými zdroji elektromagnetického záření?

Genetičtí inženýři tvrdě pracující na projektech, které nemusí být nutně v souladu se zákony přírody, ačkoli generálové i negenerálové satansky jášají.

Roztodivné viry, ale i další „neočekávané“ průšvihy mají vyřešit, společně s nemilosrdně pragmatickými giganty vůdcovského typu, populační explozi?

Neobvykle vydatné deště, jež chemikáliemi uzavřená zem okamžitě přemění v nebyvale apokalyptické zátopy.

„Sociální“ programy, které vytvoří armádu závislých bezdomovců?

Hromadná výroba všeho schopného lidského odpadu patričně motivovaného děravými zákony a pohádkovou justicí?

Drogy, špinavé peníze a zlý úmysl sponzorující svými „nezištnými“ dary nepodplatitelné tvůrce zákonů?

Prolhanost pseudocharismatických „státníků“, kteří se slzou v oku přesvědčují dostatečně tlustého českého kapra o prozíravé nutnosti a prospěšnosti vypustit si svůj málo prosperující a neperspektivní rybník, pak může v porovnání se všemi ostatními dobře připravenými nepřijemnostmi znít v uších pažravosti jako vzácně vyrovnaná státnická moudrost.

Presage 72

*Portenteux fait, horrible et incroyable!
Typhon fera e(f)mouvoir les me(f)chans:
Qui puis apres sou(f)tenus par le cable,
Et la pluspart exilez sur les champs.*

*Zpřístupnit čin, (jenž) je hrozný a neuvěřitelný!
Tajfun bude vybuzen bídností,
jež je skryta v kabelu,
a většina vyhnána do polí.*

Hrozný a neuvěřitelný čin. Jistě není nezajímavé, že o technice uměle vybuzených tajfunů se hovoří i v temném středověku.

Michael de Nostradam je viditelně šokován činem lidských zrůd, jež se budou v jeho budoucnosti zabývat ničemnostmi a cíleými útoky proti životu na této planetě.

High-tech umožňující krátkodobé, ale i dlouhodobé změny klimatu, atmosférické poruchy s následnými dlouhodobými dešti, či naopak hladová sucha, silné hurikány ničící předem vybraná území, se zdají být výplodem sci - fi literatury.

A přesto již dnes existuje vyspělá technika, jež může způsobit změny životního prostředí. Na Aljašce (Gakona) je budován systém, jenž umožní vysílat do ionosféry soustředěnou elektromagnetickou energii o výkonu dosahujícím téměř dvou miliard wattů. Soustava antén má umožnit jisté změny ve vzdušném obalu naší planety. Nasměrovaný paprsek vysokoenergetických nízkofrekvenčních mikrovln pravděpodobně způsobí prudkou tepelnou změnu ve vybrané oblasti ionosféry a následně změny ve směru i síle vzdušného proudění. Nezodpovězenou otázkou však stále zůstává, komu přinese tato činnost nezměrné potěšení a komu zmar. Stále se však nemohu zbavit dojmu, že středověk nemístně hovořící o kabelu budícím ničivé tajfuny může vyvolat asociace marné podivnosti.

***

Kde jsou ty nádherné časy, kdy konečně přestala být zima zimou a léto létem?

Tenkrát, kdy se kdosi usilovně pokoušel zničit naši zeměkouli pravidelnými variacemi na atomové pokusy.

Studená válka se úspěšně proháněla světem, aby nám dala na dlouhá léta zapomenout, co zde, na této planetě, vlastně pohledáváme.

„Letní“ lednové dny se střídaly se srpnovými sněhovými vánicemi s takovou pravidelností, že jsme začali tyto změny považovat snad i za normální.

Jednoho veselého červencového dne jsem se v bulvárním tisku dočetl, že jsem dítě štěstěny, neboť za několik dní konečně spatřím na vlastní oči a přesně na čas - polární záři.

Byl jsem tenkrát důvěřivý a bezelstný mladík a tak jsem ani na okamžik nezapochyboval o tom, že se v Praze, a ještě k tomu za bílého dne, polární záře skutečně v předem určeném čase objeví.

Kdo si již dnes vzpomene, jak to všechno tenkrát vlastně proběhlo?

Jisté je to, že stranický tisk měl opět pravdu.

Skutečně jsem na jihozápadní obloze pozoroval mohutnou zelenavě pulzující záři.

Záře to byla, avšak dodnes není tak zcela jisté, zda to byla záře polární.

V té době (9. července 1962) provedly Spojené státy atomový pokus ve stratosféře a jedině, co jsme se v této souvislosti dozvěděli, bylo to, že to byl pokus nadmíru úspěšný.

O několik let později tentýž tisk psal o posledním stratosférickém atomovém pokusu, který rozhýbal elektromagnetické pole Země natolik, že následně destabilizovaný ochranný štít byl narušen. Tvrdé záření vyřadilo z provozu přístroje umístěné v družici, jež měla vše zdokumentovat, naměřit záření a nafilmovat onen libý skutek.

Záření dopadlo pravděpodobně i na nic netušící pozemšťany a to v takové míře, že pouze notorický optimista by spojoval zvýšený počet infarktů, rakovin a zánětů všeho druhu s explozí nanejvýš zhýralého života.

Rozhodně to byl pokus svého druhu, ač sám úspěšný - jeden z posledních. Snad i proto, že se díky výkyvům magnetického pole odehrávaly jevy podstatně výjimečnější?

Kdo ví?

Ještě jedno je jisté. Rozkmit van Allenových radiačních pásů vystrašil nadlouho i ty, kteří nám každodenně, s ledabylou elegancí a ležérností majitele střelnice, dávají najevo svoji jakoukoli bohorovnou neomylnost.

A ozonová díra?

V jednom malém bezvýznamném, avšak kádrově mocném podniku (Praha 4) se jednoho krásného dne popadali smíchy za břicha.

Bujaré veselí neomylné „většiny“ bylo tentokrát nehrané a skutečně spontánní. „Společnému dílu se bude konečně opět dařit,“ oznamovali s nezvykle širokými soudružskými úsměvy, opouštějíce svůj svatostánek politického školení.

„S americkými imperialisty uděláme krátký proces.

Náš mírumilovný tábor má zbraň, schopnou zničit libovolnou část ochranné vrstvy nad kterýmkoliv kapitalistickým státem.

Nic jim nepomůže.

Na nic netušící zlé americké vydřiduchy dopadne tvrdé záření a oni nebudou mít ani tu nejmenší šanci přežít. Konečně s nimi zúčtujeme jednou provždy!“

Psal se rok 1980 a první zprávy o náhodném objevení ozonové díry ležely v té době ještě v relativně daleké budoucnosti a nic nenasvědčovalo, že vše bude jinak.

Pulzující a nevyzpytatelná ozonová díra, ať již vznikla jakkoli, je jedno z mnoha překvapení, jež se „z ničeho nic“ stalo součástí důkladného systému, který bychom mohli s klidným svědomím zahrnout do databanky pod položku „A SAKRA“.

***

Relativně nedávno se jistí vědci rozhodli k zajímavému pokusu. Podrobili zkoumání jedny z nejstarších sumerských hliněných desítek. Po důkladné laboratorní analýze a patřičných testech určili nejstarší z nich.

Tu pak předali znalcům sumerského klínového písma. Ti nelenili, a tak po mnoha tisíci letech spatřila světlo světa nejstarší dochovaná myšlenka.

Na tabulce bylo napsáno: „Všude, kam se podívám, vidím samého blbce.“

A nám již nezbyvá nic menšího, než zjistit, jak dalece pokročil vývoj i v této oblasti.

Zdá se, že jsme se konečně opět ocitli v samotném víru událostí, který tak slibně zahájila světová válka z počátku našeho století. Vše se zdá být marností, i když se i ta nejoškubanější slepice brání řeznickému háku alespoň zatřepáním křídel a zakvokáním.

V době, kdy slova ztrácejí svůj pravý význam a státní otroci úředních mocí vytvářejí orwellovský jazyk nového subkomunistického systému, za jehož prohnání by se nemuseli stydět ani autoři „Sionských protokolů“, lze celkem s úspěchem tvrdit, že se na naší planetě odehrává dramaticky podivná podívaná.

Pokud se ovšem opět nemýlím.

Na druhé straně jsme, jak jsem však již jednou řekl, naštěstí natolik moudří, pravdymilovní a spravedliví ochránci všeho, že to snad není ani možné.

Zkrátka proč se nepochlubit.

Nemůže být sporu, že jsme jedineční a skvělí.

Zvláště tehdy, když s důmyslností sobě vlastní respektujeme občas nejen našich tisíc pravd, ale i některé přírodní zákony a někdy dokonce i zákony vlastní.

Léta se marně se snažím, aby doktoři konečně zapsali pravdu do mých spisů - že mé infarky způsobil stres a smog. A tak, ačkoliv se denně prodírám olovnatou směsí s puchem spálených pneumatik a bůhví, čeho ještě - moji lékaři mají své přesné instrukce.

Neslyší.

A tak jednoho dne, právě tehdy když televizní rosnička opět radostně oznámí nejnižší stupeň zátěže a smog označí za ranní mlhy - zemřu s lékařsky ověřeným zápisem - „notorický kuřák“.

Nebo se mám chránit podobným oblečením jako japonské sošky Dogu. Směřující k nebesům, tak jako ostatně mnoho záhad tohoto podivnými agenturami usměřňovaného virtuálního světa.

Evangelium sv. Lukáše

Kap. 21./ verš 26.

Tak že zmrtnějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všechny svět. Neboť moci nebeské pohybovati se budou.

Světelná past

Ač je to podivné, nejsou světelné bytosti, navštěvující prý čas od času naši planetu, jen vymožeností „ufologicky, ale i jinak osvětleného“ dvacátého století.

Tentýž fenomén se totiž proháněl, i když v omezené míře, po naší planetě i v dobách temného středověku (v časovém intervalu od roku 1000 do roku 1600 n. l.). A to právě tehdy, kdy se „svatí“ inkviziční páni činili na plné obrátky.

Pracovali ve velkém a nic nemohlo uniknout jejich pozornému oku. Satanisté i čarodějnice hromadně hynuli na pochmurně planoucích obětních hranicích pro své (většinou domnělé) styky s bytostmi ďábelské kategorie.

Jedna z největších podivností té doby byla skutečnost, že Svatá inkvizice nechala mezi svými drápy uniknout nepočtenou skupinu mužů, kteří bezostyšně tvrdili, že se stýkají se světelnými bytostmi.

Se světelným démonem se setkal i Cyrano z Bergeracu. (Jedná se mimochodem o skutečnou osobu. Tento muž se narodil v Paříži roku 1619. Jsou známy jeho dvě knihy - Státy a říše sluneční a Velké dílo filozofů.)

Ať již byl Cyrano z Bergeracu nenapravitelný snílek, či velikán středověké sci-fi, jedno je jisté - to, co napsal v dobách nesmiřitelného boje s čarodějnicemi, stojí za připomenutí. Se svým démonem se setkává na Měsíci záhy poté, co překonává vesmírné prostory dělicí Zemi a Měsíc. Jeho pokročilé technické zařízení, umožňující i středověkým snilkům létat na Měsíc, není nezajímavé:

...Tehdy, když vojáci objevili zařízení s vymršťovacím perem, navrhli upevnit na zařízení množství raket, jež vynesou celou aparaturu do pěkné výšky. A až tam bude pero mávat velikými křídly. Všichni pak budou věřit, že je to ohnivý drak...

Jak je z vyprávění patrné, i tehdy měli vojáci velmi blízko k utajování a podvrhům informací. Lid si měl myslet, že se jedná o ohnivého draka.

Pozoruhodný detail podivuhodného, byť smyšleného příběhu...

...Vznesl jsem se do oblak. Sotva plameny strávily jednu řadu raket, jež byly připevněny v řadách po šesti a spojeny navzájem doutnákem, ihned vzplanula druhá řada raket a po ní další...

Nepochybně se v této středověké sci-fi hovoří o letu na Měsíc za pomoci třístupňové rakety. Necelých tři sta let před misí Apollo.

Středověký cestovatel vše pečlivě propočítal a tak víme, že v okamžiku, kdy urazil tři čtvrtiny dráhy dělicí Zemi od Měsíce, zjistil, že padá nohama vzhůru, aniž se jakkoliv pozorovatelně převrátil.

Konečně přistává za blíže neuvedených podmínek na Měsíci a setkává se s bytostí, jež o sobě tvrdí, že i ona kdysi dávno pobývala na Zemi. Tenkrát ji nazývali Sokratovým démonem. Po smrti Sokrata vychovávala, společně se svými druhy, i mnohé další pozemské vzdělance. Nakonec prý lidé na Zemi velmi zhloupli a veškeré potěšení z komunikace s nimi se rozplynulo jako pára nad hrncem.

Navštívili jsme ještě Cardana a poučili ho o mnohých věcech, tak jako spolek mladých mužů, které jsme zasvětili do tajemství. Budou mezi nevzdělanými muži platit za veliké kouzelníky.

Zdá se, že Cyrano z Bergeracu měl neobvykle bujnou fantazii. Tak bujnou, že je v této souvislosti laxní přístup inkvizičních úředníků - hraničící až s trestuhodným nezájmem - podezřelý.

Začal jsem si prohlížet jejich knihy i skříňky obdivujíc jejich bohatou výzdobu.

Když jsem skříňku otevřel, našel jsem uvnitř cosi kovového, podobajícího se téměř našim hodinám. Samé pružiny a maličká soukolí. Ke čtení této knihy jsou oči zbytečné. Je zapotřebí uší.

Když si chce někdo v této knize číst, ovine přístroj velkým množstvím všelijakých nitek. Pak nařídí ručičku na kapitolu, kterou si chce poslechnout, a rázem se ze skříňky zřetelně ozvou, jako z lidských úst, všechny ty rozličné tóny, jež slouží měsíční šlechtě za vyjadřovací jazyk.

Skříňka umožňuje stále číst. Doma, v komnatě, na procházce, na cestách. Všude mohou mít s sebou, buď v kapse nebo u pasu, třeba třicet takových knih.

Stačí pouze natáhnout pero.

Tak můžete slyšet kolem sebe všechny živé i mrtvé velké muže a ti k vám nahlas hovoří.

Podivuhodný svět měsíčních obyvatel z temného středověku překvapil pozemského cestovatele i jinými technickými zajímavostmi, jež o staletí později spadaly do zájmové sféry týmu Tomáše Alvy Edisona.

Můj démon odběhl do svého pokojíku a zanedlouho se vrátil se dvěma ohnivými koulemi, tak jasnými, že jsem se podivil, že si nespálí prsty.

„Tyto pochodně, jež nikdy neshoří, nám poslouží lépe než vaše chumáče svatojánských mušek. Jsou to sluneční paprsky, které jsem zbavil tepla. Jinak by ničivé vlastnosti slunečního ohně uškodily vašim očím,“ pravil démon...

Zanechme nenapravitelně optimistického vizionáře temného středověku snít o měsíčních i slunečních státech a vraťme se k jeho zmínce o setkání třetího druhu, jež postihlo prý i Facia Cardana, otce slavného matematika Jeroma Cardana.

Je zcela nepochybné, že Cyrano z Bergeracu programově a cíleně použil toto jméno k posílení své snové vize, neboť mu byl tento příběh znám, tak jako později Jacquesovi Bergierovi (1912 - 1978). Ten cituje samotného Facia Cardana ve své knize „Mimozemšťané v dějinách“.

„Když jsem ke dvacáté hodině dokončil obvyklé úkony, zjevilo se mi sedm mužů v hedvábných oděvech, jež se podobaly řeckým tógám, a v zářivých botách.

Rovněž stavěli na odiv brnění a pod ním bylo možno spatřit honosné nachové prádlo mimořádné krásy.

Zdálo se, že dva z nich mají vyšší postavení než ostatní.

Ten, který vypadal na velitele, měl tvář tmavočervené barvy. Prohlásili, že jim je čtyřicet let, ale žádný z nich nevypadal na více než na třicet. Ptal jsem se, co jsou zač, a odpověděli mi, že jsou lidé složení určitým způsobem ze vzduchu a podléhající tak jako my zrození a smrti.

Jejich život je delší než náš, může dosáhnout až tří století.

Ptal jsem se na nesmrtelnost duše a odpověděli mi, že nepřezije nic. Ptal jsem se jich, proč nevyjeví lidem poklady svého vědění. Odvětili mi, že zvláštní zákon jim ukládá nejtěžší tresty, jestliže své vědění vyzradí lidem. Ten, jenž byl vůdcem, popřel, že by Bůh stvořil svět na celou věčnost. Naopak dodal, že se svět tvoří každým okamžikem a že kdyby Bůh ztratil odvahu, svět by okamžitě zahynul.“

To zaznamenal Facius Cardan dne 13. srpna 1491!!!

Kdo zná klíč, podle kterého si Svatá inkvizice vybírala oběti pro své nelidské čarodějnické kejkle? Spis, jenž sloužil inkvizici jako nepostradatelný manuál - Kladivo na čarodějnice - spatřil světlo tohoto světa roku 1497.

Bula papeže Řehoře IX., hovořící o podivné bezmasé bytosti, zjevující se v intenzivní záři, jež vychází z horní poloviny těla, byla vydána 13. června 1233.

Jde tedy o problematiku velmi prastarou.

***

Prozatím je lhostejné, kdy, kde a zda vůbec se přihodily následující fyzikální jevy, které jsem opatřil zdánlivě nepřesným názvem „světelná past“.

Myslím si totiž, že je dobré tušit, co všechno nám fyzika může nabídnout, jestliže se nebudeme usilovně potácet v úrovni heretic-

kého puritánství. S potřebnou fantazií a odvahou lze připustit, že vývoj tohoto světa je dlouhodobě ovlivňován venkovany.

Ačkoli by bylo, ještě v nedaleké minulosti, jakékoli tvrzení o smrtících světelných paprscích zesměšňováno a vědci by pohrdavě a odměřeně křepčili kolem svých posvátných textů z dob osvětlení, je dnes nad „slunce jasnější“, že noví čarodějové průměrnosti opět dotančili jedno ze svých posledních koleček.

Světlo o frekvenci, jež je schopna narušit psychickou stabilitu „obětí“, světelné paprsky, jež oslepují, způsobují popáleniny, nevolnost a posléze smrt, jsou dnes již tvrdou realitou high - tech.

Srovnatelné s účinky vysokoenergetických impulzních vln, schopných usmažit „nepřítele“ do podoby, se kterou by jistě, po předchozí konzultaci, nesouhlasil. Maso obrátit na popel během zlomku vteřiny.

Není bez zajímavosti, že první signály o takovéto možnosti nepřicházely z řad vědeckých velikánů, ale naopak od lidí, kteří se někdy v minulosti náhodně setkali s jevem nazvaným U.F.O. Fenoménem, který se stal nevídanou bestií, jež sice existuje, nicméně má zůstat i nadále dobře utajena.

Dříve než se pokusíme celé záležitosti porozumět, je nutné zdůraznit, že i v oblasti světelných paprsků, které používala (doposud hypotetická) venkovní entita, je možno za posledních padesát let rozeznat jistý pokrok v použité technologii.

Což je přesně tak podezřelé jako tvrzení, že U.F.O. je pouhé mámení smyslů.

I když v rámci objektivitu připomínám, že staré texty rovněž leckdy hovoří o téže problematice.

Potvrzují tak nejen svoji hodnověrnost - mohou být svědectvím i pro budoucnost.

Paprsky mimozemské entity lze co do intenzity, účinků a použití rozdělit do několika skupin. Do první lze zařadit i technologii ryze biblickou - paprsky, které oslepují či ochromují vyhlédnutou oběť. Do téže skupiny patří i psychologicky paralyzující bílé světlo s možností zablokování vzpomínek - jakési místní vyprání mozkových buněk, či jejich propojení.

Do druhé skupiny patří světelné paprsky způsobující okamžité popáleniny, oční záněty nebo celkové přehřátí.

To vše lze zařadit mezi „humánní“ prostředky, jež mají stabilizovat oběť v jistém stupni odevzdání se nemilému osudu.

Následují paprsky způsobující celkovou dezintegraci vyhlédnutého objektu. I zde nelze nezpomenout světelný záblesk z hole božího posla v případě „Gedeon“.

Podobné paprsky údajně vyslané z U.F.O. způsobují popáleniny druhého a třetího stupně, celkové přehřátí oběti vedoucí ke kómatu a nakonec i k smrti. Mimo biblických textů není mi znám jediný případ, kdy je oběť bezprostředně spálena na popel.

Jiné světelné paprsky lze rozdělit nejen co do účinků, ale i podle barev.

Bílé, ostře a proti „přírodním zákonům“ ohraničené světlo viditelné pouze v jednom směru (interference světla), bez jakéhokoliv očekávaného rozptylu, se zdá být neškodné a připomíná osvit velmi silným světlometem. Zde je ale jistý rozpor, neboť entita, o které je právě řeč, nemá zapotřebí v noční tmě posilovat svůj zrak nočního predátora.

Modrý paprsek, který je opět nečekaně ostře ohraničen, je schopen provádět kouzla, jež jsou hodna naší pozornosti. Zachycuje vyhlédnutý objekt a bez obtíží jej vyzvedává do jakékoliv výše, aby vzápětí skončil v „útrobách“ létajícího tělesa.

Jsou prý známy případy, kdy se paprsek choval jako běžný pozemský predátor. Nejdříve „mrštil“ oběti o zem, aby se takto otřesená, či omráčena, nemohla bránit nemilému transferu do neznáma.

Tedy i do zaživacího traktu vítěze.

Z minulosti jsou známy i takové případy, kdy se podařilo několika jedincům vymanit z tohoto modrého sevření buď vlastní silou, nebo pomocí někoho druhého.

Podobnou funkci má ojediněle i světležlutý paprsek. Je řídkým jevem a byl prakticky zaznamenán pouze v případě při přemísťování malého telete. Celý projekt mimozemců skončil praktickými pokusy - vivisekcí. Odejmutím oka, jazyku a varlat.

Modrý paprsek prostupuje homogenními látkami a je schopen vytáhnout touže cestou i vyhlédnutou oběť.

To vše připomíná prostupy zdí, okny, stropem, či dokonce kominem, jež známe nejen ze středověkých honů na čarodějné babice.

Pokud jsou záznamy o únosech pravdivé, pak nezbyvá než suše

konstatovat, že vybrané oběti dodnes patrně létají na nedobrovolná pekelná shromáždění. Bez šance na účinnou obranu.

Posledním v řadě je žlutý až žlutohnědý paprsek intenzivní barvy připomínající plyn. Zasažený jedinec beze stopy zmizí, nebo naopak zůstane otřesen ležet na zemi.

Vzápětí následují fáze postupné dezintegrace jeho tělesné schránky. Nejdříve se objeví na jeho pokožce popáleniny třetího stupně. Pak postupně odumírají masité části a postižený jedinec komunikuje s okolím s nepředstavitelnými obtížemi.

Během několika málo chvil „zestárne“ s příznaky katastrofální dehydratace. Maso se odděluje od kostí a následuje smrt. Mrtvola se během několika málo hodin rozpadá v prach.

Mimo tyto „vymoženosti“ existují, pokud můžeme vůbec uvěřit neuvěřitelným zkušenostem „z druhé ruky“, i jiné světelné efekty, jež mají patřit některé z přítomných mimozemských entit. (Všimněte si, prosím, že nepoužívám slůvko „civilizací“. Takové označení by bylo velmi zavádějící, neboť hovoří o čemsi, co je blízké lidskému vnímání. A s ním to nemusí mít nic společného.)

Malá červená světélka, nebo zelené „šipky“, jež bez problému prostupují okenní tabulí a zcela evidentně provádějí průzkum kolem vyhlédnutého objektu svých podivných zájmů. Mohou způsobit i dočasná ochromení. Vzápětí následuje modrý paprsek a vyzdvihnutí směrem vzhůru.

Jinou mimozemskou atrakcí je pulzující a rotující světelný kruh doprovázený tichým bzučením. Způsobuje rovněž dočasné ochrnutí těla. Člověk není schopen pohybu, ani řeči. Jev může být též kombinován s intenzivním modrým paprskem.

Další variantou energetického paprsku je fluidum, jež lze spatřit pod nebo za neznámými létajícími objekty, o nichž s klidným svědomím mohu prohlásit, že za nimi i ta přísně utajovaná pozemská technika beznadějně a bezmocně zaostává. Fluidum je možno spatřit při průchodu slunečních paprsků. Barva je různá, podle osvitu. Od růžové do zlatavé.

Jestliže objekt nehybně „visí“ v prostoru, směřuje od něj paprsek šikmo k zemi a dosahuje největší délky. V okamžiku pohybu se zkracuje a přechází pozvolna do vodorovné polohy, a to pravděpodobně v závislosti na rychlosti objektu. Tento paprsek však není

typickým „poznávacím znamením“ pro všechna U.F.O., i když je patrné, že médium odrážející světelné paprsky je světelným efektem hnacího systému. Bezpochyby je však jeho viditelnost dána dobou pozorování.

Na noční obloze lze spatřit i jiný objekt, tentokrát ve tvaru oranžově červené koule, za níž „plápolá“ ostře ohraničený barevný „ohon“, mající po stranách všechny barvy spektra.

Podobně jako když hoří dobře okysličený koks.

Konce poměrně krátkého ohonu jsou mírně vyhnuté do vnějších stran a samotný ohon může svírat s horizontem úhel až 15° . Ale jak jsem již řekl, ne všechny objekty mají stejné barvy, tvary a proporce. Jisté je to, že je lze jen velmi těžko zaměnit za bolidy, balony, letadla, či planetu Venuši.

Způsob letu, proměnná rychlost, ale i směr, výmluvně hovoří o systému, jenž není vizuální hříčkou přírody.

V nočních, či spíše ranních hodinách může vytrvalý pozorovatel zahlédnout na obloze i jiné létající objekty.

Několik „létajících kapek“ pohybujících se v neměnné formaci. Jejich velikost mnohonásobně převyšuje i ty nejjasnější planety. Barva objektů letících v sevřeném tvaru je jasně modrá, a řekl bych, že jejich povrch vyzařuje Eliášův oheň (elektrostatický výboj namodrale dlouhotrvající luminiscence vyrovnávající elektrický potenciál mezi objektem a prostředím. Tento efekt lze spatřit sporadicky na stožárech, věžích, či letadlech).

Ani v jednom z četných pozorování (vyjma dvou případů) jsem nezaregistroval jakýkoliv zvuk. Vše probíhalo nehlučně, včetně zrychlení z nulové rychlosti na $70\,000\text{ km/hod.}$, ale i na vyšší rychlost. Zdá se, že nejen převážná část paprsků, ale i způsob transformace tvarů, či samotné mizení neznámých objektů, leží v té oblasti fyziky, jež nás může obohatit o relativistické jevy a jiný pohled na Univerzum. Je možné, že transportní paprsky vytvářejí pouze přijatelné prostředí pro energetickou výměnu mezi dvěma od sebe nepřilíživě vzdálenými časovými prostory.

Světelné fenomény, oslnivé zářící koule, ale i bytosti prostupující proti všemu našemu očekávání zamčenými dveřmi, stěnami a stropem, jsou jevy někdy prozaicky reálné, jindy naopak spíše snovou záležitostí.

Mezi reálné jevy patří i promítání stříbrného plastického obrazu na stěny, či do volného prostoru.

Mezi nejnepříjemnější zprávy o neznámé entitě patří zejména ty, které hovoří o mimozemské technologii schopné vytvářet dokonalý obraz nikdy neexistující reality.

Lidská psychika může být oklamána dokonalým audiovizuálním vjemem, včetně čichové i hmatové vybavenosti.

Zvláště citlivá je nejen oblast víry, ale i vize budoucnosti, jež může být sice sugestivní a plná apokalyptických výjevů, nicméně vzdálená skutečnosti.

Doménou těchto snah o rozklad pozemského systému mohou být jakákoliv uskupení, jež mohou destruktivně působit, aniž by kdokoli z pozemských červů pochopil, oč vlastně běží...

Boží poslové z kupole monastýru ve Visoki Dečani (detail fresky ze 14. století - Jižní Jugoslávie) usazení v létající aerodynamické podivnosti? Podobné létající kapky rozvážně brázdící naše noční nebe lze čas od času, kupodivu bez povolení zavedeného systému věcí, spatřit i dnes.

HIC IACET
CASPARUS HAUSER
AENIGMA
SUI TEMPORIS
IGNOTA NATIVITAS
OCCULTA MORS

Přicházejí?

„Zde odpočívá Kaspar Hauser, hádanka své doby neznámého původu a tajemné smrti.“ Tak zní volný překlad latinského nápisu na jednom z náhrobních kamenů městského hřbitova v německém Ansbachu. Pod ním odpočívá tragická legenda, jejíž tajemství nebylo nikdy uspokojivě vysvětleno.

Ačkoliv se romantičtí knihomolové opět snažili seč jim síly stačily, a rozšiřovali, tentokrát o Kasparu Hauserovi, ty nejnepodivnější historky, nikdy se jim nepodařilo „zamést stopy“ tak dokonale, jak by si zřejmě přáli jejich chleboďáci. Legendy o odloženém levobočkovi jakési blíže neurčené šlechtické, či dokonce královské rodiny mohou být sice jakýmsi do jisté míry i přijatelným vysvětlením celé záhady, nicméně podrobnosti případu „Kaspar Hauser“ jasně hovoří o velmi zapeklité záležitosti.

Jednoho jarního dne, bylo to přesně 26. května 1828, se v Norimberku objevil podivný, asi sedmnáctiletý mladík, jenž nejen svým oblečením, ale zejména svým chováním vzbudil okamžitě pozornost davu. Ten okamžitě, více než pudově vycítil, že je zde cosi v jistém nepořádku. A nelze jinak, než s norimberskými občany opožděně souhlasit. Neznámý mladík se zcela zjevně vymykal všemu, co lze i dnes považovat za normální. Jeho oblečení bylo očividně v rozporu s tehdejšími představami o solidnosti selského, či městského obleku. Frak s ustříženými šosy, červená vázanka, děravé dámské holínky s vysokými podpatky a prosakující krví z rozdrásaných nohou.

Jeho chůze připomínala se vším všudy první krůčky batolete: kolébavý a nejistý krok - opatrné, avšak těžkopádné našlapování celou plochou chodidla.

Nekoordinované pohyby těla dávaly tušit, že zemská gravitace je pro mladíka novinkou. Nezvykle se pohybující ruce jako by se neustále potýkaly s houževnatým odporem čehosi neviditelného.

Až na několik málo slov, jejichž význam mu unikal, neuměl vůbec mluvit. Vyjadřoval se na úrovni dvouletého dítěte, ačkoli se později ukázalo, že některé jeho intelektuální schopnosti jsou více než průměrné.

Neznámý mladík byl podrobně zkoumán odborníky, kteří zjistili další anomálie, jež potvrzovaly předchozí údiv.

Po celých 17 let musel být hoch držen ve tmě, bez možnosti pohybu a jakékoli informace o čemkoli. Nerozeznával rozdíl mezi minulostí a budoucností, čas byl pro něj neznámým pojmem, jako ostatně vše, co nějak souvisí s lidským společenstvím. Slunce pravděpodobně uviděl krátce před svým objevením v Norimberku a hvězdy jej uváděly do vytržení. Jeho oči nesnášely prudký sluneční jas a jeho pokožka byla jemná až průsvitná, takže bylo možno pozorovat vystupující modré žíly. Chodidla měl růžově hladká, jako nohy nemluvněte, jež nikdy nestálo na vlastních nohou. Lékařská zpráva hovořila o zvláštní až podivné konstrukci kolenou a užasla nad neexistencí rohovité kůže na chodidlech. „Vidí v noci lépe než kdokoliv jiný a naopak denní světlo dráždí jeho zrak,“ bylo konstatováno věhlasnými doktory na samém závěru.

Kaspar Hauser začínal zřejmě být (tehdejší) politickým problémem, a proto byl neprodleně uvězněn ve staré městské věži.

„Nejí, nepije, nemluví a není schopen pochopit sám sebe jako jedince. Odmítá jakoukoli stravu mimo chleba a vody. Nezná ani maso, ani mléko. A když ho jednoho dne zlí lidé nutili vypít sklenku alkoholu, skácel se na zem jako špalek a omdlel právě v tom okamžiku, kdy jej zasáhl charakteristický závan kořalky,“ říká dobová zpráva. Ve vězení byl sledován každý jeho pohyb i reakce.

V noci byl dokonce pravidelně kontrolován i jeho spánek.

Mnohé jeho reakce potvrzovaly původní podezření - hoch žil celých sedmáct let mimo lidské společenství. Plamen svíčky jej fascinoval tak, že se ho snažil uchopit do své ruky. Sahal po něm tak dlouho, až se popálil. Následoval neutichající pláč. Jindy se snažil uchopit pohled z otevřeného okna, jenž jej uchvátil slunečním jasnem prozářené krajiny. Mrzutě se odvrátil a nadšení vystřídala

lo zklamání když zjistil, že nádherný obraz na zdi není ničím jiným než obyčejným otvorem umožňujícím normálním smrtelníkům pohled do reálného světa.

Břeskná dechová hudba u něho naopak vyvolávala smrtelnou hrůzu a patologický záchvat, jenž odezníval jen velmi pomalu. Zvuk dechových nástrojů působil natolik destruktivně na jeho jemnou a nepřipravenou psychiku, že se okamžitě zhroutil. Jako by byl zasažen účinky mistrně „vyladěného“ zvukového děla.

„Jeho kůže zežloutla jako citron,“ říká dobová informace. Po šoku následovaly dlouhotrvající vysoké horečky. Celkem tedy neadekvátní reakce na německou hudbu, a to i v takovém případě, kdyby norimberští muzikanti považovali ladění nástrojů za pohanský zlozvyk, či tmářskou pověru.

Čas však ubíhal a hoch se poznenáhlu naučil komunikovat se svým okolím.

Pomalou se jeho tajemství začínalo poodhalovat, aby se stalo ještě více nevysvětlitelné.

V ten den, kdy se Kaspar Hauser objevil ve městě, byly u něho nalezeny dva odlišné dopisy od dvou různých pisatelů.

Vše připomínalo systém - nevyjde-li varianta číslo jedna, máme ještě druhou. V obou dopisech však neznámí pisatelé tvrdili, že hoch je nalezenec a jmenuje se Kaspar Hauser. Nemá matku a ani žádného příbuzného. Společnost nemá jiného východiska, než se o Kaspara Hausera postarat.

To, že oba dopisy byly podvrhy, lze celkem přejít mlčením. Jinak je to s materiálem, na kterém byly napsány. Nebyl to ani papír a ani pergamen. Připomínal spíše tenkou, velmi jemně vydělanou kůži. A právě tato indicie je onou zapeklitostí, o níž se hovoří na počátku této kapitoly. Tentýž materiál bývá popisován v souvislosti s únosy mimozemců, ale i jistými zjeveními.

Připočítáme-li vše, co lze i dnes počítat mezi zvláštní neobvyklosti, pak nelze nevzpomenout na únosy dětí, umělá oplodnění, snahu o vytvoření hybridů a konečně sestoupení „svatých dětí z nebes“, těch, jež mají nahradit pozemskou rasu. Neznámá mimozemská entita tedy zřejmě nelenila ani v minulosti.

„Nikdy jsem nebyl malý, nikdy jsem neměl tak krátké ruce a nohy,“ tvrdil později Kaspar Hauser, když se posléze naučil mluvit.

„Malí lidé“, tak nazýval udiveně děti. Nechal si vysvětlit, proč jsou malé. „Nikdy jsem nebyl takový. Byl jsem hned tak velký jako dnes!“

Jediné, na co si z minulosti pamatoval, bylo to, že žil v temné místnosti připoután na jakési lůžko, z něhož se nemohl vzdálit. Jako by byl připoután pouty. Ta však nikdy nespátřil. Neuvědomoval si nic, včetně sebe samotného. Neznal nic, co by mohlo být lidské. Vyjma vody a chleba, jež mu kdosi neznámý podával. Nikdy nikoho nespátřil. Rozeznával pouze šero a tmu.

Jednou se vše změnilo. Vstoupil „Ty“ a řekl: „Budeš se učit.“

Slova, jež se učil, úzce souvisela s texty dopisů. Naučil se neuměle napsat i své jméno.

A tak i pro Kaspara Hausera nastal bílý den. Bylo to tehdy, kdy se otevřel otvor ve zdi a dovnitř jeho tmavé místnosti vklouzlo denní světlo se všemi omamnými vůněmi země.

Probudil se kdesi, co mohlo být cokoli a co nedovedl popsat. Byl přinucen učit se chodit po zemi. Pak „Ty“ ukázal vpřed a řekl: „Velké město. Dej si ukázat, kam doručit dopis.“ Pak „Ty“ zmizel a Kaspar Hauser již nebyl tam, kde před malou chvílí. Stál nyní na tvrdé norimberské dlažbě. A to ostatní již bylo řečeno. Nyní přijde pochmurný a z lidského hlediska nelogický konec. Dříve než přeskochíme čas, ještě malá perlička. Jedno z největších zděšení vyvolala v Kasparovi zpráva, že se už nikdy nevrátí do své temné místnosti, ale zůstane navždy mezi lidmi.

Kaspar Hauser byl zavražděn neznámým pachatelem, jenž ho odlákal na opuštěné místo a tam mu vrazil nůž do srdce. Rána nekrvácela. Byla však smrtelná.

Hauser žil ještě několik dní.

Nebyl jediným, kdo měl podobný osud.

Možná že přicházeli a stále přicházejí další. Snad i proto, aby prošli „minovým polem“. Prokazatelně nepřipraveni na bojové podmínky, lehce zranitelní nejen systémem typicky pozemských trampot, ale i s viditelnými mezerami ve znalostech těch nejzákladnějších lidských potřeb.

Není bez zajímavosti, že město Norimberk bylo i v minulosti oblastí, v níž se čas od času vyskytovaly jevy vymykající se běžnému chápání.

Jevy, jež dnes skepticky nazýváme U.F.O. Četnost jejich výskytu v minulosti kulminovala právě v tom období, kdy se nekompromisně vystupňoval i hon na čarodějnice (cca 1550 - 1750 n. l.), což je samo o sobě nezanedbatelně zajímavá shoda.

Norimberk - 14. dubna 1561

Toho dne se na obloze, krátce po východu slunce, objevily létající objekty fantastických tvarů. Velké létající srpy, kulové objekty, z nichž některé byly volné a jiné propojeny jakýmsi křížem, ale i létající břevna svírající s horizontem 30 až 40 stupňů. Průhledné i tmavé koule byly vypouštěny z průhledných válců a zdálo se, že mezi objekty probíhá jakási neobvyklá nebeská bitva.

„Boj“ trval celou hodinu, aby poté mnohé objekty spadly nedaleko městských hradeb na zem. Dobový zápis hovoří o záři, jež připomínala plameny. Vše mizelo v tomto nebyvalém požáru a hustém bílém dýmu.

Když byl boj ukončen, vysublimoval na nebeské kopuli velký černý objekt, jehož velikost přesahovala tehdejší chápání.

(Volně zpracováno)

Bylo to něco, co matka příroda prozatím běžně neprezentuje. Doposud totiž není znám takový soubor přírodních zákonů, jež by něco takového umožňovaly. Pokud jej dodatečně nevymyslí genialita zavedeného systému věcí. Již tehdy se inkvizice musela zabývat nejen únosy nemluvňat z kolébek a menších dětí, ale i záhadným mizením dospělých jedinců. Není žádným tajemstvím, že unesené ženy hovořily o podivném otěhotnění a nevyjasněné ztrátě plodu. Čas od času se mezi lidmi objevovali zvláštní jedinci, kteří se v mnohém lišili od běžného standardu a „lidová moudrost“ je tím pádem automaticky označila za potomky démonů, zplozených s pozemskými ženami.

Za vším tímto čarováním byly viděny podivné nelidské bytosti, jež vládly neobyčejnými kouzly.

Pracovníci „Svaté inkvizice“ se též, mimo jiné, pídili i po místech, kde jsou demony unesené děti ukrývány. Bylo nad slunce jasné, že čarodějnice jsou v kontaktu s onou nevídanou entitou.

Nebohé ženy, jež byly spíše obětmi než strůjkyněmi d'ábelské „konspirace“ proti lidstvu, postupně osvětlovaly plameny „svých“ hranic středověkou zabeđenost.

Přesně tak, jako dnes osvětlují v plamenech havarovaných vozů nezúčastněné okolí ti, co se přiblížili k nežádoucí pravdě.

Ano, i nyní umírají lidé jen proto, že vědí příliš.

Rovněž se objevují i zprávy o únosech, o umělých oplodněných a chovu hybridních jedinců kdesi nad našimi hlavami. O těch, kteří mají v souladu s apokryfními spisy jednoho dne sestoupit na zdevastovanou planetu a sdělit sterilnímu lidstvu, aby si sbalilo svých pět švestek a odkráčelo na smetiště Univerza.

Pokud je cosi podobného vůbec možné.

Jedno - pro mne z nejpozoruhodnějších pozorování přeletu neznámého objektu po středověkém nebi - nezanechal nikdo jiný než sám velký Mistr předpovědí Michael de Nostradam.

Stalo se 7. března roku 1554 o sedmé hodině večerní. Tehdy se objevila na obloze poblíž Salonu strašná a odporná tvářnost. Domnívám se, že zasahovala až po Marseille, ale bylo ji možno spatřit i nad mořskou hladinou nedaleko St. Chamos.

Velký oheň pak přeletěl od východu na západ, když na své cestě po obloze minul v blízkosti Měsíc v jeho první čtvrtině.

Hořící břevno nádherně zářilo jako pochodeň, jako žhavé železo, z něhož šlehají ohnivé plameny. Také dlouhé stříbřité jiskření kolem letícího ohně, kymácejícího se též jako listí ve větru, bylo vidět v celé délce Mléčné dráhy. Rychlost tohoto jevu byla jako rychlost kopí a kouř se šířil vřkol, zanechávaje za sebou velkou a viditelnou stopu, jež si podržela svůj tvar i barvu dlouho poté, co oheň dolétl až k Arles do míst zvaných Kamenná cesta. Nato prudce zabočil směrem k jihu na moře, zmizel v dáli a s ním i doprovodný roj jisker podobný zábleskům.

Dovolme Michaelu de Nostradamovi i pro tuto chvíli těšit se věhlasu učeného muže a zkušeného astronoma.

Ponechme mu i jistou míru svéprávnosti rozeznat výjimečný jev od běžných astronomických, vyskytujících se čas od času na našich nebesích.

Je totiž více než pravděpodobné, že se orientoval v nebeské mechanice lépe než průměrný pozemšťan dvacátého století.

I pro nás může být přelet letícího hořícího břevna v roce 1554 minimálním problémem, pokud uvážíme uvedené vzdálenosti a změny směru. Až nesouměřitelně rychlejší byl však let v porovnání s neznatelným pohybem komet v reálném čase.

Relativně pomalý let, vzhledem k uvedeným vzdálenostem, se urychlí při představě rychlosti letícího kopí. Ohnivý objekt se mohl odhadem pohybovat rychlostí od 140 km/ hod. výše.

Příliš rychlé a zároveň neskonale pomalé v porovnání se vším, co mohlo beztravně létat v té době na nebeské báni.

Ale i ostatní průvodní jevy naznačují všechno to, s čím se marně potýká i dnešní Sisyfos, ale i jiní tutlalové z povolání.

Rozhodně se nám naskýtá jedinečná příležitost nahlédnout na chvíli do způsobů, jimiž Michael de Nostradam zpracovával některé ze svých prorockých veršů, aby nás tak v dostatečné míře neprozřetelně zásobil.

Jev, který Nostradam spatřil, zanechal v něm silný dojem a on dospěl k logickému závěru, že to byl úkaz sice zcela výjimečný, nicméně natolik reálný, aby nevyhnutelně vycházel z přírodních zákonů. Zákon však nutně vyvolává možnost opakování téhož.

Pak tedy nezbývá, než očekávat v budoucnosti stejný nebo podobný jev. A Michael de Nostradam neudělal nic jiného, než že použil týchž slov v jednom ze svých prorockých čtyřverší.

Centurie II./46

*Après grand trouble humain plus grand's
Le grād Moteur les siecles renouveauelle, (appreste),
Pluye, sang, laict, famine, fer & peste,
Au ciel veu feu, courant longue e(f)tincelle.*

*Po velkých potížích člověčenstva ještě větší.
Setiny stupně hybatel staletí obnovuje (upravuje),
Deště, krev, mléko, hlad, železo a nákazy.
Na nebi viděn oheň, proudící (uhánějící) dlouhým jiskřením
(zářením).*

Po velkých potížích lidstva vzápětí následují další - ještě větší. Deště, krev, hlad, zbraně a nákazy. Z neznámého důvodu označuje Nostradam za jednu z pohrom i mléko. Zřejmě mléko obsahující blíže neurčené jedy.

Zbraně související s nákazami budou se vši pravděpodobností bakteriologické. Dlouhotrvající deště a následný hlad umocní krvavé násilí.

V té době se na nebi objeví oheň, uhánějící v dlouhých záblescích a záření. Podivný jev bude úzce souviset s těmi největšími potížemi. Francouzský termín „courant“ lze přeložit i jako „prozrazené tajemství“. Pak by poslední řádek verše zněl velmi zajímavě:

„Na nebi viděn oheň, prozrazené tajemství uhánějící v dlouhém jiskřivém záření.“

Jaké že „tajemství“ před námi skrývají strážci „utajovaných skutečností“? Zářící oheň, jiskřivě světélkující a netečně uhánějící po obloze? Novou zbraň, nebo stroje neznámé entity, jež se beztravně prohání po naší nebeské báni, či spočívající v tajných sejfech pod filmovým označením „X - Files“?

7. srpna 1566 se nad Daselem ve Švýcarsku objevily podivně černé létající koule dokumentující lidské mezery ve vzdělání...

Centurie IV./ 43 - Nostradam

*Seront ouye au ciel armes battre,
Celuy au me(f)me les divins ennemis.
Voudront loix saintes inuiftement debattre.
Par fraude et guerre bien croyans a mortinis.*

*Na nebesích bude možno slyšet bitevní vřavu
samotných božských nepřátel.
Budou se přít o zákony svaté (smlouvy).
Skrze podvod a válku dobří křesťané mrtví.*

Ukáží místo Kristova utrpení**Presages 83 - Nostradam**

*En debats Princes & Chrestienté e(f)meuë.
Gentils e(f)tranges siege á Christ mole(f)té.
Venu tre(f)mal prou bien mortelle veuë.
Mort Orient, peste, faim, mal traité.*

*Po debatách vládců a křesťanů (velké) pobouření.
Pohanští (vznešení) cizinci ukáží místo Kristova utrpení
přicházející trojstěnnou sítí, velmi skutečný - krutý výjev.
Smrt Orientu, nákazy, hlad, zlá smlouva (cesta).*

Pohanští (gentils - archaické označení pohanů) blíže neznámí cizinci ukáží nejmenovaným vládcům obraz posledního Kristova utrpení. Obraz ukřižování bude přicházet trojstěnnou sítí (tremal, tremail, tramail - trojstěnná síť - rybářský termín) a bude až neuvěřitelně skutečný.

Stane se tak tehdy, až v Orientě zavládne smrt, nákazy a hlad. Tehdy bude stvrzena zlá smlouva.

Vládcí budou o celé záležitosti informovat některé představitele církvi a zpochybní zejména texty Nové smlouvy. V celé problematice však sehraje dominantní roli spíše zlý úmysl, než zájem cokoli solidně vysvětlit. Po debatách vládců a církevních hodnostářů zavládne pobouření.

„Prostý“ lid bude z této informační hry o bytí či nebytí křesťanské víry vytěsněn pečlivě připravenými jakýmikoli krizemi a hlupáci začnou tušit, že nadchází jejich zlatý věk.

Michael de Nostradam nás opětovně varuje před tajemnými cizinci, kteří mohou být neznámými bohy, vnějškem připomínajícími lidské bytosti. V několika svých prorockých verších postupně upřesňuje svoji vizi o nezvaných návštěvnících přicházejících z hlubokého vesmíru, jejichž úmysly nejsou, vzhledem k pozemšťanům, nikterak přátelské.

Jednoho dne sestoupí z nebes, aby oznámili zdecimovanému a sterilnímu lidstvu, že vše mají pod kontrolou. Na Zemi se v té době objeví androgyni - dvojpohlavní bytosti „stvořené“ na nedalekém vysokém nebi. V té době bude již otupena jakákoli nevraživost lidí proti jakýmukoli „sexuálním“ úchylkám.

Vše bude pečlivě připraveno kampaněmi za uzákonění homosexuality.

Je možné, že androgyni Michaela de Nostradama jsou totožní nejen s „vybranými a svatými dětmi“, které v souladu s apokryfní Enochovou knihou sestoupí z nebes, aby se „spojily“ s pozemskými dětmi, ale i s hybridy vytvořenými šílenými genetickými pokusy venkovní entity.

Nicméně nic není v této oblasti jisté.

Zneužití víry rekonstrukcí obrazů minulosti, či zaznamenání skutečných dějů?

Toť otázka.

Na druhé straně, nikoli technicky nemožná. Jakkoli pro nás nepřijatelná a šokující.

Nedělejme si rovněž iluze o tom, že ti, co nás pravidelně zásobují informacemi o zelených mužících s tykadélky hovořících plynně německy, o marťankách postrádajících řadra, ale i o nebývalé spokojenosti obyvatelstva s vládou, jež nechala rozkrást vše, co se rozkrást dalo.

Přesně typ těch, kteří kdysi poučovali, jak nejlépe hajlovat, aby vzápětí oslavovali komunistické vládcy.

Těm, kterým tolik vadí a stále vadí Dr. Beneš.

Možná že přijde den, kdy se budeme muset omluvit i za to, že stále ještě mluvíme česky a Vltava protéká Prahou.

S úspěchem lze tedy pochybovat o tom, že by nás byli právě oni ochotni pravdivě informovat o čemkoli důležitém.

Tedy i o setkání „vládců“ světa s neznámou vesmírnou entitou, jež ukázala holografické snímky posledních okamžiků protagonisty Nového zákona.

I když...

V roce 1989 spatřil světlo světa dopis Milтона Williama Coopera adresovaný senátu Spojených států. Jakkoliv se jeho obsah jeví jako více než bláznivý, nehovoří o ničem, co bychom nemohli konfrontovat se skutečnými událostmi, objektivně se podobajícími tomu, o čem William Cooper hovořil.

Je to podivné.

Ještě podivnější jsou jeho tvrzení, že mimozemci ukázali všem přítomným pozemšťanům dokumentární snímek ukřižování Krista a posléze prý potvrdili i pravdivost některých proctví.

Jakkoli neuvěřitelné, až bláznivé tvrzení Williama Coopera se stává postupem času čímisi, co začíná nepozorovaně prolínat lidskou společností s prokazatelně negativními důsledky. A je opět lhostejné, že Cooper měl přístup k mnoha tajným dokumentům.

V této souvislosti nebude jistě nezajímavé připomenout váženému čtenáři příběh, jenž osciluje na stejné frekvenci - „ukáží ukřižování Krista“.

Protagonisty onoho zdařilého příběhu mají být benediktinský mnich Alfredo Pellegrino Ernetti a katolický kněz Agostino Gemelli, ale i další nejmenovaní vědečtí pracovníci.

Oba dva fundovaní teologové zcela hříšně a nezvykle pragmaticky, kdesi v milánských laboratořích skrývali přístroj, jenž jim umožnil vyvolávat nejen zvuky, ale i reálné obrazy pocházející údajně z minulosti.

Jednou z vyvolaných projekcí dob dávno minulých mělo být prý ukřižování Krista.

Ačkoli je nadmíru sporné, zda by něco podobného vatikánští otcové vůbec připustili, natož sponzorovali. Nicméně se zdá, že se někdo stále snaží hovořit na stejné téma.

V průběhu našeho století byly zaznamenány jevy, jež svým obsahem nečekaně silně zasáhly široké spektrum populace, např. zjevení ve Fatimě a Medžugorji (viz předchozí díly).

Zcela jistě se jedná o setkání s mimozemskou entitou, doposud však není jasné, jaké síly jsou vlastně ve hře.

A to je v období Velkého utlání reálného fenoménu zvaného U.F.O. více než na pováženou.

Za velmi poučné lze považovat i neutuchající snahy zavedeného systému prosadit cokoli, co odporuje přírodě a jejím zákonům.

Ideální partnerka budoucnosti bude hodná, poslušná a umělá!

Zpráva ČTK, DPA - srpen 1997

Washington

Partnerka hebká a poddajná jako ta nejkvalitnější dětská panenka. Navíc ji nikdy nebude bolet hlava, a když vztah náhodou přeče jen ztroskotá, nezačne obtelefonovat právníky, aby si zajistila co největší odstupné a alimenty.

Tak vypadá představa japonských vědců a amerických sociologů. V této souvislosti se rozvíjejí dva proudy.

První spočívá ve zkonstruování umělého člověka, tedy technicky dokonalé obdoby nafukovací panny.

Druhý ve zdokonalení virtuálních technik, jež působí na lidské vjemy a vytvářejí tak umělou realitu.

Prototyp umělé „ženy“, která pochopitelně není z masa a kostí, byl již údajně spatřen v Japonsku. Americký sociolog Jolyon Snell dokonce pro tuto vizi budoucí lásky razí nový termín sexbot - tedy sex s robotem.

Také jeho futurologický kolega Kenneth Maxwell je přesvědčen, že lidstvo na své dlouhé cestě od dědičného hříchu v rajske zahradě ke „kybersexu“ stojí nyní v oblasti sexuality na prahu nové revoluce, při níž budou prolomena všechna zbývající tabu.

Podle Maxwella, který působí jako biolog na Kalifornské univerzitě, touží lidé netrpící žádnými zábranami posouvat hranice sexuálního experimentování stále dál.

Vědci předpovídají technologickou revoluci, která způsobí, že vibrátory a další současné tzv. sexuální pomůcky budou vyhlížet stejně primitivně jako nástroje z doby kamenné.

Jednou z možností bude podle Maxwella rozvoj interaktivních elektronických sexuálních vztahů, či dobrodružství. Ten bude ov-

šem záležet na tom, do jaké míry se podaří elektronický přenos hmatových, chuťových a čichových vjemů.

Snell zase spíše spatřuje budoucnost v „sexbotu“ - sexu s dokonalými roboty, kteří budou i šeptat svému majiteli do ouška nejrůznější lichošky. Varuje však, že tato technologie se může snadno stát návykovou, a mohla by ohrozit manželství, či dokonce povzbudit muže vyzkoušet si homosexuální styk. Bude snad nová technologie znamenat zánik romance mezi dvěma živými bytostmi?

Vědecká genialita z možného konce světa.

Když nic jiného, tak jsme se z fundovaného pramene alespoň dozvěděli, co za naše peníze na nás „naši geniální vědci“, mimo světových válek, koncentračních táborů, sametových revolucí, hladomorů, klonování, eutanazií, ale i dalších netradičních zábav, opět chystají. Vše souvisí se vším. Někdy více, jindy zase méně připomínají „vynálezy“ vědeckého světa sen Adolfa Hitlera o likvidaci lidstva a počátek vlády nepozemských nadlidí.

Je dokonce možné, že i on měl svá spojení s mimozemskou entitou, jejíž pokusy se tolik podobají tomu, co praktikovali němečtí vědci v koncentračních táborech.

Objevují se i „vědecké“ názory, že ženy budou sloužit pouze jako pomocný materiál při výrobě hybridů a rodina bude odstraněna, neboť je energeticky příliš náročná.

Jednoho dne sestoupí na Zemi „nový nadčlověk“ vypěstovaný společně s mimozemskou entitou. Již dnes je nutné „osvětovou činnost“ připravit vše potřebné.

Zdá se, že novodobí janičáři jsou šokováni takovým detailem, že vedle mužů žijí na této planetě i takové zvláštní bytosti, jakými ženy bezpochyby jistě jsou. Na rozdíl od nás, kteří si již na tuto eventualitu zvykli natolik, že podezření o nepostradatelnosti žen na této planetě se dlouholetými zkušenostmi blíží téměř jistotě.

Ríkám téměř, neboť zvláště v posledním období nás „televizní pravdy“ přesvědčují o tom, že ženy nejsou tak nepostradatelné. Slavnostní průvody ověnčených a našminkovaných homosexuálů pochodujících městy i našimi televizními obrazovkami mají být zřejmě tím pádným důkazem, že se příroda tragicky zmylila právě v tom okamžiku, kdy muže i ženy obdařila vzájemnou sympatií.

Tvůrci nového systému se nyní všemožně snaží pomocí nových zákonů eliminovat toto malé nedopatření na únosnou míru. Ženy tak musí překypovat dojem nebývalého vykořisťování ze strany muže a trpět neobyčejným zklamáním nad jeho jakoukoli potenci, přičemž - nejen ta finanční - závisí na rozhodnutích systému vyvolávajícímu pravidelné „objektivní“ stresové situace.

Ríkají tomu „civilizační daň pokroku“.

Přirozené aktivity mužské populace jsou, nebo v blízké budoucnosti zřejmě budou, trestným činem nazvaným „sexuální harašení“. Ze své nicotné malosti připomínám všem velikánům televizních obrazovek, že přirozené mužské aktivity klesají či stoupají přímo úměrně tomu, co žena dovolí a co si skutečně přeje.

Mladí mužové jsou naopak vychováni pornografickými časopisy k představám, jež o něco později mohou vyvolat stres a panickou hrůzu místo přirozených aktivit. Rodinný život se tak postupně stane zbytečným přepychem. Budoucí matky stále častěji prostřednictvím médií „nabývají“ emancipovaného dojmu, že otec jejich dítěte se stává v jistém okamžiku zbytečný a neúnosně energeticky náročný. A systém se činí seč mu síly stačí, aby ženám, poučeným o nedostatečné mužnosti svých protějšků, dal za pravdu.

Otcové se tak obratem ruky mění na svými dětmi nenáviděné zlo, přispívající více než spoře na „rodinný“ rozpočet. „Potulní“ bývalí otcové se pak lehce stávají žádanými milenci jiných žen, které ještě nedospěly do kýženého stadia poznání, že jejich vlastní manžel není tak výkonný jako jejich nový milenec či vibrátor.

Ano, rozumím tomu tak, že silná a velká rodina je silná i ekonomicky, a tedy relativně nezávislá na politické zlovůli systému. Je to též poslední bašta demokracie, jež nám nakonec zbyla.

Obtížně kontrolovatelná - zvláště tehdy, nefungují-li odposlouchávací zařízení, či onemocněla-li „domovní důvěrnice“, nebo jiná „zákonná“ a odpovídající zařízení. Je možné, že zdravá rodina dohání jistě samozvané vládcy až k nepříčetné zuřivosti. Tváří se sice přitom vznešeně jako moudro samo a přesně tak ustaraně jako indiánská babička při vydělávání kůží, avšak skrytě a tvrdě pracují na podivných zákonech zavedeného systému věcí.

Vraťme se však zpět k Nostradamovi (přesněji k výňatkům z připravované knihy s pracovním názvem „Král propastí francouz-

ského proroka Michaela de Nostradama“). Krátce před tím, než sestoupí androgyni na tuto planetu, budou vládcí a státní úředníci financovat projekt bakteriologických zkoušek na věznicích. V té době budou podle Nostradama oslavována zveřejněná tajemství nejen mezi mužem a ženou, ale i „upocená páření ve třech“. Soudci a zákonodárci vytvoří děravé zákony, jež umožní zlegalizovat postupně i homosexualitu.

Vzápětí postihne mladé ženy neobvyklá nákaza.

Presages 82

Peres & Meres morts de deuls infinis.

Femmes a deul la pestilente monstre.

Le Grand plus n'e(f)tre tout le monde finir.

Soubs paix, repos & trestous a l'encontre.

Otcové a matky v hlubokém zármutku.

Ženy zarmouceny nestvůrnou nákazou (morovým zápachem).

Větší nebude do konce světa.

Nečekaný mír, pokoj a rohaté kozy.

Nákaza, jež hluboce rozesmrtí zejména otce a matky. Jejich děti budou postiženy tou nejhorší pohromou, jaká na Zemi nebyla a nebude až do konce světa. Pravděpodobně půjde o nákazu postihující zejména mladé ženy. Rohaté kozy jsou neřešitelným problémem. Zřejmě se ale nebude v té době konat žádný hladomor, a tak se dožijí i svých rohů dříve, než poslouží jako potrava.

Presages 130

Mort, maladie aux jeunes femmes, rhumes

De te(f)te aux eux. Malheur marchands de terre.

De mer insau(f)t femmes mal vin par brumes.

Prou huile, trop de pluye, aux fruits mole(f)te guerre.

Smrt, nemoc mladých žen, katary (záněty)

hlavy a očí. Neštěstí obchodníků země.

Moře smradlavé - ženské zlo skrze husté mlhy.

Hodně oleje, příliš mnoho deště, na ovoci hniloba války.

Zcela evidentně se jedná o útok na nejméně plodnější skupinu žen. Zvláštní epidemie přinese obchodníkům velké nepříjemnosti, neboť zdroj nákazy bude, vzhledem k věkem vymezené skupině obětí, hledán mezi těmi produkty, jež používají jen mladé ženy.

Nostradam tvrdí, že nemoc je důsledkem znečištění moře a husté mlhy - možná smogu. Další možné příčiny vidí v příliš častých deštích a zejména ve hnilobě na ovoci - způsobené válkou.

Chemickou válkou?

Vládcí decentně mlčí, mlčí i státní aparát. Rovněž vědci a lékaři řeší jiné neodkladné záležitosti. Svět polopравd a lží?

Presages 138

Les ennemis secrets seront emprisonnez.

Les Rois & Magistrats y tiendront la main feure

La vie de plusiers. Santé, maladie eux, nez.

Les deux grands s'en iront bien a la male heure.

Nepřátelské tajemství bude odtajněno - vyzrazeno:

Králové a (státní) úředníci a jejich špinavé ruce

(mají) několik životů. Zdraví (zdravotní stav), nákaza očí, nosu.

Obě velké (instituce) budou dlouho vzdáleny zlé hodině.

Tajemství nákazy bude odhaleno. Vládcí a odpovědní státní úředníci patří, jak jinak, mezi „hroší kůže“. Nákaza očí a nosu však stále trvá a vláda se tváří, že se vlastně nic neobvyklého neděje.

Presages 131

Prisons, secrets ennuis, entre proches discorde,

La vie on donnera, par mal divers catarrhes.

La mort s'en enfuivra poison sera concorde.

Frayeur, peur, crainte grande, voyageant l'airra d'arres.

Vězni, tajemství otravy, blížící se nesoulad,

život ustanoven, vůči zlu rozmanitá (různá) očista.

Jed a následná smrt budou ve svornosti.

Hrůza a strach, velké zděšení, cestování prostorem

(vzduchem) Marsu (zastaveno - arret).

Ona tajemná nákaza žen bude důsledkem použití chemické či bakteriologické zbraně vyzkoušené na věznicích. Smrt přichází zcela neodvratně - krátce po vdechnutí jedu - a jedině různorodá prevence je ochranou.

Život mnohých je tak zcela podmíněn tímto faktem. Všechny jímá strach a hrůza.

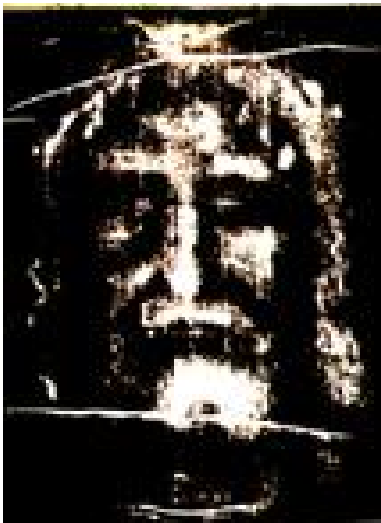
Den velkého protektora se blíží. „Starý a Nový zákon bude odstraněn a spálen. Tehdy se sám Ďábel stane Antikristem,“ říká vzápětí Nostradam.

Pohlédnu-li na neproniknutelný a dusivý smog za okny a vzpomenu-li si na geniální novinové články o tom, že český smog není vlastně smogem, ale i na televizní pravdy o stále lepšící se ekologické situaci, pak mi nezbývá nic jiného, než považovat silný a všudypřítomný puch pálených pneumatik za neobvyklé požehnání, jež „demokratické“ vlády udílejí, čas od času, svým poddaným.

V opačném případě by se totiž jednalo o pravidelnou chemickou válku se záměry, jež by potěšily i toho největšího a nejzui-
většího nepřítele lidstva.

A sluhové systému?

Ti nepotřební se udusí společně s námi.

Ukáží utrpení Krista.- Pokud by u tzv. Turínského plátna nešlo o otisk lidské tváře se stopami po ranách a hrotech trnů, ale o malbu neznámého autora (jak tvrdí mnozí oponenti), pak by se malíři jako jedinému na světě podařilo namalovat dokonalý negativ originálu. Reprodukce představuje filmový negativ plátna, což je tedy pozitiv původní tváře.

Tisíce pravd a úhlů pohledů je největším úskokem systému z hloubi své přirozenosti nenávidějícího pravdu.

A bláznovství manipulace s výpověďmi bláznů vytvářejí pak živnou půdu dohadům a mystifikacím, jež zavedený systém nejen neskrývaně podporuje, ale i radostně vítá.

Autor

Tisícihlavý drak bez těla

Pokud hovořím o U.F.O., pak mám na mysli pouze ty jevy a objekty, o nichž jsem, po letech pozorného sledování tohoto fenoménu způsobem „na vlastní oči“, stoprocentně přesvědčen, že jimi skutečně jsou.

Jinou otázkou je, zda se jedná o projev mimozemské entity, problematiku únosů, či aktivity jiného druhu. Zde nemám takových zkušeností. Mé informace v této oblasti jsou většinou pouze zprostředkované. A proto je nutné posuzovat všechny mé úvahy v této oblasti přísně v této rovině.

Nicméně, vzhledem ke skutečnosti, že se drtivá část představitelů vrcholného vědeckého a politického managementu této planety nechává zapírat, je-li řeč o U.F.O., a navíc umlčuje zcela primitivním způsobem své oponenty, nezbývá nic jiného, než považovat celou záležitost za velmi vážnou.

Musíme tedy suše konstatovat, že se na své politické a vědecké představitele nemůžeme v žádném případě spoléhat, neboť jsou to právě oni, kdo s námi hrají nečistou hru.

Jsem přesvědčen i o tom, že je neomluvitelným hazardem naslouchat těm, kteří hledají pomoc a porozumění, neboť jsou velmi těžce frustrováni svými zážitky, jež za určitých okolností skutečně mohou být zrcadlením nepříjemného setkání s neznámým.

Z tohoto důvodu jsem sebral zbytky své ztracené odvahy a pokusím se odpovédět všem těm, kteří cosi podobného prožili a ne-

mohou na své trauma nalézt odpověď ani v učených knihách, ani u odborníků specialistů.

Nejprve je nutné, dříve než si přiznáme „tvrdou realitu“, stručně potvrdit několik faktů.

Na otázku, zda jsou technicko-fyzikální jevy, jež jsou běžně označovány za Unidentified Flying Objects - U.F.O., skutečností, existuje pouze jediná odpověď.

Ano.

Jsou tyto jevy výrazem technické úrovně možné mimozemské formy života?

Mnohé z příznaků, ale i logických aktivit, hovoří jednoznačně o technice převyšující pozemské možnosti.

Ve svých úvahách nevylučuji z 90 % možnost, že se jedná o mimozemskou entitu. Zbývajících 10 % pochyb jde paradoxně na vrub informacím o únosech, jež nejsou mnohdy pro mne tak docela přijatelné. Je též možné, že si podvědomě připravuji „ústupovou cestu“ a připisuji zbývajícím procenta silám, jež jsou popisovány v bi-blických textech.

Lze pokládat tvrzení o únosech či jiných nepříjemných aktivitách mimozemské entity za reálné?

Vzhledem k četnosti zpráv přicházejících z celého světa, zápisům ve starých kronikách, některým velmi sporadickým projevům, jež bych mohl velmi vzdáleně označit za vlastní setkání třetího druhu probíhající tentokrát v dostatečně bezpečné vzdálenosti, ale i ke zkušenostem s mechanismy dezinformačních kampaní v oblasti U.F.O., nemám proč bych nevěřil člověku, jenž nikdy nic neukradl, nikoho nezavraždil, nic nevytuneloval, není lstivým politikem a těší se průměrnému zdraví v rámci možností exhalátové společnosti.

Proč nevěřit tomu, kdo svojí sdílností více ztratí než získá?

Ale i to je velmi poučné a hodné povšimnutí. Neboť i tento fakt dokumentuje mechanismy represivního systému, jenž snad již - jak doufám - neupaluje, nicméně dává jasně najevo prostřednictvím „stádového puðu“, kde jsou vytyčené meze.

Jedno je jisté. Řadový občan, jenž si ponechá pro sebe vše, co systém věcí mlčky považuje za nepřipustné zveřejnit, se nevystavuje žádnému nebezpečí. Musí však mlčet i na svém pracovišti, neboť

nikdy nikým nevyslovená „ztráta důvěry“ jej automaticky může přesunout na vedlejší kolej zvanou „neúspěšná marnost“.

Bohužel, tomuto systému přichází vhod komercializace celé záležitosti.

A právě ona velmi fundovaně zastoupí novinářský marasmus typu „Marťanky nemají prsa“. Namísto osvěty pak sehrává smutnou roli kvalifikovaného dezinformátora.

Jiným velmi důležitým negujícím faktem hovořícím v neprospekch unesených, je ta skutečnost, že si vlastně v převážné většině nic ze svého setkání s cizorodou entitou nepamatují. Veškeré informace z nich povětšinou vyždímal při regresní hypnóze odborník na jiné záležitosti.

Nyní to, co považuji za nejdůležitější. Pokud se dovedeme vcítit do beznadějné bezmocnosti být jediného nešťastníka, jenž byl skutečně unesen, se všemi vyplývajícími známými důsledky, a společnost odmítá jeho pravdivé informace jako preventivně scestné, pak ani on, ani jeho rodina již nikdy plně nepocítí pravdivost lidské sounáležitosti. Tím si dovoluji, ze své ubohé hlubokosti, podotknout cosi o cestě k Velkému průšvih. Neboť to není jediný způsob, jímž systém věcí důmyslně a prozíravě frustruje občanskou společnost.

Jak zjednat nápravu, když zcela chybí zájem napravovat tisíce jiných, podstatně i menších průšvihů, jež není prozíravé považovat za průšvih.

Nezbývá, než uzavřít tuto úvahu konstatováním, že všichni ti, co byli frustrováni svým neuvěřitelným zážitkem a vzápětí i šokem bezmocnosti z programově připraveného nezájmu společnosti, jsou beznadějně sami.

Společnost odmítá, ze zcela pochybných důvodů, respektovat jejich nezadatelné právo na opětovaný pocit nahlas projevené sounáležitosti. Je jisté velmi zlé být bláznem. Avšak nesesitelnost pocitu být zařazen do téže formace jen proto, že kdosi omezil, či stále omezuje moje práva, bez možnosti odvolání - to je, nebo spíše může být, doslova tou nejstrašnější životní zkušeností.

Je možné, že systém věcí kalkuloval, tak jako s prodloužením důchodového věku, i se smrtí. Mrtví totiž již nekoušou a nemohou si na nic stěžovat.

Smutné tvrzení o pocitu osamocení. V oblasti U.F.O. a únosů to platí několikanásobně, neboť při setkání s neznámým, jež oficiálně nesmí existovat, se nejedná o nic menšího než o bytí, či nebytí lidského společenství, tak jak jsme ho doposud akceptovali.

Sám pro sebe, ale i pro svědectví proti systému, zaznamenávám vše, co jsem viděl.

Porovnávám spatřené s tím, co jsem četl, se snahou pravdivě pojmenovat a pochopit. Jsem si plně vědom zlého úmyslu, jenž kdysi roztáhl své sítě a přesvědčuje nás o výhodách správného kroku tím patřičným směrem. Je to však ubohá nabídka ubožáků s vizí virtuální reality.

Pokud se však nemýlím, pak lze zabít tisícihlavého draka bez těla jen velmi obtížně.

Ale i to je ve všech směrech velmi pozoruhodné.

Rozstříháme-li libovolný obraz na libovolný počet proužků a složíme-li jej opět tak, že každý druhý, třetí, či n-tý proužek vyneseme, získáme cosi, co bude původní obraz - originál - stále připomínat. Největší podobnosti dosáhneme tehdy, jestliže bude počet původních proužků co nejvyšší.

Podobně můžeme postupovat i při skládání fraktálů hovorové řeči. Složením útržkovitých a úsečných odpovědí dlouhodobě sledovaného objektu lze získat dílčí přehled o tom, čím se objekt zabývá a jaké má cíle.

Posoudit záměry stále hypotetické entity, která, jak se zdá, dlouhodobě operuje v oblasti, již bychom měli logicky stále ještě považovat za sféru našich životně důležitých zájmů, bude velmi obtížné. Snad i proto, že snaha vše ututlat může být příznakem nedobrého úmyslu.

Sestavme tedy všechny dílčí a stěžejní poznatky o možných projevech (stále ještě hypotetických) mimozemců s vědomím, že se jedná o informaci složenou bez časové návaznosti (nehraje v tomto případě žádnou roli) a že její věrohodnost je, případ od případu, různá.

1. Prvním a nejvíce šokujícím faktem je rozpor mezi objektivní realitou existence technicko-fyzikálních jevů a záměrem popřít vše za jakoukoliv cenu.

Zde není o čem diskutovat. Tento proces může být neklamným znamením:

a) že se již rozhodně nejedná o bláhovou slabomyslnost. Ta se očekává spíše ze směru novinářské geniality, jež vždy pomáhala bestii na nohy;

b) nekompetence současného pozemského managementu, ať již si sám říká jakkoliv. Nebo ať je jakkoliv skryt;

c) samovolně postupující dezintegrace systému, o němž se snažíme sami sebe přesvědčit, že je lidskou civilizací;

d) možného průniku mimozemské entity do přiřazených spolupracujících struktur, jež se dezintegrací stávajícího systému stanou postupně dominantními a určujícími. Pak by byl cíl těchto snah nesporný a lehce definovatelný. Zlatý věk lidstva se obejde bez lidstva. To, co po nás zůstane, bude těžce zničená příroda, několik šilenců v podzemních pevnostech - a pár set hybridů a mutantů.

2. Druhým faktorem, který nelze rozumně popřít, jsou polní obrazce, jež zcela určitě nezpłodila ruka vždy připraveného hlupáka. Logika celé záležitosti je úzce spjata s celou nevyjasněnou situací kolem programově utajovaného cíle pokusů U.F.O.

3. Cattle and People Mutilations Syndrom - nálezy laboratorně zohavených zvířat a lidí. Příznaky hovoří i o vivisekci - pitvě za živa. Také tento faktor patří mezi hmatatelné příznaky.

4. Únosy vzorků lidské populace:

a) určujících typů pro genetickou spolupráci. Převládající část těchto pozemských nositelů mimozemských zásob náhradního genofondu bývá většinou vrácena zpět do svého přirozeného prostředí a průběžně pozorována a tříděna podle systému, jehož cíle jsou na hony vzdáleny našim představám a tužbám.

Dalším objektem zájmu jsou gynekologické prohlídky, odebrání tkáně z dělohy, sondy do vaječníků a odebrání vajíček, umělé oplodnění a následné vyjmutí plodu, odebrání tělních tekutin, ale i mléka těhotných žen.

Pozornost v této podivné hře patří i mužským pohlavním orgánům.

Odebírání spermatu je samozřejmostí. A to vše i u zcela nedospělých jedinců. Jakékoliv lidské zvyklosti, kulturnost a sociální citění jsou zanedbatelným nesmyslem;

b) dětí, které se již nemohou vrátit a mohou sehrát známou roli janičářů;

c) jedinců sloužících pouze ke zkoumání a k získání čistě vědeckých poznatků o lidské vybavenosti, psychice, ale i pocitové úrovni. Jedná se, co do počtu, o největší vzorek, jenž je vždy vrácen neprodleně zpět a s nímž jakékoliv další kontakty ustávají.

Vyšetření netrvá déle než dvacet minut. Je zaměřeno zejména na anatomii a funkci lidského těla, zejména lýtkových svalů, všech kloubů, páteře, prohlídku hrudníku, žeber a zažívacího ústrojí. Prohlídka je prováděna rychlým poklepáváním, dotyky a vizuální kontrolou.

Méně příjemné až nepříjemné jsou detekce různými přístroji, nástroji a operace.

K nim patří zejména odebírání mozkových buněk, oční tekutiny, tělních tekutin, vyšetření a operace vnitřního ucha, mechanické zasouvání kovových, zřejmě monitorujících předmětů do oblasti sinusových kanálků pod okem, do vnitřního ucha, zubů atd...

Dominantním a programově cíleným výzkumem je oblast reprodukce. Ta se soustřeďuje pouze na techniku a vše ostatní je podružné;

d) lidí, kteří se již nikdy na této planetě neobjeví;

e) těch, kteří se sice vrátí zpět na Zemi, ale již jen jako nepotřebný odpad;

Avšak pozor! Právě tato část fragmentů rozsáhlých mimozemských aktivit je bohužel i nejméně průkazná.

Drtivá většina možných poznatků vychází totiž z hypnotické regrese. Jedná se o proces, jenž má zkušenému psychologovi pomoci navodit u pacienta při ztrátě paměti - amnézii - pohled zpět.

Jak dalece se v samotném výsledku promítá úroveň sugestivních otázek psychologa, je dalším otazníkem v hledání pravdy o únosech.

Dalším problémem je fakt, že stanete-li se obětí takového možného únosu, jedná se o zcela mimořádnou až hraničně stresovou situaci a vy již nikdy nemůžete být normální. Snad i proto, že

nebezpečí dalšího opakování vám vaši mimozemští únosci potvrdí způsobem, jenž se podobá spíše hrozbě.

Největším průšvihem při hledání možné pravdy je tvrzení o komunikaci mezi lidmi a mimozemskou entitou malých šedivců. Ta probíhá na úrovni „hlasů v hlavě“, neboť entita, jež se projevuje tak, jak se projevuje, postrádá mnohé z toho, co my pokládáme za normální, a naopak má přebytek toho, co my považujeme za sci-fi, nebo kouzla průměrného čaroděje od kolotočových atrakcí.

Hlasy v hlavě - to je syndrom, jenž je vlastní té nejtěžší duševní poruše - schizofrenii. Destruktivní nemoci, která v krátké době změní svého majitele k nepoznání. Ten je pak zcela pohlcen neskutčným světem, jenž nemá s tím naším nic společného. Není však znám ani jeden případ společných halucinací a samotní schizofrenici se mimozemšťanům vyhýbají jako čert kříži. Mají totiž dost vlastních problémů. Nyní z různých výpovědí unesených obětí sestavme fiktivní rozhovor mezi obětí únosu a hypotetickým mimozemcem tak, jak je zaznamenali různí psychologové při regresní hypnóze. Nejdříve však představíme mimozemce zvědavého:

Teď jsi na řadě ty. Nezraníme tě, budeš v pořádku.

Proč zlatá plomba?

Proč rovnátka na zuby?

Oběť: Zjistěte si to sami, když jste tak chytří! (Následuje vyřiznutí části dásní.)

Proč u někoho falešný chrup?

Proč nevidíte v ultrafialovém spektru?

Oběť: Nejsme hmyz.

Co je rok?

Oběť: Oběh Země kolem Slunce, rok se dělí na měsíce, dny, hodiny, vteřiny.

Mimozemec viditelně nepochopil.

Následující příběh dokumentující neutuchající mimozemskou zvědavost opustí zvědavého mimozemce pouze zdánlivě.

V letech 1982 až 1988 jsem byl svědkem mnoha přeletů očividně mimozemských objektů v oblasti kolem Orlika. V tomto okamžiku zcela opomím svá noční pozorování, neboť obsahově ne-

souvisí s tím, co chci říci, ale zaměřím se na zcela specifický případ. V převážné většině denních pozorování se jednalo o systémy typu „létající koště“, či chcete-li - „létající komety“ (dosahující nepříliš vysokých rychlostí cca 80 - 300 km/ hod.). Dvakrát jsem byl svědkem okamžiku, kdy se letící kometa během setiny vteřiny překvapivě zastavila. Jistě není náhodou, že si k svému parkování vybrala místo s výhledem na rušnou křižovatku jedné z tras vedoucí z Prahy na Písek. A to vždy v pátek a v neděli, ve zcela konkrétní hodinu, kdy provoz kulminoval.

Asi po jedné hodině pozorování nekonečné šňůry aut odlétla netuctová kometa nezúčastněně do dálav a výšin, a to tak, že během jedné setiny vteřiny nabrala okamžitou rychlost 300 km/ hod.

V této souvislosti si vzpomínám na jeden známý případ popisující rozhovor policisty s neznámými vetřelci novinově zavedeného typu „malý šedivec“, či chcete-li - se zvědavým mužíkem „Velké oko“.

Jsi strážcem tohoto shromaždiště?

Máte zde továrnu na elektřinu?

K čemu slouží shromaždiště (město)?

V mnoha případech, zvláště před bolestivými operacemi, uklidňují mimozemci svoji oběť zaklínadly nesolidního zubaře.

Neboj se. Snad by jsi se nebál. Neboj se, nezpůsobíme ti bolest.

Jak se cítíš?

Oběť únosu: Ne moc dobře, proč mi ubližujete?

Žádná odpověď.

Oběť: Zbavím se vás, jednou se vás zbavím.

Odpověď: Dobře, udělej to.

Oběť: Jak dlouho tohle děláte?

Odpověď: To se tě netýká!

Oběť: Nemáte k tomu právo.

Odpověď: Máme právo!

Oběť: Jak dlouho to děláte?

Žádná odpověď.

Oběť: Jak dlouho to budete ještě dělat?

Odpověď: Mnoho let. Bude-li potřeba, najdeme si kohokoliv, kdekoli a kdykoli.

Oběť: Jak?

Žádná odpověď.

Oběť: Jak dlouho tohle děláte?

Odpověď: To se tě netýká.

Nemůžete nás zastavit. Nepřestaneme.

Oběť: Odkud jste?

Odpověď: Co na tom záleží.

Následující rozhovor představí mimozemce mimořádně upovídaného:

Oběť: Co to se mnou děláte?

Odpověď: Však vidíš.

Oběť: Kdo jste? Odkud přicházíte?

Odpověď: Den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den (citát z Bible).

Oběť: Odkud přicházíte?

Odpověď: K čemu ti to bude?

Oběť: Proč to děláte?

Odpověď: Máme zodpovědnost. Jsme strážci. Shromažďujeme lidskou formu. Lidstvo se stane sterilní.

Recyklujeme duše. Musí to být, je to prospěšné.

Sestoupíme na Zemi, ale lidé z toho budou mít strach.

To, co pozorujete, jsou naše děti a jsou to i vaše děti. Jsou to děti budoucnosti.

Podívejte se, jak jsou nádherné!

Je to tvoje dítě a my je vychováme.

Oběť: Spíte?

Odpověď: Vždycky spíme.

Není žádným tajemstvím, že zdánlivě osvětová činnost mimozemců týkající se budoucnosti naší planety je ve skutečnosti pouhé zjišťování úrovně reakcí pozemšťanů na možný zánik planety.

Jako by zkoumali, kolik práce ještě s námi budou mít a jaká úroveň spolupráce na tomto libém skutku, ze strany lidského hlu-

páctví, je vůbec ještě možná. Uneseným ukazují obrazy různých katastrof, možná atomových výbuchů, či čehosi, o čem hovoří, že to na Zemi vybuchlo: bílá mlha zahaluje v levé horní části obrazu Zemi. Postupně zakryje jednu pětinu planety.

Oběť : To se stalo v Japonsku za druhé světové války.

Mimozemec viditelně překvapen, odpoví: Nebyl jsi narozen.

Není to to, co se stalo v Japonsku, ale došlo k tomu v roce, kdy jsi se narodil (v roce 1959), a stane se to opět v budoucnosti, měsíc před tvými čtyřicátinami (v roce 1999).

Bude to velká katastrofa.

Je nutné zapamatovat si jména napsaná na papíře.

Je tam válka. Jména budeš potřebovat. Musíš si je zapamatovat.

Země vybuchne, města zmizí, hory budou padat a Slunce vyhasne.

A tak končí rozhovor s mimozemšťanem, jenž může být součástí dezintegračního procesu. Ještě jednou upozorňuji váženého čtenáře, že tento katastrofický scénář je poskládán z různorodých výpovědí těch, kteří trpěli amnézií - částečnou ztrátou paměti a nevysvětlenou mezerou v čase. Výpovědi, nebo jejich převážná část, byly získány metodou regresivní hypnózy.

Pokud mohu strážlivě posoudit tvrzení jistých nadšených propagátorů ateismu, že právě tato entita venkovních predátorů stála v pozadí biblických událostí (jak starozákonních, tak v pozadí Nové smlouvy), včetně stvoření člověka genetickými úpravami neandertálců, pak suše konstatuji, že se její jazyk, ale i morální kodex, povážlivě změnil. Tragicky by byly postiženy nejen znalosti, ale i paměť těchto nových bužků záměrné nevědomosti a zlého úmyslu. To, co vyplývá na povrch, je pravý opak toho, co sledují skuteční autoři Bible - povznesení člověka láskou a poznáním.

Tvrdohlavě opakují, že poskládání zcizených orgánů šílenými genetickými pokusy neznamená proces stvoření.

Takový způsob připomíná spíše doktora Mengeleho v nejlepších letech jeho koncentračnické kariéry.

I když na druhé straně biblická Eva byla kupodivu vytvořena způsobem, jenž velmi připomíná klonování.

Pokud ano, pak to zcela jistě nebyla hypotetická entita z této kapitoly. Nebyl to ani pokoutní marasmus genetických inženýrů

pracujících na objednávku neznámého a zcela jistě šíleného klienta, ověřeného pravděpodobně generálskými ratolestmi.

Pokud by byly všechny zprávy o nepříjemném projevu venkovní entity jen trochu pravdivé, pak největší nebezpečí spočívá zejména ve schopnosti ovládnout mysl i představy člověčího jedinice tak dokonale, jak je jen možné. Jednotlivé vjemy, obrazy i děje jsou monitorovány do mozku oběti způsobem, jenž nedává šanci rozeznat skutečnost od fiktivních scén. Zároveň technika vymazání konkrétní části paměti - částečná amnézie - by umožňovala hru, na jejímž konci není úniku. Hmatatelné válečné scény, kdy oběť únosu je protagonistou příběhu s nezaměnitelnými a bezprostředními pocity. Jako by byly zkoumány pocity strachu, bolesti, pojem záchrany a sebecobětování, ale i stupeň agresivity.

Milenecké scény, kdy i ten nejmenší pocit je monitorován. Nicméně nepochopen. Nepochopen zůstává i jistý rituál poslušností, bez něhož by byl vztah mezi dvojicí deklasován na pouhý akt množení.

Typickým příkladem je zkoumání, co vlastně znamená pocit viny v hraniční situaci. Jistý Charles Patric z Floridy měl být takové tvrdé zkoušce podroben. Při noční jízdě srazil svým automobilem malé dítě. Byla to nešťastná událost, kdy malé dítě vběhlo pod kola jeho vozidla. Muž okamžitě zastavil a vystoupil z vozu - po dítěti však ani památky. Zcela reálná vize, se všemi průvodními efekty, byla fikcí - žádné dítě neexistovalo.

Vyvolaný vjem posloužil mimozemcům, kteří muže vzápětí přemístili do neznámých prostor, ke zkoumání pojmu a pocitu viny. Zřejmě je mnoho faktorů, jež jsou srozumitelné pouze v lidském a pozemském rozměru.

Z tohoto pohledu je však možnost zneužití víry klamnými vizemi více než nebezpečná. Snad i proto, že tato otázka je nejcitlivější hned v několika rovinách.

Rozhodně se nezdají být pojmy „nezabiješ a nesesmíš“ nosným programem té podivné a cizorodé entity, jež provádí invazi na stránkách mnoha knih.

Také denní realita má své neklamné příznaky toho, že se místní šamani a samozvaní náčelníci stali hříčkou své nevyzpytatelné zbabělosti a jejich lži možným osudem této planety.

České království - 23. květen 1618

Udeřením dvanácté hodiny, která temně z věže svatovítské dolů hučela a nastání 23. května věštila, objevila se strnulým zrakům astrologovým náhle na západní obloze, kteráž doposud neproniknutelnou tmou zahalena byla, krvavá rudá záplava, jež jakoby z jediného kruhu vyrůstaje, v obloucích vždy mocnějších po celém obzoru se rozšířila, v ostré hrany vybíhající, velkolepému vějíři se podobala. A v záplavě této se míhalo tisíce blesků a paprsků.

Krví a plamenem zvěstuješ osud náš? Plamenem a literou zapísán a krvavým mečem vyryt tento strašný den.

Josef Svátek

Bitva bělohorská

Bílá hora

Autorem motivu jedné z prvních poštovních známek, vydané krátce po vzniku Československé republiky, nebyl nikdo jiný než sám Alfons Mucha. Velké jásání nad malým uměleckým dílem slavného krajana vystřídalo nemenší rozčarování. Důvodem pobouření však nebyl Pražský hrad jako symbol české státnosti, nýbrž zářící koule, jež se všim všudy připomínala vycházející, či zapadající slunce.

Skandál - Mistr Mucha neví, že něco podobného není vůbec možné. Další emise téže známky se již musela obejít bez onoho sporného artefaktu. Cenzura nechala zmizet nežádoucí kouli, nicméně její paprsky nadále ozařovaly sídlo českých králů i v následující známkové emisi. Ani náhodou nebudeme malíře Alfonse Muchu podezřívát z nedbalosti, či základní neznalosti geografické polohy Hradčan. Je nad slunce jasné, že východy a západy naší životodárné hvězdy ležely - a stále prozatím ještě leží - mimo tuto staroslavnou oblast českého „nacionalismu“.

Co chtěl vlastně autor motivu vyjádřit, zůstává utajeno, i když jisté příznaky směřují do minulosti. Je totiž možné, že malíř cílevědomě použil mystické propojení bělohorských událostí, konce české státnosti se znovuzrozením z popele vydupané české samostatnosti.

Třistaletá genocida a násilné poněmčování, o kterém není opět záhodno hovořit, začaly celkem nevinně - úplatky rakouského zájemce o český trůn.

Následné „zvolení“ Ferdinanda (23. října 1526) s konečnou platností podpořilo habsburskou strategii, jež nakonec vyústila ve staroměstskou exekuci, konfiskaci majetku, hromadné vyhánění dominantní části českého národa, rabování státu přivandrovalými „šlechtici“, ale i třicetiletou válku.

Všem těmto událostem předcházela nespokojenost české šlechty s rozhodnutími Ferdinanda II., jenž s habsburskou arogancí cílevědomě omezoval její práva.

Dne 22. května 1618 se v pozdních hodinách v domě pana Smiřického sešel výkvět českých stavů a rozhodl o sesazení Habsburků z trůnu.

A právě tehdy, když odbíjela dvanáctá hodina, objevila se směrem na západ od Pražského hradu obrovská rudá záře, jež postupně rostla a měnila se v okrouhlý tvar.

Tisíce světelných paprsků a blesků ozařovalo noční oblohu. Jak dalece ovlivnil tento nebyvalý úkaz další rozhodnutí českých stavů, je dnes již jen problémem našich předků, nicméně jedno je jisté. Následující den se rozjitření stavové nezapomenutelně zapsali do učebnic dějepisu v Čechách oblíbeným kouskem - „vyokněním“.

Defenestrace, jež postihla habsburské místodržící, a vše, co následovalo, předznamenal úkaz předešlé noci. S klidným svědomím jej mohli naši předkové považovat za zlé znamení.

A za takové je pravděpodobně považovali i cenzoři známek s motivy Pražského hradu Mistra Alfonse Muchy.

Tento prastarý český folklor, propracovaný husity k dokonalosti a zbabraný jejich potomky, se Habsburkovi zjevně nelíbil.

Ale přišel vhod.

Bezvýznamná bitva na Bílé hoře (8. 11. 1620), trvající necelé dvě hodiny, vyústila nakonec v malé habsburské překvapení - staroměstskou exekuci, pogromy a vyhánění českého národa z Čech, a nakonec i v třistaletou genocidu nežádoucího zbytku původního osídlení, jež odmítalo mluvit německy.

Lichtenstein - je jméno jednoho z přivandrovalců, jenž zachytil ty správné signály z Prahy a vykročil včas tím patřičným směrem.

Zdařilá staroměstská show nebyla jediným bodem jeho skvělého repertoáru.

Následné konfiskace majetku české šlechty postupně udělaly z hamižného zloděje nejbohatšího muže Evropy. Nejdříve ze všeho ale musí Lichtenstein připravit zmíněnou velkou lidovou veselici - staroměstskou exekuci.

Slovo poprava v tomto případě nevyjadřuje podstatu věci, neboť na onom násilném činu nebylo nic po právu. Celkem bylo zabito dvacet sedm českých pánů.

Někteří nelidsky mučeni, čtvrceni, pověšeni nebo setnuti.

Čtyřikrát vyměnil kat Mydlář otupený popravčí meč.

A opět správný signál tím „správným“ směrem a již se hrnou z celé Evropy další zchudlí dobrodruhovité toužící zbohatnout na středověkém českém Klondiku.

Následuje vyhánění nejušlechtilejšího jádra českého národa a rozdávání majetku komukoli, kdo nemluví česky a je schopen kývat katolickému Habsburkovi na znamení pokory.

Argument ubohosti nepřátel všeho českého, že mezi českými pány byli měšťané, ale i Němci, je směšně zatrpklý. Záměrná nevědomost programově zanedbává fakt, že český národ, z vděčnosti za jejich oběť, povýšil i toho nejmenšího z nejmenších na českého pána.

*Nevzali jsme s sebou nic, po všem je veta,
jen Bibli kralickou a Labyrint světa.*

(známý popěvek exulantů)

Není to málo, co nám přes propast času naši předci vzkazují. Zvláště dnes, kdy opět nastal čas velkého omlouvání.

Možná že dokonce i za nesnesitelnou českou rozpínavost.

8. 11. 1620 proběhla bitva na Bílé hoře a 21. 6. 1621 staroměstská exekuce.

Nic nenasvědčuje tomu, že mezi těmito daty je nějaká spojitost. Nicméně vydělíme-li rok 1620 číslem 27 (počet popravených českých pánů), dostaneme číslo 216 - 21. 6. (den a měsíc popravy).

Přeskupíme-li toto číslo ve všech variantách, pak zjistíme, že číslo 27 a ani datum popravy nemusí být až tak náhodné.

2	1	6	9	2	1	6	9	6	2	1	9
6	2	1	9	1	2	6	9	2	6	1	9
1	2	6	9	2	6	1	9	1	6	2	9
9	5	13	27	5	9	13	27	9	14	4	27

2	1	6	9	1	2	6	9	6	1	2	9
6	2	1	9	1	6	2	9	1	2	6	9
2	6	1	9	2	1	6	9	1	6	2	9
10	9	8	27	4	9	14	27	8	9	10	27

Součet ve svislici i horizontu je 27, přičemž jiné číslo 999 (zákrytně 666) může být číslem velmi zajímavým, jestliže jím vydělíme rok bitvy na Bílé hoře:

$$1620 : 999 = 1, 621 \ 621 \ 621 \ 621$$

Zcela nečekaně se objeví opakovaně číslo 1621 a nebo zároveň čísla 21 a 6. Tedy datum staroměstské exekuce - 21. 6. 1621.

Považujeme vše za legraci, nicméně si připomeňme jiná data, jež mohou být stejně zajímavá.

Československá republika byla rozbita roku 1939 a prezidentem zbytku země se stal Dr. Emil Hácha, právě ten, kterého Dr. Edvard Beneš ve svých dopisech nazýval krycím jménem Havel.

Dr. Hácha po likvidaci říšského zastupujícího protektora Heydricha a vyvraždění Lidic spustil příval omluv velkému německému národu a přísah věrnosti Německé říši.

Obrátíme-li v čísle 1939 poslední dvojčíslí, dostaneme rok 1993, rok destrukce Československého státu. Prezidentem zbytku země se stal Václav Havel.

Češi se proplakali dějinami - tvrdí současný německý tisk. Suše konstatují, že se v tomto případě jedná o typickou ztrátu paměti.

Jiným případem je datum svržení atomové bomby na Hirošimu:

6. 8. 1945 (2)

Čteme-li s přidanou číslicí 2 poslední tři a první dvě číslice obráceně, získáme datum havárie černobylského atomového reaktoru (25. 4. 1986). Do přibližně stejně pekelné kategorie patří i datum staroměstské exekuce.

Číslice se však liší tím, že v obráceném gardu vytvářejí opět stejné datum, což může být příznivým poznáním, že se nic podobného již nebude opakovat. Tímto zdravím zcela nesrdečně a čistě formálně všechny protektorátní vlastence a milovníky císařsko-habsburských licousů směřující nikoli do Evropy, jako spíše k velkému orwellovskému bratru, či zpět do Vídně.

21. 6. 1 6 21

Tzv. „česká“ sdělovací media mne nedávno ujistila, že Jan Ámos Komenský byl tragickou postavou našich dějin. Stál prý na nesprávné straně. Faksimile letáku z roku 1621, s hlavami českých pánů na Staroměstské mostecké věži, však tvrdí pravý opak.

Čas od času proletí kolem. Obzvláště vydařený zářící objekt vybavený nezvyklým počtem silných světlometů.

Jde spíše o legraci šéfpilota než úmysl havarovat na střechách městské zástavby. Zároveň ubezpečují možné „nebeské“ falzifikátory, že U.F.O. je něco zcela jiného.

A utor

Bludný kruh

Mé zkušenosti s úzce chápaným energetickým vměšováním čehokoli z možného mimoprostoru, jenž kdosi nazval „oním světem“, jsou tak minimální, že jakékoli mé harašení v této oblasti lze s úspěchem pokládat za příkladně drzý diletantismus. Opomenuli pravidelné ztráty svých záhadně mizejících klíčů, jak jsem neochvějně přesvědčen, v mimoprostoru, aby vzápětí opět vysublimovaly na netušeně rafinovaných místech, pak musím přiznat, že mátožné stíny, levitující předměty a samovolně pohybující se nábytek mne prozatím ponechávají v líné netečnosti.

Přesto si však dovolím vyprávět příběh, pro který sám pro sebe hledám rozumné vysvětlení.

Prozatím marně.

Je to již neuvěřitelně dávno, jednoho červnového dne roku 1980. Tehdy jsem byl požádán, abych společně s několika málo svědky pozoroval v jednom z pražských bytů podivný fialový úkaz a pukající kuličky, jež vystupovaly ze zdi pokoje.

Vystrašená majitelka, starší žena, tvrdila, že se tento jev opakuje pravidelně několikrát za den, ale i v noci. Již celý týden. Nic zvláštního se však toho dne, ale již nikdy jindy, v onom bytě nestalo. Nezvyklé jevy po mé návštěvě ustaly.

I když...

Následoval nejdelší den mého života, pak večerní únava na pohovce a uklidňující konverzace s manželkou.

Slunce již zapadlo a v zešeřelé místnosti zavládlo na chvíli ticho, neboť uplynulý den byl velmi náročný.

Bez jakéhokoli předchozího příznaku se na protější bílé zdi objevila pulzující fialová girlanda ve tvaru polokoule. Sestávala se z mnoha ze středu vyrůstajících válečků, každý o průměru 8 mm.

V okamžiku, když postupně „dorostly“ na rozměr 15 cm, oddělila se od každého z nich kulička, jež ve vzdálenosti 5 mm od válečku s mírným prasknutím pukla a bezezbytku zmizela. S ní zmizel i váleček, aby v témže okamžiku vyrostly ze středu další a další „tyčky“ a jev se beze zjevných výkyvů opakoval.

Podivná pŕlkulovitá kytice světelných válečků a pukajících kuliček měla poloměr kolem 30 cm. Byla velmi jasná, avšak její jas neoslňoval a na blízko se nacházející předměty nevrhala žádný viditelný stín. Byla mimochodem velmi krásná.

Vodotrysk pravidelných a pomalých záblesků.

Přiskočil jsem ke zdi a pozoroval nezvyklý jev z bezprostřední blízkosti.

Vzpomněl jsem si v té chvíli na tvrzení oné starší ženy, pro něž jsem měl pouze shovívavý úsměv. Stejný jev, avšak na zcela jiném a vzdáleném místě.

Cosí podivného se rozhodlo přestěhovat ze svého původního působiště - k nám.

„Ne, aby ses té věci dotýkal,“ varovala mne moje manželka, sedící naproti. „Jasně, jasně,“ odvětil jsem více méně hrdinsky, ale „šáhnout“ jsem si nedovolil.

Světelný fenomén, jenž vystupoval ze zdi, se nepodobal ničemu, co jsem kdy spatřil. Nebyly to ani chaotické elektrostatické výboje, ani bludné proudy, či něco, co by připomínalo jakýkoliv jiný elektrický efekt, tedy jevy, kterých jsem viděl ve svém životě dostatečně mnoho.

Tento byl ve své mnohotvárnosti přísně pravidelný, rytmický, s konstantní úrovní zvukového efektu i barev.

Jednotlivé části nečekané girlandy byly jasně ohraničené, fialově modrého zabarvení, které připomínalo neonový svit. Byly však neprůhledné.

Po celých třicet vteřin vyrůstaly ze středu do různých stran neonové tyčky, aby postupně mizely společně s pukajícími kuličkami.

kami. Rytmus celého „systému“ byl poměrně pomalý - snad každou druhou vteřinu pukla jedna kulička a nová neonová tyčka dorůstala na kritický rozměr asi dvě, nebo snad tři vteřiny.

Zvuk praskajících kuliček byl přesně tak hlasitý, abyste jej zcela jasně slyšeli.

Znovu opakuji, že jev probíhal bez výkyvu - velmi rytmicky.

Tak, jak se fenomén nenadále objevil, tak i zmizel. Rozsvítil jsem a „odvážně“ prohmatával stěnu z jedné, ale i druhé strany. Nic zvláštního, mimo pevné a studené zdívo, jsem nezjistil. Snad jen skutečnost, že stěna nebyla nosná a čtyři centimetry pod povrchem byl vodič na elektrickou zásuvku, která však byla v jiné výšce, než se vyskytoval samotný jev.

Faradayova klec?

Samotný charakter jevu nasvědčoval, že se jedná o zcela jinou kategorii, než o jaké vyprávějí učebnice.

Nikdy předtím, ale ani později, jsem nic podobného již nespatriil. Nemám ani žádné rozumné vysvětlení a neznám ani žádný přírodní zákon, jenž by umožňoval cosí tak podivně nezvyklého.

Nicméně nemohu přistoupit na jakékoli křečovitě vysvětlení jevu jen proto, aby byl vysvětlen „rozumně“. Jediný možný závěr může být to, že naše znalosti prostředí, v němž žijeme a umíráme, mají povážlivé trhliny.

Jedno vím však zcela jistě. Tento den byl tím nejdelším dnem v mém životě, neboť jsme pohřbili mého otce.

Nejsem sice nakloněn záhrobním machinacím jakýchkoli sil, nicméně nehodlám naopak, za každou cenu, objasňovat některé jevy učebnicovými formulkami jen proto, že jsem vyděšen možností, že relativita dovoluje představy prostředí, jež u mnohých může způsobit ježení vlasů a zpocené čelo.

Měl jsem v životě pravděpodobně více štěstí než druzí, neboť jsem postupně zaznamenal množství neobvyklých jevů, z nichž převážná většina patří do oblasti, již lze nazvat podivností. Nelze je vysvětlit žádnými učebnicovými pravdami a poučkami. A odmítám zároveň jakákoli kliše v podobě rádobý vědeckých postojů.

Mé zkušenosti mi zároveň dávají přiměřenou svobodu nezávislého posuzování informací z „druhé ruky“.

Svá pozorování bych mohl rozdělit zhruba na několik skupin:

a) lokální jevy - jevy probíhající v bezprostřední blízkosti od jednoho do tří metrů. Zdá se, že tento fenomén nemá nic společného s ostatními pozorováními jiných zvláštních úkazů;

b) světelné úkazy na obloze vyskytující se bez jakékoli fyzikální souvztažnosti k čemukoli. Do této kategorie lze zařadit prakticky vše, co lze rozumně vysvětlit.

Patří sem i mé nedávné pozorování neslyšně se otáčejícího světelného kola s dvojitými loukotěmi, jež se zároveň posunovalo plynule po části noční oblohy.

Nízká mračna zespodu „osvícená“ načervenalým městským osvětlením dávala vyniknout jeho modrozelenému neonovému zabarvení.

Kruh o průměru cca 100 metrů se otáčel rytmicky, dvě otáčky ve směru hodinových ručiček a následně to samé v protisměru. Plynulý pohyb v náhodně vybraných směrech pak doplňoval celou světelnou hru. Možná vysvětlení pro tento jev jsou hned dvě.

Jednou z možností je laserový paprsek odražený od koule, na jejímž povrchu jsou nalepena zrcátka. Typický efekt laserové show používaný v různých obměnách hudebními skupinami.

V té době se však podobné hudební jamboree, ale ani žádná podobná akce, nekonaly.

Nezbývá tedy nic jiného než uvažovat o soukromé iniciativě neznámého tvůrce efektů, který trpí nespavostí (jev trval od jednácté do třetí hodiny ranní). Onen záhadný majitel světelné techniky by si pak musel nutně opatřit i vznášedlo, jež by se pohybovalo nad střechami zástavby sem a tam rychlostí 100 m/s. K tomuto tvrzení mne vede poznatek, jež zároveň neguje i variantu první.

Kruh poletující a otáčející se na noční obloze nejevil ani ty nejmenší známky deformace, jež by byly logické při „promítání“ z jednoho místa. Místa, jež by nutně muselo být objektivně vzdálené od místa pozorování i několik kilometrů.

Světelný efekt byl vždy přesně kruhový, což by manipulát - výzkumník - se svou laserovou aparaturou nezvládl, i kdyby se „stavěl na hlavu“.

Rovněž pravidelná chemická válka, kterou vede systém věcí s obyvatelstvem - všudypřítomný smog - hovoří proti laserovému paprsku vysílanému ze země i odjinud.

Ten by byl na pozadí hustého chemického exhalátu lehce viditelný. Nicméně, i přes argumenty „proti“, přikláním se k názoru, že jasně ohraničený kruh a dvojitě loukotě byly výsledkem laserové hry a v tomto okamžiku je lhostejné, jaké úmysly měl jejich tvůrce. Snad i proto, že oblast vysvětlitelných jevů činí necelé procento všech mých ostatních pozorování.

Jiným případem budou zřejmě notoricky známá obří kola rotující na mořské hladině, jež byla zaznamenána i v minulosti.

Velká světelná kola s loukotěmi otáčející se jednou ve směru, či naopak v protisměru otáčení hodinových ručiček, vydávajícími svištivý zvuk.

Další jev, který jsem měl tu čest spatřit, spadá rovněž do téže kategorie s možným použitím laserové techniky.

18. 12. 1987 (čtvrtek) - 20 hod. 55 min.

Dva mohutné blesky, nebo cosi, co lze tímto způsobem jen velmi přibližně popsat, jdoucí po sobě s třiminutovým intervalem.

Vzdálenost pozorovatele od místa, které bylo „blesky“ zasazeno, nemohla být vzdušnou čarou větší než 500 metrů.

Shodou okolností byl tento „cíl“ zcela totožný s místem, kam byly nehlukně blesky z čistého nebe i v minulém dílu této knihy, avšak při zcela jiné konstelaci. Co je ale nejdůležitější - samotná povaha a pravděpodobně i substance mohutných záblesků byly v obou případech tak odlišné, jak si jen dovedete představit.

Představme si nyní přímkou červeno-oranžového výboje přicházejícího šikmo dolů z pomyslného bodu ležícího nízko nad jižním horizontem (cca 20°).

Těsně za sídlištěm, nad lesíkem svažujícím se do údolí, se záblesk rozšířil na obrovskou oranžovo-rudě zářící kouli s temně rudým elipsoidním jádrem. Z něj vystupoval tlustší konec výboje, jež se trychtýřovitě rozšiřoval směrem k zemi. Průměr koule byl cca 10 metrů a největší průměr světlejší části trychtýře měl těsně u země cca 50 metrů.

Opakuji, že se tento blesk na „milimetry přesně trefil“ do míst, kam v minulosti rovněž směřovaly podivné elektrické výboje, avšak s diametrálně odlišnými charakteristikami.

Ohromný výboj, ve střední kulovité části připomínající výbuch, se i tentokrát obešel bez patřičného zvukového efektu.

Otevřel jsem okno a pozoroval protější část údolí.

Za malou chvíli se jev opakoval do nejmenších podrobností stejně. Totéž bylo i místo zásahu. Tentokrát jsem - s příslušným zpožděním - zaslechl slabý, vzdálenosti a razanci záblesku neodpovídající „výbuch“. Byl v hluku vzdálených motorových vozidel sotva slyšitelný a přicházel seshora.

Jediným schůdným vysvětlením by mohl být laserový paprsek o velmi nezvyklé razanci, jehož majitel je kdesi poblíž nebes.

Kdysi jsem viděl barevnou fotografii téhož efektu označenou jako U.F.O. Já však považuji za U.F.O. pouze ty technicko-fyzikální jevy, jež jsou pravděpodobně prozaicky hmotným technickým zařízením. Světelné záblesky, výboje, či podobné efekty, vymykající se zkušenosti, považuji striktně jen za jevy dokumentující buď úroveň naší informovanosti, či mezery v naší fyzice.

Jisté je, že v kosmu v té době probíhaly pokusy zničit „zbytky družic“ za pomoci laserových zbraní.

Pokud by byla tato úvaha správná, pak by postrádali příslušní odborníci patřičnou mušku. I když na druhé straně se jim podařilo dvakrát zasáhnout totéž místo ve velmi vzdálené zemi.

Byl bych rád poučen, jindy tak hovornými médii. Nic takového však pracovití publicisté očividně neměli - a doposud nemají - v úmyslu;

c) technicko-fyzikální fenomén, jenž lze označit i pojmem U.F.O. Jevy, které se vždy vztahují k hmotné substanci, jež sice může transformovat svůj tvar, nicméně světelné efekty jsou až sekundárním projevem.

Vesměs se pohybuje neuvěřitelně vysokými rychlostmi, které nutně vyvolávají u pilotů supersonických letadel pocit frustrace.

Od roku 1973 jsem viděl přibližně 30 takových „kousků“ a mohu pouze konstatovat, že jsem konečně pochopil, proč systém věcí vynakládá tolik prostředků na zatajení této skutečnosti. Objevilo se totiž cosi, co objektivně ohrožuje vládychtivost jistých mocenských struktur „nového“ orwellovského společenství.

Stydím se, vzhledem ke svým přátelům, kteří ještě nic podobného neviděli, přiznat svá další nová pozorování objektů v těch

regionech, kde jsem je viděl i v dřívějších letech. Ale i to je pro mne poučné. Jsou pravděpodobně moudřejší než já a mlčí.

Mám rovněž mlčet, uvidím-li nad krkonošskými sjezdovkami svítící objekt ve velikosti 2/3 Měsíce, letící vodorovně, relativně nízko, rychlostí asi 20 000 km/ hod.? Mám se odvrátit na druhou stranu, jestliže na noční obloze letí rychlostí asi 50 000 km/ hod. velká oranžová koule s geometricky přesným ocasem zářícím zelenomodrým spektrem s neměnně hákovitě vyhnutými konci?

Všem těm, kteří ještě neviděli a skutečně touží spatřit na své vlastní oči hned několik neidentifikovatelných objektů najednou, doporučuji křižovatku „dálnice“ Písek - Praha s komunikací vedoucí na Tábor (poblíž obce Lety).

Pokud zabloudíte do těch míst v letních srpnových dnech, nejlépe v podvečer (19. - 20. hodina), pak je možné, že i vy spatříte hned několik létajících objektů, pohybujících se na modré obloze ozářené sluncem, které je nízko nad obzorem.

V roce 1997 se objevila nad zmíněnou oblastí tělesa, která se do určité míry svým tvarem lišila od běžných U.F.O., jež nad touto křižovatkou, ale i poblíž ní, téměř pravidelně poletovala sem a tam. Některá se pohybovala, jiná „nečinně postávala“, aby se pak dala náhle do pohybu. Lhostejno zda vpřed nebo vzad.

Byly to zlatě zářící objekty se dvěma „kondenzačními“ pruhy, směrem dozadu navzájem propletenými do ostré špičky.

Dovolím si poznamenat, že jsem způsobilý rozeznat nejen letící balon od objektu o velikosti téměř kilometr, jenž „odfrčí“ z místa rychlostí 80 000 km/ hod., ale i rozlišit běžné kondenzační pruhy vojenských i dopravních letadel. Nechť je mi povoleno poznat na obloze Venuši, Jupitera, či ostatní planety, a také rozlišit, co je meteoroid, bolid a meteorit, či pomalu letící umělá družice, ačkoli nemusím být nutně astronom. Prosím též o shovívavost ponechat mi tu míru svéprávnosti, umožňující nezávisle posoudit, jak vypadá „odlesk“ světél na noční obloze, či letadlo rozsvícené před přistáním jako vánoční stromček.

Na druhé straně jsem viděl i takové objekty, jež musím objektivně považovat za dosud nevidané stroje pozemské proveniencie.

Četnost výskytu neznámých objektů pohybujících se v nočních hodinách poblíž míst, kde jsme spolu s manželkou trávili dovo-

nou, způsobila, že má žena ztratila zájem o mé nadšení nad létajícími světly.

Mám temné podezření, že byla spíše vystrašená, i když i to někdy bývá prospěšné.

Nikoli však v okamžiku, kdy nutně potřebujete svědka-oponenta, jenž je schopen pokaždé vidět svět specificky odlišněji.

Každopádně má životní partnerka odmítla okamžitě vyběhnout do tmavě nebezpečné noci, aby společně se mnou sledovala velkou sytě modrou kapku letící nehlučně šikmo k místu pozorovatele. Během několika vteřin dosáhl objekt plynule, z původně relativně výškově i délkově vzdáleného bodu, výše asi sto padesáti metrů a přímo nad mou hlavou se v neuvěřitelně malém rádiu otočil o 120 stupňů. Pak začal nehlučně šikmo, avšak velmi prudce, pod úhlem 75 stupňů stoupat.

Až do této chvíle jsem byl přesvědčen, že pozoruji tentýž objekt jako mnohokrát předtím.

Mohutný výbuch, jenž zatřásl okolím, mi však dával jasně najevo, že jsem se pravděpodobně mýlil. Třesk byl totiž totožný s efektem, který následuje vždy po překonání zvukové bariéry.

V témže okamžiku se modrá kapka změnila na velké ohnivé rudé plameny stoupající a vzdalující se s hlasitým burácením podzřele stejnou rychlostí, pod stejným úhlem.

Původní rychlost byla nápadně vyšší, než je u vojenských bojových letadel obvyklé. Nehlučný let a vzápětí třesk a burácení „proudového“ pohonu jasně hovořily o tzv. nárazovém proudovém motoru, který mohla naše armáda kdysi zkušebně provozovat.

Je to možné. V tom případě způsob průletu „ostrou zatáčkou“ svědčí o solidní konstrukci a výborných letových vlastnostech letounu, jenž patrně nebyl už nikdy použit. V tomto případě by měl ministr pro utajované záležitosti dostat vysoké státní vyznamenání za vzorné utajení.

Již nikdy jsem totiž nic podobného neviděl;

d) halucinace - silný argument, když docházejí „důkazy“. Nicméně i s touto alternativou je nutné v některých případech počítat. „Pravé“ halucinace úzce souvisejí s nástupem té nejtěžší psychické poruchy, jaká kdy byla na lidstvo „seslána“. Po krátkém období vizuálních vjemů spojených s blíže neurčitými „hlasy“ v

hlavě následuje postupný a neodvolatelný rozpad osobnosti, jenž bývá vhodně doplněn uklidňujícími léky.

Tento stav je lehce rozpoznatelný, neboť postižená osoba se projevuje navenek charakteristickými příznaky, které rozezná i neodborník.

Nesmíme zapomenout i na léky (ale i drogy), jež mohou sekundárně vyvolat halucinogenní stav. Ten je však opět zcela nezaměnitelný a jako argument proti reálné existenci U.F.O se jeví spíše jako ubohost.

Podstatně vážnějším důkazem, jenž může být laicky zaměněn za halucinace, je vidění způsobené únavou oka. Je i tehdy možné vidět bytosti, těžko zaměnitelné s pohádkově vybarvenými trpaslíky? Mé zkušenosti jsou v této oblasti minimální, a tak následující případy patří k těm „z druhé ruky“ - od mých přátel, kteří se mimochodem jinak těší, již mnohá desetiletí, dobrému zdraví, duševního nevyjímaje.

Jistě znáte onu fotografii malé dívenky v lesní scenérii s podivným zeleným skřetem stojícím v jakémsi střehu v pozadí. Za určitých okolností bych vše považoval za legraci jakéhosi českého vtipálka pracujícího usilovně za temných nocí na svém počítači.

Avšak nemohu. I když jsem si vědom toho, že vše, co na sebe prozradím, může být použito proti mně.

Byl krásný srpnový podvečer roku 1990 a já se plavil na kánoji, společně se svou manželkou, po Orlickém jezeře. Slunce zmizelo za vysokým lesním svahem a osvětlovalo již jen vrcholky protějšího zalesněného kopce.

Usilovně pádlující manželka čeřila poklidnou hladinu Vltavy se zřetelnými úmysly dosáhnout v co nejkratší době malebného zálivu s cílem vychutnat zde poslední sluneční paprsky tohoto dne. Já naopak, sedě na zádi a nekontrolován, plácnul jsem tu a tam pádlem do vody, abych nezbudil zbytečné pohoršení.

Proplovali jsme právě kolem skalnatého břehu, kde rostl jeden jediný keřík, zatímco les stál několik metrů opodál.

Tehdy jsem spatřil cosi, co mne na dlouhý čas znepokojilo a co jsem nepochopil dodnes.

Ze vzdálenosti asi 10 metrů jsem uviděl malého zeleného

trpaslíka, stojícího za keřem a bedlivě pozorujícího nikoli mne, ale moji ženu.

Byl to šok. Tehdy jsem se poprvé v životě štípl a promnul si oči. Bezvýsledně. Zelený skřet, s čímsi červeným na prsou, stál těsně za keřem a já postřehl několik jeho nepatrných pohybů. Sporný keřík mohl však rozhybat pouze silnější závan větru. Rozhlédl jsem se.

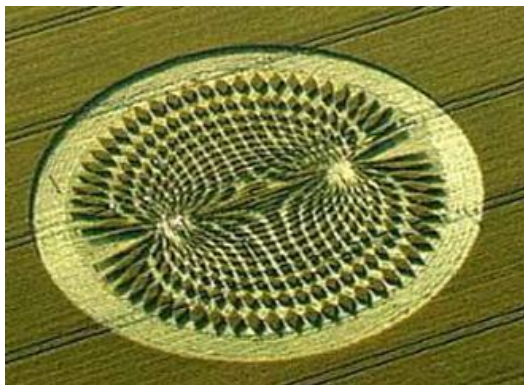
Okolní blízké stromy, nehnute stojící, s listy nehybně visícími, ale i nehybná vodní hladina, svědčily o opaku.

I když bylo bezvětří, přesto se keř viditelně chvěl. Nebyl jsem však schopn, přes relativně krátkou vzdálenost, rozeznat detaily.

Manželka nic nepostřehla, neboť se již viděla v zátoce. Poprosil jsem ji, aby pádlovala blíže ke břehu. Lodka se začala pomalu šikmo přibližovat a zastavila se asi pět metrů od břehu. Já ale stále viděl totéž - zeleného skřeta - i z této vzdálenosti.

Přelud však náhle zmizel a bylo možno vidět již jen zkomírající keřík s několika málo lístky.

Vystoupil jsem na břeh a s překvapením jej prohlížel. Ještě před chvílí vypadal zcela jinak.

Pracovití zemědělci? Bohužel nikoli. Jen mimořádně úspěšný žert mimozemců, kteří za překvapivě vydatné kooperace s domorodými náčelníky - okupují tuto planetu. Co bude následovat? Podivné zvrácené zákony, podkožní čipy, špehování a dostatek denních starostí na cestě nikam. Vláda brutální Bestie?

Uvědomil jsem si, že jsem v nebyvalém průšvih. Buď jsem se dokonale zbláznil, nebo naše babičky skutečně potkávaly hejkalý a trpaslíky.

Ten můj byl jako vymalovaný.

Rozhodl jsem zachovat mlčení hodné pracovníka ministerstva utajování.

A mlčel jsem dlouhá léta, až do této chvíle. Časem prvotní domněnkou vyprchal a já se dnes přikláním k názoru, že se jednalo o chvilkovou halucinaci, či unavené oko.

Co jiného mi také zbývá?

Jiným druhem podivnosti je příhoda, kterou jsem zaznamenal dle vyprávění svého někdejšího spolupracovníka, jehož jméno není v tomto okamžiku, i v jeho zájmu, důležité.

Vše se odehrálo někdy v létě roku 1984 v obci H., ležící na jih od Prahy, poblíž silnice Praha - Písek.

Právě v té době, kdy v nedaleké obci N. a okolí tvrdili, že spatřili na zdejších polích pohybující se červenou světelnou skvrnu. Místní domorodci světelný fenomén nejen pozorovali, ale též neúspěšně pronásledovali.

J. D. trávil v té době se svou rodinou jeden z letních víkendů na své chalupě. O světelném jevu „řádícím“ v okolí se dozvěděl mnohem později, takže vše, co se mu té noci přihodilo, nedával v dané chvíli do nejmenší spojitosti s ním.

„Probudil jsem se v nezvyklé době - v půl třetí ráno, a podíval se mimoděk na protější stěnu podkrovní místnosti, jež svírala s podlahou asi 45° (je to prakticky krov pobitý dřevem). K mému úžasu se na ní objevil obrázek, přesně takový, jako když vám promítají film v kině.

Černobílý film s nádechem do stříbrna. Udiven jsem sledoval podivné lidské postavy pohybující se mezi jakýmsi vysokými „rourami“. Na hlavách měly cosi, co mi připomínalo skleněné koule. Byl jsem ospalý a v prvním momentě nechápal, co se vlastně děje. Sedl jsem si na postel, pozoroval onen film a říkal si stále, že to není vůbec možné.

Potom jsem vstal, abych si prohlédl obraz z blízka.

I když jsem znovu ulehl, obraz byl stále na svém místě. Nedalo mi to, a tak jsem opět vstal a pozoroval tento film. Vlastně to ani film nebyl, neboť neměl žádný děj a vlastnímu obsahu jsem neporozuměl. Vzpomínám si, že sloupy, o nichž jsem si myslel, že jsou raketami, byly třikrát větší než postavy pohybující se mezi nimi.

Vše se odehrávalo na jakémsi prostranství a postavy s velkými kulovými hlavami se všelijak vzdalovaly a přibližovaly. Jedna se i zastavila a dívala se směrem ke mně. Pak se otočila a šla zpátky.

Zřejmě jsem se jen zaměřil na jednu z nich. Pamatuji si, že měla jakési nafouklé tělo a místo hlavy kouli, o níž si myslím, ale nevím již ani proč, že byla skleněná. Snad proto, že byla stříbřitá. Jak se postavy přibližovaly a vzdalovaly, zachovávaly zákony perspektivy. Vše bylo plastické, avšak pouze uvnitř obrazu. Nic nevystupovalo mimo.

Nevím již, kolik postav se na obraze pohybovalo, snad i proto, že jsem byl fascinován právě tou, která se zastavila, jako by mne pozorovala.

Sledoval jsem vše jako u vytržení. Byl jsem však při plném vědomí. Obraz měl tvar pravidelného lichoběžníku - horní strana měla délku asi 70 cm a spodní 50 cm. Celý lichoběžník byl posunut doleva, asi tak 55 cm od štítové zdi.

Střešní okno o velikosti 80 x 92 cm (53 cm od podlahy a 151 cm od štítové zdi), kterým mohl obraz vstupovat, bylo pootevřeno, avšak mimo osu obrazu.

To, co se tehdy objevilo na stěně místnosti, byl dokonalý film, takový jaký známe z kina.

Pozoroval jsem jej plných pět minut. Pak náhle zmizel a na stěně zůstal pouze bílý obrys, který vrhalo mírně osvětlené střešní okno. Snad od měsíce nebo svítání.

Tato neuvěřitelná příhoda má jeden podezřelý bod - obraz promítaný na podkrovní šikmou stěnu měl být, dle přírodních zákonů, sice lichoběžník, nicméně delší horní hrana měla být stranou spodní a naopak.

To, že se tak přirozeně nestalo, lze vysvětlit pouze tím, že obraz prostupoval a byl promítnut na protější stěnu odrazem od skla pootevřeného okna. Pak ten, jenž obraz promítal, byl kdesi ve výšce,

šikmo od stavení. To by však obraz nemohl být pravidelný lichoběžník.

Vzhledem k faktu, že to není jediný případ hovořící na podobné téma a J. D. je pro mne důvěryhodnou osobou spíše materialistického založení - nemám ani ten nejmenší důvod pochybovat o věrohodnosti jeho vyprávění.

Nezbývá než konstatovat, že se v naší bezprostřední blízkosti odehrávají věci a jevy, vymykající se nejen zavedené logice, ale i snahám vysvětlit vše vědecky, i za cenu nevědeckých a nelogických argumentů.

Rozděl a panuj.

Vždyť mezi těmi, co viděli, a těmi, kteří vše považují z objektivních důvodů za blábol, narůstá den ode dne rozpor a vzájemné nepochopení. Přičteme-li snahu těch, co vytvářejí databanky utajených skutečností, o navyšování tohoto rozporu neuvěřitelně nepravdivými informacemi, pak si může ten, jenž rozdělil, zamnout spokojeně svými tlapkami.

Taktika systému věcí nás nutí uvažovat o čemkoli, co získáme „z druhé ruky“, jako o potenciálním podvrhu. Egyptský chrám v Abydiosu prý na stěnách skrýval celou eskadru moderních létajících strojů staroegyptských bohů. Ono převzácné tajemství se podařilo objevit a vynést na boží světlo jakémusi Dr. Ruth Howerovi.

*Optimista prohlašuje, že žijeme
v nejlepším možném světě,
a pesimista se obává,
že je to možná pravda.*

Cabell

Nedej bože, je snad někdo tam venku?

„Is anybody out there?“

„Je někdo tam venku?“ Tak se za nás táže imaginárního individua dostatečně tučný titulěk jednoho zahraničního časopisu.

Abychom nebyli na pochybách, nalézá se poblíž i krásně barevně vyvedený snímek naší planety.

Je to zajisté velmi příhodná otázka a je hodna naivity místního domorodce, jemuž v litém válečném konfliktu zničili rodinný domeček přímým zásahem raketové střely.

„Je tam, nedej bože, někdo venku?“ ptají se i bohatě financované programy na vyhledávání signálů rozumných bytostí v dalekém vesmíru, zatímco nedaleko od nich prosperuje eldorádo plné toho, co je tak nákladně hledáno kdekoliv jinde.

Jestliže na malou chvíli připustím, že tatáž štedrá ruka vynakládá pohádkové sumy i na projekty, které lze zahrnout pod heslem „Nikdo tam, zaplat' pámbů, není“, pak zprávy pana Dänikena o obuté noze, jež kdysi pradávno rozšlápla trilobita, jsou velmi krotké a fádni.

Zapomeňme však pro tuto chvíli na tradičně dobrou spolupráci vědeckého světa s padělatelskými individui při eliminaci optimistického názoru, že U.F.O. jsou letouny mimozemské entity a obrazce na polích nesporným důkazem o její existenci.

V zájmu uklidnění hladiny nálad navrhuji nadále tvrdit cokoli nás napadne. Obrazce na polích totiž zcela jistě vytvořili válející se krtci, dezorientovaní silným měsíčním svitem, a zmíněná U.F.O. jsou typickým příznakem halucinací, které se dostaví krátce po požití jemně rozemletého denního tisku.

Bohužel, přes všechny snahy nelze jinak, než zmíněnou rozhovoračně movitou končetinu s úspěchem podezřívát i z programového zkoumání mimozemských objektů z nejmenší možné blízkosti,

či chcete-li bezprostřední vzdálenosti, prostřednictvím NASA - Národního úřadu pro letectví a vesmír (National Aeronautic and Space Administration).

Ještě donedávna byly přímé přenosy z paluby raketoplánů nezpochybnitelnou samozřejmostí. Zřejmě se však jednalo o scestný názor, a tak relativně nedávno NASA vyhlásila na tyto přímé přenosy přísné embargo.

Důvodem byly aktivity nezodpovědných neoficiálních center a zejména nepřipustné otázky, na které by byli krátci i autoři „válejících se krtků“.

Nyní nepatrně odbočím do našich končin, kam konečně - na velmi kratičký čas - zavítal hraný seriál o U.F.O., pečlivě sestříhaný a zejména důmyslně nepřesně komentovaný. Nicméně snímky, jež pocházely údajně z přímých přenosů jednotlivých raketoplánových misí (pokud rafinovaně nepocházely z osvětové činnosti „Nikdo tam, zaplat' pámbů, není“) byly pro „doposud neinformované“ diváky jistě šokující.

Pokud zmíněné záběry nebyly dodatečně zpracovány, pak nelze jinak, než souhlasit s komentátorem seriálu, že poblíž naší planety právě probíhá omezená válka světů.

Zachraň se, kdo můžeš! Spaste duši! Pokud ještě nějakou máte.

Tak nějak vyznívá resumé studie, jež si nechala NASA zpracovat od jisté renomované univerzity. Jakékoli zveřejnění o setkání s mnohem vyspělejší mimozemskou entitou by prý způsobilo rozpad lidského společenství a lavinovitý nárůst anarchie.

Až tak strašné to tedy s námi je. Zhroutneme se vzápětí poté, co zjistíme, že náš souseď je nepatrně chytřejší.

Prozatím však není jisté, zda se zmíněné možné války světů zúčastňují pozemšťané jako pozorovatelé, či naopak. Jestliže jsou však pouze pouhými pozorovateli, pak by nezbývala jiná varianta, než že ony snímky skutečně dokumentují možný konflikt mezi dvěma různými venkovními entitami. Některé příznaky tuto možnost nevylučují.

Jedná se celkem o pět kratičkových filmových záběrů, které pronikly na veřejnost ve zlatých dobách přímých přenosů.

Američtí astronauté nezaznamenali na filmové pásy, mimo jisté významné maličkosti, nic jiného než to, co lze v jisté konfiguraci

zahlédnout i z povrchu Země. Nicméně spatřit totéž z „kosmu“ umocňuje možnost porovnání.

Kratičký snímek, který si dovolím označit jako první, je cihlově až vybledle rudě zabarven. Vše důležité se odehrává nad kontinentem neurčitých obrysů. Z letové výšky raketoplánu lze pozorovat dva neznámé objekty, letící o poznání níže. Jejich mimořádně čilý pohyb lze označit jako nejméně očekávaný.

Připomíná let rozdivočelého dravého hmyzu, či v lepším případě poletování velmi hladové, ale pracovité včelky na louce poseté mimořádným výběrem květů.

Bleskurychlý výpad vpřed je přerušen krátkým, nicméně okamžitým zastavením, aby vzápětí pozorovaný objekt vyrazil tím nejméně očekávaným směrem šikmo vpřed a vzápětí o několik stovek kilometrů nazpět. Tu doprava, hned doleva a zase kupředu, pak zase šikmo a opět zpět, avšak stále kupředu.

Během pěti vteřin však tímto nečekaným způsobem překonává úctyhodnou vzdálenost a několikanásobně i možnosti tuzemských výrobků té nejtajnější kvality. Připomínám, že velikost objektů mohla přesahovat stovky metrů a dosahovaná zrychlení, potažmo zpomalení, by z obyčejného pozemšťana vytřásla duši během první setiny vteřiny. Nic podobného, myslím tím styl komplikovaného letu připomínající let řádně rozdurděného hmyzího predátora, jsem ještě neviděl.

I když...

Prastaré texty psané v sanskrutu hovoří na stejné téma.

Pevnost démonů se rychle pohybovala, hned sem, hned tam, chvílemi se nořila do vod, chvílemi vzlétala vysoko k oblakům, neboť takovou schopnost měla ta pevnost démonů.

I vyslali obránci města jedinou ohnivou střelou, která zasáhla létající stroj. Vybuchla na nebesích ta pevnost a s velikým burácením se rozpadla...

Mahabhárata

Legendární invaze Asurů v dávných historicky nezaznamenaných dobách, ale i vše, co můžeme bezprostředně při jistém štěstí a dílu trpělivosti sledovat i na naší obloze, vyvolává otázku:

Jak dlouho jsme vlastně zahrnuti v akčním rádiusu možné mimozemské entity? Máme snad bezmezně věřit polooficiální zprávě, že teprve od roku 1945?

Druhým snímkem v pořadí jsou vlastně dva filmové záběry téhož, avšak z různých dob.

Barevně nejkvalitnější ukazuje okamžik, kdy se mise č. 51 (1984) přibližuje raketoplánem k satelitu Westor VI.

Vzápětí se nad tmavým okrajem horizontu objevuje oválný až diskovitý objekt, řekl bych že barevně sice solidně vyvedený, byť jsou barvy nestálé.

Jeho manévrovací schopnosti připomínají bohužel nejen předchozí případ, ale i zručně počítačově animovaný snímek.

Chvílemi se nelogicky pohybuje do jedné, či druhé strany, aby se vzápětí obracel podle svislé i podélné osy. Vyráží bleskurychle vpřed, jindy mírně vzhůru, ale vždy tím nejméně očekávaným směrem. Za necelých pět vteřin přelétl od vzdáleného horizontu, aby zmizel ze zorného úhlu kamery, kdesi za raketoplánem.

Prakticky tentýž snímek, avšak o necelých deset let později, byl obdobou předchozího s tím rozdílem, že chyběl satelit.

Na třetím snímku byl zachycen velký nepohybující se objekt, „zavěšený“ pravděpodobně nad Aljaškou (byl-li to americký kontinent). Jiný objekt, připomínající hybrid střely a komety, se naopak řítí z oblasti Nového Mexika, tedy z místa, kde tušíme zakázanou oblast „Area 51“, směrem k onomu nehybnému.

Odhadovaná rychlost větší než 300 000 km/ hod. připomínala střelu, ionizace kolem a relativně dlouhý ocas pak kometu, ale i jistý druh U.F.O., které lze spatřit čas od času i v českých zemích.

A právě charakteristika pohybu, zejména pak rychlost z oblasti sci-fi, připomínala spíše střelu ze zbrojního arzenálu, o kterém si generálové nechávají zdát.

Nelze jinak než opět připomenout skutečnost, že filmová kamera byla výše než oba objekty.

Další snímek již pomalu začíná připomínat tvrzení komentátora, že blízko naší planety se odehrává omezená válka světů. Jeho kvalita připomíná spíše černobílý záznam.

Zřetelně lze spatřit celkem nejméně pět různých objektů, jejichž „cestovní“ rychlost opět překonává i ty nejodvážnější fantazie, snad

i proto, že bleskurychlý let probíhá zřetelně ve vzdušném obalu planety Země.

Dominantní obří kulový objekt (velikost několik set metrů) letí šikmo pod raketoplánem konstantní rychlostí kolem 80 000 km/ hod. Zpočátku přímý směr se za chvíli změnil o více než patnáct stupňů, jako by se čemusi vyhýbal.

V tentýž okamžik lze spatřit jiné dva objekty letící proti sobě, avšak v dostatečné vzdálenosti od sebe. Tato tělesa jsou podstatně menší a mají i odlišný tvar.

Jsou vlastně podlouhlá a nápadně úzká. Mohla by to být letadla, avšak tuto možnost vyvrací jejich rychlost, která je jen o něco nižší než rychlost dominantního objektu.

Pak se znenadání objevují postupně další dva objekty připomínající střelu z minulého snímku.

Rychlost je opět vyšší než 300 000 km/ hod. Směr přímý a během zlomku vteřiny překonávají rozlehlé vzdálenosti kontinentu ležícího hluboko pod nimi. Jedna ze „střel“ znenadání mění svůj směr a lehce zahýbá do strany.

Poslední snímek překonává vše.

Bohužel je jeho kvalita nejhorší, avšak lze dobře rozeznat nejen výseč zemského obvodu, ale i množství neznámých obřích objektů, dílem stojících, dílem pohybujících se nad planetou. Další je možno spatřit stojící, nebo pohybující se v blízkém vesmírném prostoru. Kamera z raketoplánu je opět nad neznámými objekty.

Vrcholným okamžikem jsou však záběry bleskurychlých střel, jež postupně vylétávají z různých míst (naší?) planety směrem ke shluku U.F.O. Zcela zřetelně se krátce před objevením střel dávají stojící objekty do pohybu.

Střely mající okamžitou rychlost nejméně 360 000 km/ hod. míjejí nedaleká tělesa a mizí v tmavém prostoru.

Celkový dojem může, za jistých okolností, skutečně připomínat útok, či varovné signály.

Do U.F.O. skutečně jako když střelí. Zcela prokazatelně se dávají na kvapný ústup. I když nikoli tou nejvyšší rychlostí.

Co říci k raketoplánu?

Je umění být na pravém místě, v pravý čas a mít informace, kam vlastně namířit kameru.

Zdalo by se tedy, že jsme byli právě svědky použití některé ze zbraní S.D.I. - vesmírné obranné iniciativy Spojených států, kterou u nás známe jako zbrojní systém hvězdných válek. K témuž názoru dospěl i „odvázaný“ komentátor.

Nicméně skutečnost může být podstatně komplikovanější. Nic podobně bleskurychle létajícího se oficiálně v žádné armádě světa nevyskytuje.

Dříve než se pokusíme přijít záhadě na kloub, je nutné si připomenout několik suchých faktů:

1) Rychlost raketoplánu byla vzhledem k pohybu neznámých těles zanedbatelná.

Dodejme jen, že družice kroužící (po kruhové dráze) ve vzdálenosti 200 km od Země se pohybuje rychlostí 7,8 km/ sec., což je přibližně 28 080 km/ hod. (první kosmická rychlost je cca 7,9 km/ sec.). Doba oběhu je kolem 1 hodiny a 26 minut. Její úhlová rychlost vztažená ke středu planety není větší než $1^{\circ}/4,18$ min.

Pokud se však družice, či raketoplán, pohybuje ve vzdálenosti 400 km od planety, pak oběžná rychlost klesá na 27 720 km/ hod. Doba oběhu je v tomto případě jen o tři až čtyři minuty větší (cca 1 hod. a 29,45 min.).

Rovněž úhlová rychlost dozná nepatrných změn: $1^{\circ}/4$ min.

Jak však lze ze snímku, respektive rychlostí a charakteristiky pohybů všech zúčastněných objektů, odvodit, nenacházela se v tomto prostoru mimo raketoplánu, z něhož byly snímky pořízeny, žádná jiná pozemská aparatura.

2) Považujme za podezřelou i tu skutečnost, že se raketoplán nacházel na pravém místě a zejména v pravý čas - právě tehdy, kdy byly na shromážděné U.F.O. vypuštěny bleskurychlé „střely“. A nebylo to poprvé.

3) Zmíněné „střely“ odlétající do vnějšího prostoru rychlostí cca 360 000 km/ hod. byly „vypuštěny“ ze dvou různých oblastí „ležících“ v bezprostřední blízkosti zemského povrchu (nebo snad dokonce z pozemní síly?). Podobaly se spíše záblesku, jenž zanechává zcela zřetelnou bílou stopu.

I druhá kosmická rychlost (11,2 km/ sec. - asi 40 320 km/ hod), nutná k opuštění sfér vlivu naší planety po parabolické dráze, je podstatně nižší, než byla rychlost onoho efektu.

4) Pokud se skutečně jednalo o střely, pak jejich pravděpodobným úkolem nebylo žádný z postávajících, či manévrujících objektů zasáhnout.

V opačném případě smysl onoho jevu zcela uniká. Výstražný výstřel však může být jen ryze pozemská pověra, i když je ze snímku patrný kvalitativní účinek, jenž lze za jistých podmínek pokládat za neorganizovaný ústup neznámých objektů.

„Neprchají“ však všechna U.F.O.

5) Jestliže se odvážíme zmíněné střely považovat za součást zbrojního systému zvaného S.D.I. - vesmírné obranné iniciativy Spojených států - a misi raketoplánu za součást informačního systému s úkolem předávat potřebná data o účincích válečného arzenálu hvězdných válek, pak úroveň pozemských technologií poskočila, právě v této úzce vymezené oblasti, během několika desetiletí o celá staletí kupředu.

Zcela jistě můžeme zavrhnout myšlenku, že šlo o laserové dělo, i když není pochyb o úspěšnosti právě probíhajících pokusů. Jinou zbraň S.D.I., jež by se svými parametry mohla částečně vyrovnat s rychlostí onoho zaznamenaného efektu, je elektromagnetické dělo, jehož střela dosahuje až 90 000 km/ hod. Pokud by tato zbraň byla navíc urychlena raketovým nosičem a ten naopak supersonickým raketovým bojovým letadlem stoupajícím v přijatelně příznivém úhlu, pak stále ještě nepřekročíme 120 000 km/ hod. Abychom si udělali bližší představu nejen o rychlosti střely, ale i možného tuzemského nosiče, porovnejme jejich rychlosti například se stoupavostí proudového nadzvukového bojového letounu F-18.

Ta zcela jistě nepřesahuje 100 km/ hod.

Parní lokomotiva se pohybuje rychleji.

Nicméně jsme již poměrně blízko, neboť obě střely svíraly dostatečný, se zemským povrchem totožný, úhel. V této souvislosti si připomeňme nejen supersonická letadla určená pro detekci technicko-fyzikálních jevů ve výškách od 120 do 150 kilometrů,

ale i bezpilotní supersoniky dosahující rychlostí kolem 20 000 km/ hod. (podobné rychlosti lze dnes oficiálně docílit snad jen při strmém klesání).

6) Vzhledem ke skutečnosti, že systém věcí je takový jaký je, je nutno kalkulovat s „nepatrnými“ úpravami snímků již během „přímého“ přenosu.

Pak ale musí být na pořadu dne logická otázka - z jakého důvodu by něco podobného NASA prováděla?

Možná odpověď? Situace je ještě mnohem horší, než doufají optimisté.

***

Do projektu „Nedej bože, aby tam venku někdo skutečně byl“ patří bezesporu i známá „tlačenička“ sovětských družic u Marsu.

Lépe řečeno - neobyčejně amatérské tutlání průšvihů, jenž byl pravděpodobně nezodpovědnou skupinou vyzrazen. Pokud ovšem nešlo naopak o mistrný tah kontrarozvědek, jak získat od hloupého protivníka informace, co vše si o tom myslí.

A opět nejdříve některá fakta.

Mars, čtvrtá planeta našeho slunečního systému, obíhá ústřední hvězdu ve střední vzdálenosti 227,9 milionů kilometrů (Země - 149,6 milionů km) a jeden oběh trvá jeden rok a 322 dní. Kolem své osy se otočí za 24 hodin 56 minut. Průměr planety terrestrického typu je 6837 kilometrů (Země - 12 102 km).

Sklon rotační osy $23^{\circ} 59'$ je velmi podobný sklonu osy naší planety (Země - $23^{\circ} 27'$). Střídání ročních období bude tedy u obou planet velmi podobné.

Na pólech Marsu jsou pozorovány bílé kruhové skvrny, jež jsou pokládány za zmrzlý sníh smíšený s prachem. Ještě nedávno se hovořilo o kysličníku uhličitým, ač teploty okolí tomu neodpovídaly. Červenou barvu povrchu údajně způsobily oxidy železa v povrchových vrstvách.

Hustota Marsu je nižší než Země - jeden krychlový centimetr váží pouze 3,9 gramu.

Reliéf terénu je podobný pozemskému. Mars, Země i Měsíc mají podobný výškový rozdíl. Země 18 km, Mars 14 km, Měsíc 12 km.

Jednu z mála výjimek tvoří Olympus Mons s průměrem 600 km

Mars - jedna ze dvou možných základů mimozemských entit je zahalena mnoha protichůdnými informacemi, jejichž pravdivé jádro tiše a bez odporu spočívá v trezorech vědeckých ústavů.

a převyšující okolní terén o 25 km. Vznikl někdy před 100 miliony let. V dávných dobách tektonických aktivit.

Velká část planety je pokryta krátery. Zvláště jižní polokoule se může pochlubit těmi největšími - Hellas o průměru 2000 km a hloubce 4 km.

Jednou z ústředních částí Marsu je oblast velkého zlomu a sinusovitě vinoucích se kanálů připomínajících vyschlá koryta velkých

řek. Nejdelší takové koryto se táhne v délce 1200 km a dosahuje šíře až 200 km. Koryta mají typický vzhled způsobený vodní erozí. Snímky nepřinesly nic nového, jak sděluje odborná literatura.

První optické přístroje umožnily vidět mnohým pozorovatelům pevniny i moře, i roční změny barev, jiní spatřili umělé kanály.

Atmosféra obsahuje asi 95 % kysličníku uhličitého, 3 % dusíku, 0,4 % kyslíku a 1 % argonu. První zprávy hovořily i o velmi malém množství vodních par a vody. Všechna voda by tehdy na Marsu vytvořila nepatrnou vrstvu o mocnosti 0,2 mm. Později se však zázračně proměnila na celých 20 metrů.

Mars vlastní též dva nevelké měsíce - Phobos a Deimos.

První snímky z Marsu přinesla vesmírná sonda Viking 1. Dne 20. července 1976 přistává na povrchu planety oddělený modul a na Zemi jsou odeslány první dva snímky, jež musí být později upravovány počítačovou grafikou do přijatelné úrovně.

Jako neoborník a amatérský diletant prohlížím ony fotografie „okem znalce“. První, co mne napadá, se nijak neliší od všeobecně přijatého názoru - Mars je zcela mrtvý a bez života. Množství rozsetých kamenů ve mně okamžitě vybudí zcela konkrétní asociace. Okolí sondy Viking 1 připomíná mé představy o dokonalé devastaci - jako by kdosi mocný srovnal se „zemí“ vše, a to tak dokonale, že nezbylo nic jiného než hromada kamení a nízké duny červeného písku. Ty tam jsou naděje o možném životě na Marsu.

V odborné literatuře je prohlášen za mrtvou planetu, a to i geologicky.

Přesto se mi zdá být na fotografiích cosi podivného. Buď byl aranžér snímků Klenete L. Jones již titěrnou prací unaven a přehlédl a neupravil několik „kamének“, nebo se na povrchu Marsu odehrávají jisté záležitosti, pro které není prozatím žádné vysvětlení. Převážná část kamenů je jakoby provrtána nespočetnými kruhovými otvory. Některé však nikoli. A to je podle mne velká záhada, neboť vysvětlení otvorů jako pozůstatek eroze není logické.

Jakýsi Barry De Grigerio, specialista muzea Buffalo v New Yorku, je naopak přesvědčen, že hluboké otvory připomínají fosilní stopy v pískovci z oblasti Ontaria, jež tam zanechali pravěcí červi. To by pak nebyl Mars zase tak pustý a bez života, jak vypráví jedna z vědeckých pověr.

Mars pro nás může mít připraveno nejedno překvapení. Prvním fantomem Marsu mohou být záblesky, jež byly pozorovány již v roce 1892. Také 8. listopadu 1900 byly pozorovány další záblesky v oblasti Mare Icarium - trvaly celých sedmdesát minut (E. A. Douglas). O třicet sedm let později pozoruje totéž japonský astronom Tsuneo Majeda.

Jiným fenoménem jsou marťanské písečné bouře. V této souvislosti se hovoří o silně vanoucích větrech. Atmosféra planety je však velmi řídká a z nějakého podivného důvodu se zamlčuje skutečnost, že jediná písečná bouře proběhla pouze v okamžiku, kdy se sonda Viking 1 blížila k Marsu. Snímky nepřinesly nic nového, říká odborná literatura.

Přesto se však relativně nedávno proklamovaný tuhý roztok oxidu uhličitého proměnil zcela nenadále na sníh. Přistupuje se tiše i k názoru, že v některých oblastech se dokonce povoluje sněžení. Počítá se již i s velmi tlustou ledovou vrstvou, jejíž mocnost dosahuje až několik set metrů.

Jiný fenomén - Tvář „z Marsu“ v oblasti Sidonie - mne prozatím nechává chladným, neboť tuším, co vše lze počítačově upravit do úplné dokonalosti. To, co vzbuzuje podezření, že Mars není tím, o čem hovoří suchá data, scientologové a vědecké zprávy s informačními mezerami hodnými bulvárního tisku, je již zmíněná tlačenička sovětských družic.

29. a 30. března roku 1989 přinesla Československá televize ve svém večerním zpravodajství informaci o problémech sovětské družice Phobos II. Ta měla pořídit nejen snímky Marsu, ale i Marsova Měsíce Phobosu, v jehož blízkosti se právě nacházela jiná sovětská družice, jež naopak měla monitorovat veškeré dění kolem automatické výzkumné stanice Phobos II.

System vzájemné kontroly selhal vzápětí poté, co se na povrchu Marsu objevil oválný jev, jenž narůstal směrem k stanici obíhající kolem planety do obří velikosti - ve tvaru protáhlé čočky. Zároveň byl pozorován přímočarý pohyb čehosi, co zanechávalo za sebou zřetelnou bílou stopu a neobyčejnou rychlostí se blížilo ke stanici Phobos II. Snímek Marsu byl velmi kvalitní, takže bylo možno rozeznat i členitost povrchu posetého množstvím kráterů. Diskovitý objekt stoupající vzhůru dosahoval délky přibližně 25 kilometrů a

šířky 1 km. Takový byl odhad sovětských vědců. Okraje čočkovitého jevu se nezdály být tak ostře ohraničené jako „hmotnější“ střed.

V okamžiku, kdy se předmět zanechávající zřetelnou bílou stopu přiblížil družici, nastal kolaps a stanice Phobos II. přestala vysílat. Bylo řečeno, že vědci zkoumají příčinu poruchy.

V dalších dnech jsme se mohli dozvědět, že chybu zavinil lidský faktor. Takže důvodné podezření, že činnost družice byla eliminována aktivitami neznámého systému sídlícího na Marsu, se nezakládá na pravdě.

O první družici, jež měla monitorovat stav Phobosu II., se takticky mlčelo. Až za několik dní později následovala kratičká zpráva, že v týž okamžik, kdy přestal vysílat Phobos II., odmlčela se i tato družice.

Zmlkli i ti, kteří měli vysvětlit záhadný čočkovitý útvar.

Nicméně, jakkoliv je to nemilé, může být Mars, ale i náš Měsíc, ideálním místem pro budování jakýchkoli základů.

Ani ta nejmírumilovnější venkovní entita by neprohloupila.

A bylo by hloupé se tvářit, že tomu tak není.

Co lze vyčíst z tohoto nekvalitního snímku neznámého objektu, který se objevil na povrchu Marsu a rostl vzhůru, směrem k sovětské družici? Možná přesně tolik, kolik můžeme vyčíst z tisíců snímků odvrácené strany Měsíce, které jsme neměli a dosud nemáme zahlédnout ani koutkem oka.

**Příloha
pro odborníky**

Druhá epištola obecná Petra Apoštola

Kap. 3./ verš 8.

*Ale jedna věc nebude před vámi
skryta, že jeden den u Pána
je jako tisíc let a tisíc let
jako jeden den.*

Teorie relativity

$$m \times t = 1$$

Jestliže zjistíte, že můj názor na podmínky, kdy vzniká časový efekt relativity, nesouhlasí se zavedenými zvyklostmi, pak je vše v pořádku. Odlišný byl i pramen inspirace. Zároveň prohlašuji, že autorem této knihy - i všech ostatních dílů knihy „Silnější než Dániken“, včetně vzorců v nich obsažených, vztahujících se ve svém odvození k jednicové kružnici, je Zdeněk Šmitmajer (45 © 73) píšící pod jménem Zdeněk Patrick. Jakékoli zveřejnění matematických a geometrických vztahů této originální teorie relativity mimo tyto knihy musí jím být autorizováno.

Zdeněk Šmitmajer
tel./ fax: 02/44 46 21 98

Spojení je možné i prostřednictvím internetových stránek www.nostradam.cz

Čas, tak jak jej vnímáme, je nehmatatelný fenomén zdánlivě uhánějící po přímce odkudsi někam. Proměny situací, aniž by byla jakkoli narušena příčinnost událostí světa, kdy sled událostí má ve svém důsledku svoji příčinu. Proměna tvarů - některé mizí, neboť vše má vymezenou dobu trvání. Nové se objevují, se všemi důsledky své existence a prapůvodu, v souladu se zákony Univerza.

A přesto je čas, či jeho pravá podstata, čímsi, co se vymyká všemu, čím nás vesmírné dálavy kdy ohromily.

Budiž mi tedy odpuštěno, že jsem tak jako mnoho jiných fascinován časem natolik, abych se znovu provinil a pokračoval ve své „hříšné“ činnosti - zaskakovat za vědecké velikány v oblastech, jež mi nebyly nikým přiděleny.

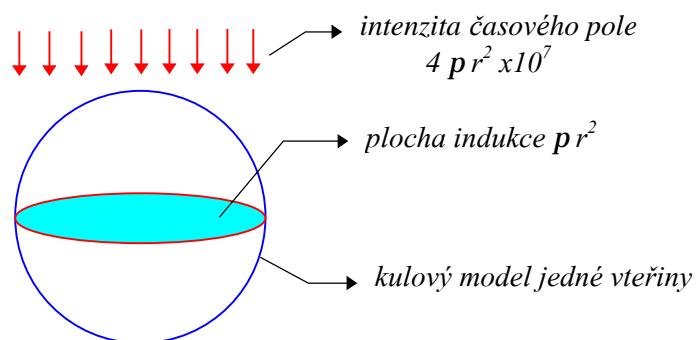
Na druhé straně se přiznávám k tomu, že vše, co bude následovat, jsou pouhopouhé hypotézy a úvahy, stojící na vratkých nožičkách mé drzosti a nevzdělanosti.

Dnes chci zkoumat čas jako energetickou substanci, jejíž parametry se blíží elektromagnetické indukci. Snad i proto, že jsem přesvědčen, že je čas protipólem hmotnosti, chcete-li - gravitace.

Základem všech následujících úvah bude můj vzorec časové kontinuity $m \times t = 1$, a více než domněnka, že se v tomto okamžiku jedná o energii. Zdeňkův vzorec neříká mimo jiné nic než to, že každá hmotná částice má svůj relativní čas v závislosti na velikosti své hmoty, kterou se promítá v našem třírozměrném prostoru, a tedy i svůj vlastní a specifický poločas rozpadu.

Ze všeho nejdříve se vrátím k jednicové kružnici, i když tentokrát s poněkud odlišnějšími úmysly.

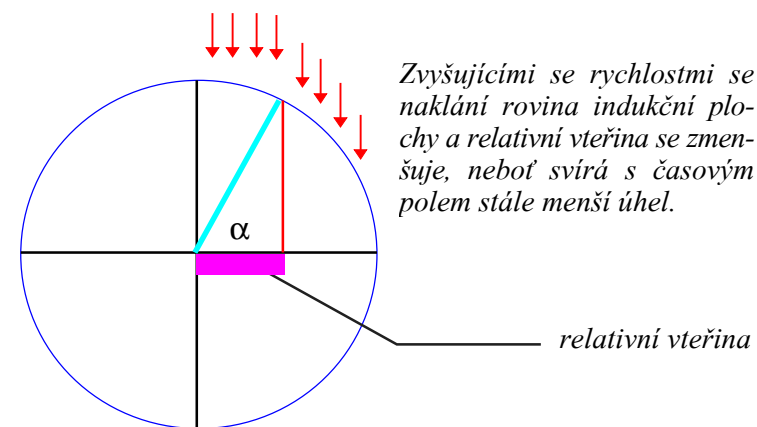
Model možného indukování času:

Plocha o velikosti πr^2 kolmo prostoupena časovým polem vybudí indukci času, jež vytvoří pomyslnou kouli o ploše $4 \pi r^2 \times 10^7$, ale pouze tehdy, jestliže bude rychlost pohybujícího se modelu

vteřiny ($\sin \alpha$) blízká nule a poměr relativní a absolutní vteřiny ($\cos \alpha$) bude roven jedné.

V okamžiku, kdy dosáhne rychlost modelu rychlostí srovnatelných s rychlostmi světla, bude úroveň vybuzené časové indukce klesat v kosinové závislosti, neboť časový tok bude prostupovat plochou indukce pod úhlem $\beta = 90^\circ - \alpha$. Celou záležitost si nyní přiblížíme pomocí nakloněné roviny:

Nyní si představme, že se náš kulový model vteřiny řítí prostorem rychlostí světla. Zanedbejme prozatím jakoukoli hmotnost a její nárůst.

Pozorovatel stojící kolmo na směr pohybu zakrátko zjistí, že se průměr koule postupně zmenšuje. Zanedlouho nastane okamžik, kdy je pozorovatel nucen připustit, že se jeho koule změnila v přímku a zmizela.

Jiný pozorovatel, stojící tentokrát ve směru pohybu, v tomtéž okamžiku nezaznamená prakticky žádnou změnu. Stále se mu bude jevit průmět koule jako neměnná plocha kruhu. Po vzájemné konzultaci dospějí oba pozorní pozorovatelé jednomyslně k názoru, že se plocha letící koule ($4\pi r^2$) proměnila v plochu kruhu πr^2 . Plocha se tedy relativně čtyřikrát zmenšila a úroveň relativní vteřiny se limitně blíží nule, neboť časové pole neprotíná žádnou část plochy indukce. Ta je v tomto okamžiku rovnoběžná s časovým polem.

Tento stav je však nepřijatelný, neboť jsme neuvažovali nárůst hmotnosti. Snad i proto, že kulový model vteřiny pro nás stále představuje nehmotnou a neexistující částici. Pokud bychom na chvíli povolili i tomuto modelu právo na existenci, pak ve chvíli lavinovitého nárůstu hmotnosti by se čas ztrátou jednoho rozměru choval jako hmotná částice. Stane se tak právě tehdy, kdy je poměr absolutní a relativní vteřiny roven číslu 0,238 ($\cos \alpha = 0,238$ při permeabilitě prostředí $\mu = 4\pi \times 10^{-7}$). V této chvíli si ještě připomeňme nepatrný fakt, že vše ve vesmíru se snaží zaujmout s větším či menším úspěchem co nejmenší plochu a tu prozatím skýtá pouze tvar koule (plocha koule $4\pi r^2$).

Opusťme nyní kulový model vteřiny a ověřme si platnost Zdeňkovy rovnice kontinuity a hypotézy téhož autora, zda relativní čas jednotlivých hmotných těles je skutečně různý v závislosti na jejich hmotnosti.

Z mnoha důvodů, jež si někdy v budoucnosti možná vysvětlíme, považujeme číslo $4\pi r^2 = 4\pi \times 10^7$, udávající celkovou intenzitu časového pole, za veličinu (celkový náboj času), jež se podílí svojí poměrnou částí ($0,762 \times 4\pi \times 10^7$) na hmotnosti každého hmotného tělesa našeho třírozměrného vesmíru. Zbývající díl potenciálu časového pole ($0,238 \times 4\pi \times 10^7$) jde na vrub prostoru ležícího mimo náš třírozměrný vesmír.

$$\frac{\Phi t}{I_c} = \frac{9,5755739 \times 10^7}{4\pi \times 10^7} = 0,762$$

Časový interval třetího rozměru = celková intenzita x 0,762.

$$F_t = 4\pi \times 10^7 \times 0,762 = 9,5755739 \times 10^7$$

Hraniční bariéra našeho trojrozměrného vesmíru je tedy v souladu s naší pracovní hypotézou tvořena časovým intervalem, jenž musí být roven celkovému elektrickému náboji jakéhokoliv prvku.

Vzorec $m \times t = 1$ tedy netvrdí, mimo jiné, nic menšího, než že čas poblíž neutronu, protonu a elektronu je odlišný, v závislosti

na hmotnosti těchto částic, přičemž pouze poměrná část intenzity časového pole ($9,5755739 \times 10^7$) se transformovala poblíž těchto částic v podobě čehosi, co označujeme jako elektrický náboj. Odvozeně tvrdí autor těchto řádků, že kilogram jakékoliv hmoty musí mít celkový elektrický náboj rovný hodnotě časového intervalu našeho třírozměrného světa - $9,5755739 \times 10^7$. Jednoduchým početním úkonem skutečně zjistíme, že se autor těchto řádků nemýlí, pokud uvažuje spojitosti mezi celkovým elektrickým nábojem 1kg jakéhokoli prvku a celkovým časovým potenciálem našeho třírozměrného prostoru.

Vodík - nejjednodušší prvek, jenž má pouze jeden elektron. Jeden kg vodíku má $5,977618 \times 10^{26}$ atomů a právě ten samý počet protonů a elektronů. Pokud budeme hovořit o neutronech, pak pouze v té úrovni, ve které lze tuto nestabilní „částici“ považovat za jeden z projevů nukleonu (druhým stavem téhož je právě nejen proton, ale i elektron).

Nyní si připomeňme, že elementární elektrický náboj má hodnotu $1,602 \times 10^{-19}$ C. Celkový elektrický náboj 1 kg vodíku:

$$5,977618 \times 10^{26} \times 1,602 \times 10^{-19} = 9,576144 \times 10^7$$

Celkový elektrický náboj 1kg vodíku má skutečně hodnotu odpovídající intenzitě časového pole promítajícího se v našem trojrozměrném a zcela specifickém fenoménu.

Nyní se pokusme zjistit, zda i ostatní prvky odpovídají svým celkovým elektrickým potenciálem tomuto tvrzení. U hliníku se již setkáváme s několika elektrony a nás bude zajímat, jak se tato skutečnost promítá na pozadí časového pole, nebo chcete-li i obráceně.

Hliník - počet protonů - 13
počet neutronů - 13
počet elektronů - 13

Klidová hmotnost protonů je $1,672 \times 10^{-27}$
Klidová hmotnost neutronů je $1,675 \times 10^{-27}$
Klidová hmotnost elektronů je $9,107 \times 10^{-31}$

A opět jednoduchým počtem zjistíme, že v 1kg hliníku je zcela přesný počet atomů, potažmo protonů, elektronů i neutronů a součet jejich celkových hmotností je právě 1kg.

v 1kg Al je $2,29771 \times 10^{25}$ atomů
počet protonů je $2,29771 \times 10^{25}$ atomů $\times 13 = 2,987023 \times 10^{26}$
počet neutronů je $2,29771 \times 10^{25}$ atomů $\times 13 = 2,987023 \times 10^{26}$

Celkový elektrický náboj zúčastněných protonů:

$$2,987023 \times 10^{26} \times 1,602 \times 10^{-19} = 4,7852108 \times 10^7$$

Tentýž náboj nese u Al nejen daný počet elektronů, ale i neutronů. A protože se atom jeví navenek jako neutrální, pak je neutron, jevící se také jako neutrální, nositelem jak kladného, tak záporného náboje.

Součtem celkového náboje protonů a neutronů získáváme opět známé číslo $9,5704216 \times 10^7$ (H - $9,576144 \times 10^7$).

Vyberme nyní jiný prvek, jenž se nám může zdát zcela odlišný. Jeho atomové číslo je 207. Má 125 neutronů, 82 protonů a 82 elektronů. Tím prvkem je olovo.

v 1kg olova je $0,0288618 \times 10^{26}$ atomů
počet protonů je $0,0288618 \times 10^{26}$ atomů $\times 82 = 2,3666676 \times 10^{26}$
počet neutronů je $3,607725 \times 10^{26}$
počet elektronů je $2,3666676 \times 10^{26}$

Celkový náboj protonů:

$$2,3666676 \times 10^{26} \times 1,602 \times 10^{-19} = 3,7914014 \times 10^7$$

Celkový (pomyslný) náboj neutronů:

$$3,607725 \times 10^{26} \times 1,602 \times 10^{-19} = 5,7795754 \times 10^7$$

Pro ty, kteří nepokrytě touží každého zastřelit jen proto, že má jiný názor, jenž nepodléhá jejich stranické kontrole, či zatuchlým

„ideálům“, chystám malé překvapení. Víím, že je dohání až k nepřičetné zuřivosti možnost, že jedna a jedna jsou dvě. Právě těmto hochům věnuji svůj Smit-Patrickův legrační poznatek, že i součet celkového elektrického náboje protonů a neutronů olova je roven číslu $9,5709768 \times 10^7$ (H - $9,576144 \times 10^7$). Tedy číslu, jež je 0,762 x menší než plocha koule a zároveň odpovídá Smit-Patrickově hypotéze o velikosti indukce času v intervalu $9,5755739 \times 10^7$. Jistá nepřesnost, nad níž mí přátelé jistě jásají, je dána knižním zaokrouhlováním výpočtů.

Chci zároveň oslovit i ty, kterým tak vadí, že jsem si svůj vzorec nazval Zdeňkovým vzorcem kontinuity. Prosím je o jistou shovívavost a zasílám jim tímto i malá slova útěchy: Je možné, že vše způsobila má drzá nevzdělanost a zpupnost.

Král propastí

francouzského proroka

Michaela de Nostradama

Zdeněk Patrick

Připravovaná kniha Zdeňka Patricka obsahuje všechna nosná proroctví Michaela de Nostradama, francouzského učenice z rodu biblických proroků, jenž nemá od dob ranného křesťanství obdoby. Překlady budete moci porovnat s francouzským textem Centurií a Presages pocházejícím z roku 1689, včetně předmluv věnovaných synu Caesarovi a francouzskému králi Henrymu II.

1. díl Úvod	Životopis Michaela de Nostradama Datace historických událostí Předmluva věnovaná synu Caesarovi Konec komunismu Pouštní bouře Velký král Hrůzy Sekty v Německu Prolog k třetí vyvolané potopě krve Konflikt v Jugoslávii Pád kosmického tělesa Záplavy Itálie a krach světových bank Rozpad Itálie
III. potopa krve	Turecko - řecký konflikt Napadení Jugoslávie Napadení Itálie, Švýcarska a SRN Zničení Vatikánu a útěk papeže Přepadení Španělska a Izraele Obranná liga mezi Anglií, Maďarskem, Polskem a českými zeměmi Zatopení Anglie záplavovou vlnou Vyhlášení samostatného Skotska Invaze Velké Tartárie do Evropy Letecké bitvy brutálních bestíí Vojenské družicové systémy Přepadení Francie

Zatímco proroctví uvedená v pěti dílech knihy Silnější než Dániken jsme mohli jednoduše porovnávat s historickými událostmi, pak předpovědi uvedené v nové knize Zdeňka Patricka můžeme posuzovat pouze odvozeně - hovoří o naší budoucnosti.

Nicméně pozoruhodný postřeh Michaela de Nostradama uvede mnohého čtenáře do vytržení, neboť co mohl středověk tušit o zbraních hromadného ničení, či ohrožení naší planety mimozemskou entitou. Letecké bitvy brutálních bytostí, vojenské družicové systémy přinášející smrtelnou nákazu, zastavení vzdušné cirkulace a bakteriologická, či chemická válka, pulzující ohně z nebes ničící celá města v jediném okamžiku.

2. díl Úvod	Předmluva věnovaná Henrymu II. Pakt severovýchodních států Umělé vybudované deště a tajfuny Létající ohně a smrtelné nákazy Vylidněná Paříž v troskách Zatknutí francouzského prezidenta Atomová devastace Francie Atomový útok na Nové město Okupace Evropy Útok na Aqvilon - Rusko a USA Dálný západ osvobozuje Londýn Spojenci vstupují do Francie Invaze u La Rochelle a Normandie Osvobození Norska, Belgie Chemický útok na Ženevu Aqvilonská armáda útočí na Persii Evropa osvobozena Konec třetí vyvolané potopy krve Mutace, těžké nákazy a hladomor Papež se vrací do zničeného Vatikánu Mimozemská entita sestupuje z nebes Androgyni na Zemi Odvrhnutí víry Třetí Antikrist a další válečný konflikt Soudný den roku 3797
Osvobození	

Prorocké verše Michaela de Nostradama, zahrnující v sobě časový interval od roku 1547 do roku 3797, mohou být zdánlivě nepravděpodobnou snovou záležitostí, jež se však postupem času více než dramaticky naplňuje.

Pozorný čtenář též zakrátko zjistí, že prorocké verše Michaela de Nostradama mohou být spíše sugestivním poučením než vizí skutečných historických událostí. Opravdová budoucnost je totiž sprádána pouze našimi činy objektivně podmíněnými vývojem situace v přílehlých částech vesmíru. A to i přes nesporný fakt, že se Nostradamovy verše tolik podobají tomu, co nás obklopuje se strašidelnou jistotou.

V samém závěru naší nabídky nové knihy Zdeňka Patricka se seznámme s několika málo verši, které se bezprostředně týkají Anglie ohrožené nebývalou přírodní katastrofou v tom nejnepříznivějším období pravděpodobně III. vyvolané potopy krve. Nic není jisté a konečné. V minulosti se zhroutily jiné stabilní neměnnosti.

Co zlého se v budoucnosti může přihodit, že mocný a bohatý severozápad naší planety bude bezmocně přihlížet vítěznému tažení „barbarů“ od jihu a východu Země? Co, mimo lidské nesounáležitosti, může způsobit třetí vyvolanou potopu krve? Zhroutení obranných společenství? Přírodní katastrofa?

Centurie V./ 93

*Sous le terroir du rond globe lunaire,
Lors que sera dominateur Mercure:
L'isle d'Escosse sera lumineaire,
Qui les Anglois mettra a deconfiture.*

*V celé ploše kolem Měsíční koule,
přičemž bude vládnout Merkur,
bude ostrov Skotsko osvětlen.
Tehdy budou Angličané poraženi (potřeni).*

Tehdy, v dominantním postavení Merkura, až celá plocha měsíčního svitu ozáří Skotsko, a my zjistíme, že je Skotsko ostrovem, právě tehdy budou Angličané poraženi. To vzkazuje, nejen Angličanům, Michael de Nostradam.

Je vůbec cosi podobného možné? Jak dalece by se změnily nejen obrysy Anglie, jestliže by se hladina světových moří zvedla o šest, či deset metrů?

Je pravděpodobné, že tehdy by se stalo hornaté Skotsko skutečně ostrovem. Podobný efekt by způsobily i dlouhotrvající záplavy. Tedy nic, co bychom již nepoznali. Na stejné téma podezřele hovoří i některé verše, jež nazývají Angličany - londýnskými.

Centurie IX./ 31

*Le tremblement de terre Morrura,
Cassich saint George a demy perfondrez:
Paix assoupie la guerre e(f)veillera,
Dans temple a Pa(f)ques aby(f)mes enfondrez.*

*Otřásá se země v Morrura (Mortara?),
cínový svatý Jiří napůl ponořen:
dřímající mír - válka probuzena,
chrám a velikonoce v hlubinách (propasti) roztaveny.*

Saint George - Svatý Jiří je patronem Anglie. Staří Féničané nazývali jižní část ostrovů - Cínový ostrov. Napůl potopený cínový Svatý Jiří je tedy zákrytný význam pro Anglii, jež bude z poloviny potopena. Chrám, který bude i s velikonoce v hlubinách roztaven, je jeden z typických Nostradamových způsobů, jak do jedné věty shromáždit většinu informací. Bude použita zbraň, jež je schopná tavit kámen. Ti, co ji použijí, nejsou křesťané, neboť vedle chrámu jsou pomyslně v propasti hlubin i velikonoce. Tento svátek nechává chladnými, mimo ateistů, již jen silně ohraničené skupiny jiných náboženství. Chrám bude roztaven před zatopením. Někteří badatelé se domnívají, že jím bude chrám Westminster Abbey v Londýně postavený na troskách prastaré svatyně boha Slunce.

Centurie III./ 70

*La grande Bretagne comprise d'Angleterre
Viendra par eaux si haut a inonder.
La ligue neuve d'Ausonne sera guerre,
Que contre eux ils se viendront bander.*

*Velká Británie, přesněji Anglie
bude vysoko zaplavena vodami.
Nová liga v Ausonnii bude bojovat,
tehdy, když proti nim postupují obvázaní.*

Již není pochyb. Část Velké Británie bude zaplavena vysokou záplavovou vlnou. Nostradam vzápětí vše upřesňuje - zatopena bude „pouze“ velká část Anglie. Stane se tak tehdy, když v Ausonnii (jižní Itálie) bude Nová liga (česká, anglická, polská a maďarská vojska) společně s Francouzi a severními Italy bojovat proti obvázaným hlavám - speciálnímu invaznímu vojsku Blízkého i Dálného východu...

Z knih Zdeňka Patricka dosud vyšlo: Nakladatelství Ostrov

Jednotlivé díly na sebe navazují zcela volně, takže každý tvoří samostatné dílo.

Silnější než Däniken 1. díl (rozebráno)

Teorie relativity před 2000 lety? * Proroctví s mražením v zádech * Člověk jménem 666 * Hvězda zvaná Černobyl? * Ve znamení draka * Zákrytné šifrování v Bibli * Zákrytná šifra i mimo Bibli? * Pekelná „svatá trojice“ * Bohové ze souhvězdí Siria * Hadí dynastie - Strážci nebes? * Automatizace v době bronzové * Tezcatlipoca - Dýmající zrcadlo I. * Ohnivý kruh * Sibylla * Michael de Nostradam * Tajemství věčné hvězdy Samiel * Svět mimo zákon * Příloha pro odborníky - Teorie relativity

Silnější než Däniken 2. díl (rozebráno)

Nad propastí nekýchat * Proroctví bez konkurence * Michael de Nostradam * Neuvěřitelně přesná proroctví * Tajemství šesti cest * Zákrytné šifrování a legendy * Blízké letící objekty * Hvězda zvaná Pelyněk * Zrcadlení času * Slepý mládenec * Lámaní sedmé pečeti * Čtvrtý jezdec Apokalypsy? * Zářivá světla Acilut * Tajemství je jméno ve jménu * Král propastí * Hadrie pomatenec * A bude určeno číslo krvelačného * Cesta sedmi mudrců * Cesty Jeciry * Tezcatlipocovo dýmající zrcadlo II. * Velký král Hrůzy * U.F.O. * Mimoszemští lovci lidí

Silnější než Däniken 3. díl (rozebráno)

Kdo ví? * Mocný drak Země * Smlouva o sestupu * Velký sestup okřídleného hada * Bitva s démony? * Tajný jazyk Velkého Inky? * Podivná znamení * Mayské písmo * Mimosmyslové vnímání * Zjevení z Fatimy * Zjevení z Medžugorje * Rasa, která nás nahradí * Blízká setkání čtvrtého druhu * Mimoszemská invaze démonů * Den poté sestoupí na Zem * Tajná vláda brutální bestie * Bohové, strůjci velkého konfliktu * Relativita? * Nejméně čtvrtý rozměr * Spojení minulost - budoucnost * Závěr

Silnější než Däniken 4. díl (rozebráno)

Světelná past * Michael de Nostradam * Den, kdy sestoupil AIDS * Do cípu Luny * Za tlustou čarou - ponoru * Třetí vyvolaná potopa krve * Armagedon * Zpráva o patentu Pravdy * Kolonie Země * A jednoho dne zemřou strachy * Záhada zuřivého mlčení * EFI nebo U.F.O.? * Akce Ochroes * Strašáci z létajících lodí Chu * Philadelphia Experiment * Neviditelné systémy * Páni všech situací * Paralelní svět? * Akce Alfa a Omega * Příloha pro odborníky

Silnější než Däniken 5. díl (rozebráno)

Divoká karta * Poslední div světa * Špičkové technologie starověku * Archa úmluvy * Virtuální model smrtelného viru * Čarodějná high-tech * Létající oko * Mutant nebo hybrid? * Přicházejí? * Ukáží místo Kristova utrpení * Světelná past * Tisícihlavý drak bez těla * Bílá hora * Bludný kruh * Nedej bože, je snad někdo tam venku? * Teorie relativity

Král propastí 1. díl

Chronologie Nostradamových proroctví * Velký král Hrůzy * Třetí vyvolaná potopa krve * Jezdec jehož jméno je Smrt * Den sedmi hromů * Zátopová vlna * Boje v Evropě

Nakladatelství Baronet

Dýmající zrcadlo

Tato kniha, ačkoliv je volným pokračováním předchozích pěti dílů "Silnější než Däniken", přináší další znepokojivé otázky na jednu z největších záhad minulého století - cílené mystifikace všeobecného podvědomí lidstva mocenským systémem - v oblasti jevů, které napříč dějinami ovlivňovaly dění na této planetě. Podivuhodné souvislosti nejskrytějšího tajemství lidstva, jež mohou vyvolávat pověstné mrazení v zádech.

Autor současně přináší nový, nikým ještě nepublikovaný pohled na chronologické uspořádání sumerského "Seznamu

králů", jež umožňuje propojit reálné historické události s dávnými legendami.

Vše směřuje do současnosti a budoucnosti, kdy technika dotýkající se samých temných nebes, vymykající se přirozenému vývoji, umožňuje zavedenému systému věcí vytvářet virtuální orvelovský svět n-té generace...

Z obsahu:

Prolog * Geneze "informační exploze" * Týfón - uragan z nebes * Sfinga - okno do minulosti * Věk obrů? * Nébiru - hvězda bohů * Abydos * Vimanika šastra * Král králů * Tezcatlipoca III. * Nevyjasněné okolnosti * Fatimské tajemství * Říše, nad kterou ani Slunce nezapadá *

Nakladatelství DAM 2000 Publishers (na CD ROM)

Poslední div světa 1. díl

Teorie relativity před 2000 lety? * Proroctví s mrazením v zádech * Člověk jménem 666 * Hvězda zvaná Černobyl? * Ve znamení draka * Zákrytné šifrování v Bibli * Zákrytná šifra i mimo Bibli? * Pekelná „svatá trojice“ * Bohové ze souhvězdí Siria * Hadí dynastie - Strážci nebes? * Automatizace v době bronzové * Tezcatlipoca - Dýmající zrcadlo I. * Ohnivý kruh * Sibylla * Michael de Nostradam * Tajemství věčné hvězdy Samiel * Svět mimo zákon * Příloha pro odborníky - Teorie relativity

Poslední div světa 2. díl

Nad propastí nekýchat * Proroctví bez konkurence * Michael de Nostradam * Neuvěřitelně přesná proroctví * Tajemství šesti cest * Zákrytné šifrování a legendy * Blízké letící objekty * Hvězda zvaná Pelyněk * Zrcadlení času * Slepý mládenec * Lámaní sedmé pečeti * Čtvrtý jezdec Apokalypsy? * Zářivá světla Acilut * Tajemství je jméno ve jménu * Král propastí * Hadrie pomatenec * A bude určeno číslo krvelačného * Cesta sedmi mudrců * Cesty Jeciry * Tezcatlipocovo dýmající zrcadlo II. * Velký král Hrůzy * U.F.O. * Mimoszemští lovci lidí

Poslední div světa 3. díl

Kdo ví? * Mocný drak Země * Smlouva o sestupu * Velký sestup okřídleného hada * Bitva s démony? * Tajný jazyk Velkého Inky? * Podivná znamení * Mayské písmo * Mimosmyslové vnímání * Zjevení z Fatimy * Zjevení z Medžugorje * Rasa, která nás nahradí * Blízká setkání čtvrtého druhu * Mimosmetská invaze démonů * Den poté sestoupí na Zem * Tajná vláda brutální bestie * Bohové, strážci velkého konfliktu * Relativita? * Nejméně čtvrtý rozměr * Spojení minulost - budoucnost * Závěr

Poslední div světa 4. díl

Světelná past * Michael de Nostradam * Den, kdy sestoupil AIDS * Do cípu Luny * Za tlustou čarou - ponoru * Třetí vyvolaná potopa krve * Armagedon * Zpráva o patentu Pravdy * Kolonie Země * A jednoho dne zemřou strachy * Záhada zuřivého mlčení * EFI nebo U.F.O.? * Akce Ochroes * Strašáci z létajících lodí Chu * Philadelphia Experiment * Neviditelné systémy * Páni všech situací * Paralelní svět? * Akce Alfa a Omega * Příloha pro odborníky

Poslední div světa 5. díl

Divoká karta * Poslední div světa * Špičkové technologie starověku * Archa úmluvy * Virtuální model smrtelného viru * Čarodějné high-tech * Létající oko * Mutant nebo hybrid? * Přicházejí? * Ukáží místo Kristova utrpení * Světelná past * Tisícihlavý drak bez těla * Bílá hora * Bludný kruh * Nedej bože, je snad někdo tam venku? * Teorie relativity

Král propastí 1. díl

Chronologie Nostradamových proroctví * Velký král Hrůzy * Třetí vyvolaná potopa krve * Jezdec jehož jméno je Smrt * Den sedmi hromů * Zátopová vlna * Boje v Evropě

Svítání Ďasů 2.díl

Předmluva věnovaná Henrymu II. * Zničení Paříže * Okupace Evropy * Jaderný úder Na Akvilon * Anglo-hesperidská invaze *

Hrůza strachy strnula * Svítání Ďasů * Tajná vláda brutální bestie * Čas hekatomb

Enochova Kniha - český překlad nejzajímavějších pasáží nekanonizovaných biblických textů tzv Enochovy Knihy

Centurie - Původní francouzské texty prorockých veršů slavného Michaela de Nostradama - včetně originálních českých překladů

Ve spolupráci s agenturou www.nostradam.cz dále připravujeme vydání knihy Zdeňka Patricka **Hrůza strachy strnula**.

SEZNAM LITERATURY

- Milton William Cooper   Mimoszemšťané v pozadí vlády USA,
odtajnění instituce MJ 12
Nakladatelství Star, Praha 1993
- Erich von Däniken   Prorok minulosti
Nakladatelství Naše vojsko, Praha 1994
- Erich von Däniken   Stopy mimozemšťanů
Knižní klub, Praha 1996
- Překlad: B. Hromádka:
L. Matouš
J. Prosecký
J. Součková   Mýty staré Mezopotamie
Nakladatelství Odeon, Praha 1977
- Leonard Schultze - Jena   Popol Vuh, posvátná kniha Quichů,
guatemalských indiánů
Nakladatelství Odeon, Praha 1976
- Dušan Zbavitel   Starověká Indie
Nakladatelství Panorama, Praha 1985

OBSAH

Divoká karta	5
Poslední div světa	8
Špičkové technologie starověku	22
Archa úmluvy	32
Virtuální model smrtelného viru	48
Čarodějná high-tech	55
Létající oko	59
Mutant nebo hybrid?	66
Světelná past	73
Přicházejí?	82
Ukáží místo Kristova utrpení	90
Tisícihlavý drak bez těla	99
Bílá hora	110
Bludný kruh	115
Nedej bože, je snad někdo tam venku?	128
Příloha pro odborníky	141